üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
mart - nisan - mayıs 2011/01 sayı 46

cafcaf

ya herro ya merro

ya aday ol, ya oy ver, ya sistemi boykot et
sakın darbeci olma!

Mekânın Cennet olsun!

ISSN 1308-7487

yaz: muhammed burak çiz: necmettin çanak

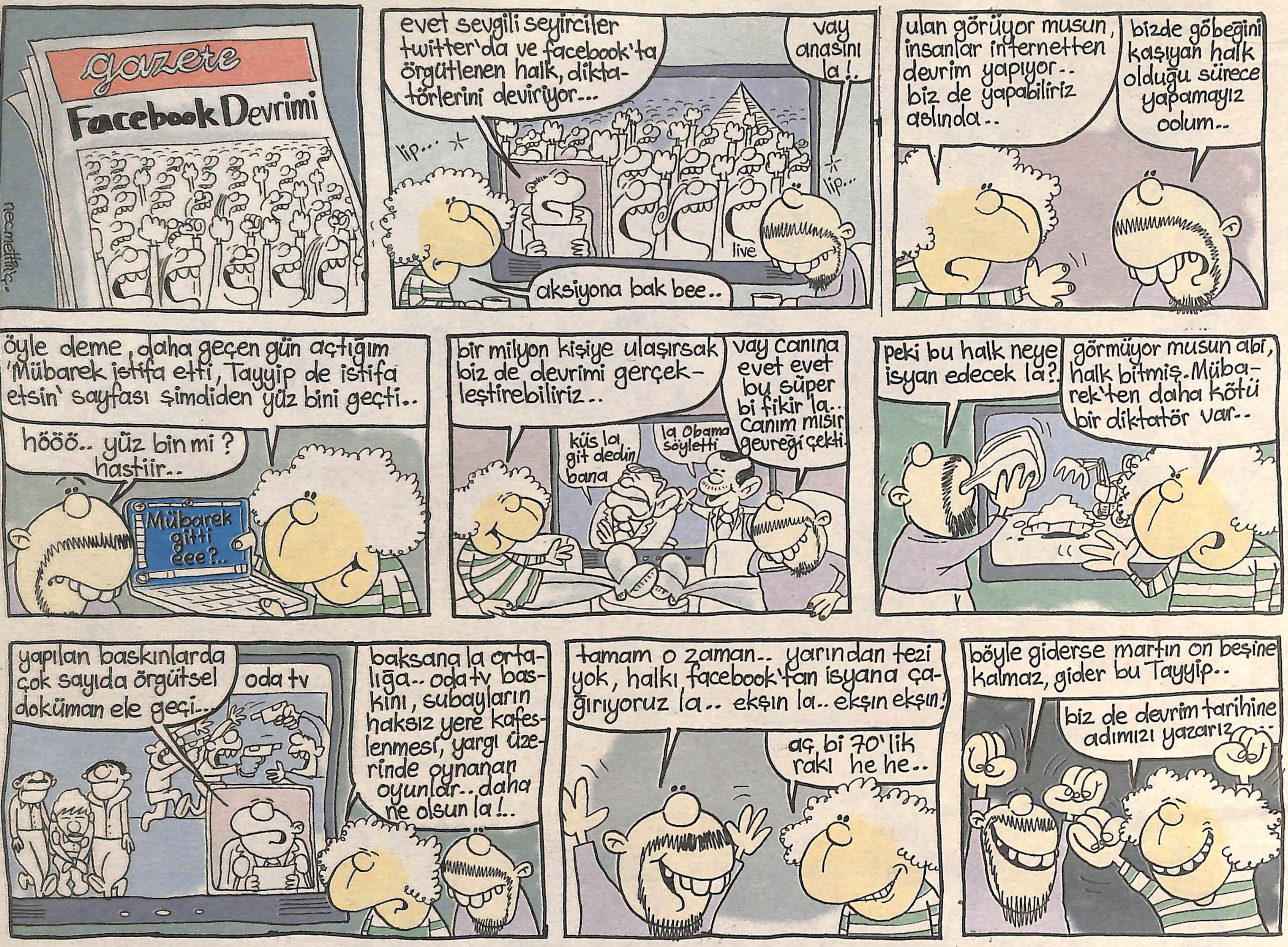

YURDUMDAN YGS MANZARALARI

betül zarifoğlu

Yaşasın ne güzel ne güzel. Sevgili milli eğitim bakanlığımı seviyorum. Harika imkânlar tanıyor biz üniversite adaylarına.

En harikası şu ki: YGS' ye girmek isteyen öğrenciler devletimiz ücretsiz deneme ve geliştirme ve hatta sınamaya tabi tutuyor. Başvuru kılavuzunu inceleyerek başvuru formunu eksiksiz doldurmayı başardıysanız aslında ilk imtihanı geçmiş sayılıyorsunuz. Ve öyle ki bunu başarabildiyseniz ilk imtihandan baraj puanı olana 140'ı almayı garantilediniz demektir.

Çünkü bu kılavuzda gerçekten giriftliği olsun, karmaşık şemaları olsun güzel bir beyin jimnastiği gizlenmiş vaziyette. Mesela her şeyin bir kodunun olması süper. Okulunun adını, şehrini direk yazamıyorsun. Önce bilmem kaçıncı tablodan bilmem kaçıncı kodunu bulmak zorundasın. Kodsuz hiçbir şey yok. Bu ve benzeri zamazingoları anlayabilmek ve çözebilmek için bir dolu kafa yoruyorsun. Bu ücretsiz süper hizmet için tüm öğrenciler adına teşekkürlerimi sunarım. Milli eğitim sistemimiz varolsun.

Başörtülü öğrenciler YGS' ye başörtüleriyle girebileceklermiş. Çok şükür üniversitelere medeniyet giriyor.

Eski yıllarda üniversite imtihanları haziran ayında olurdu. Yeni sınav sistemiyle mart sonuna alınmış. Haberiniz olsun. Lise diploması eski olanlar Amman dikkat.

Başörtüsü sınavlarda serbest. Geç kalınmış olsa da bu hatadan dönülmüş olunmasına seviniyoruz napalım. Bu sene şu güzel cümleyi kurabileceğiz. "Önemli olan kazanmak değil katılmak."

Sınavlardaki puan sistemini çözmüş bir dar gelirli var mı bilmek isterim. Saygılarımı sunarım kendisine. Hatta hürmet ederim.

Sınavlar neden kıt bir sürede yapılır. Daha az insan kazansın diye mi? çok uzun olsa da onca süre dikkati toparlamak zor olur derseniz eğer, sanmayın ki ona da bir cevabım olmasın. Tabi ki var. O zaman aynı gün iki oturum yapılır. Yaaaaaaaaaaaaa. Dâhiyane.

Sınav kaydı için gittim. Güzelce kaydımı yaptıracaktım. Yakışıklı cinsinden bir de fotoğraf çektirmiştim. Rötuşlu falan. Çok havalı, buna rağmen bana da benziyor. Neyse efenim, kabul etmediler. Oracıkta bilgisayarın kamerasıyla kendileri çekeceklermiş. E hadi dedik, biz buralarda yeniyiz itiraz etmeyelim. Amca "geç kızım şurada dur bakalım" dedi. Şekerim insan bir çekiyorum, gülümse falan demez mi? Ha işte demedi. Ben amcanın komutunu bekler, gardımı almaya çalışırken, hazırlık aşamasında sen yeme-içme fotoğrafı çek. Olacak iş değil ama oldu. Şimdi beni aldı bir stres. Yok, imtihan stresi de değil valla. Ben imtihan günü o resimdeki ucubenin ben olduğunu nasıl kanıtlarım.

ŞARKI:

Ve yine yeniden o güzel mırıldanış.

Şimdi okullu olduk (en azından sınav süresince)

Sınıfları doldurduk (o da olur zamanla)

Sevinçliyiz hepimiz (buruk da olsa)

Yaşasın okulluluğumuz.

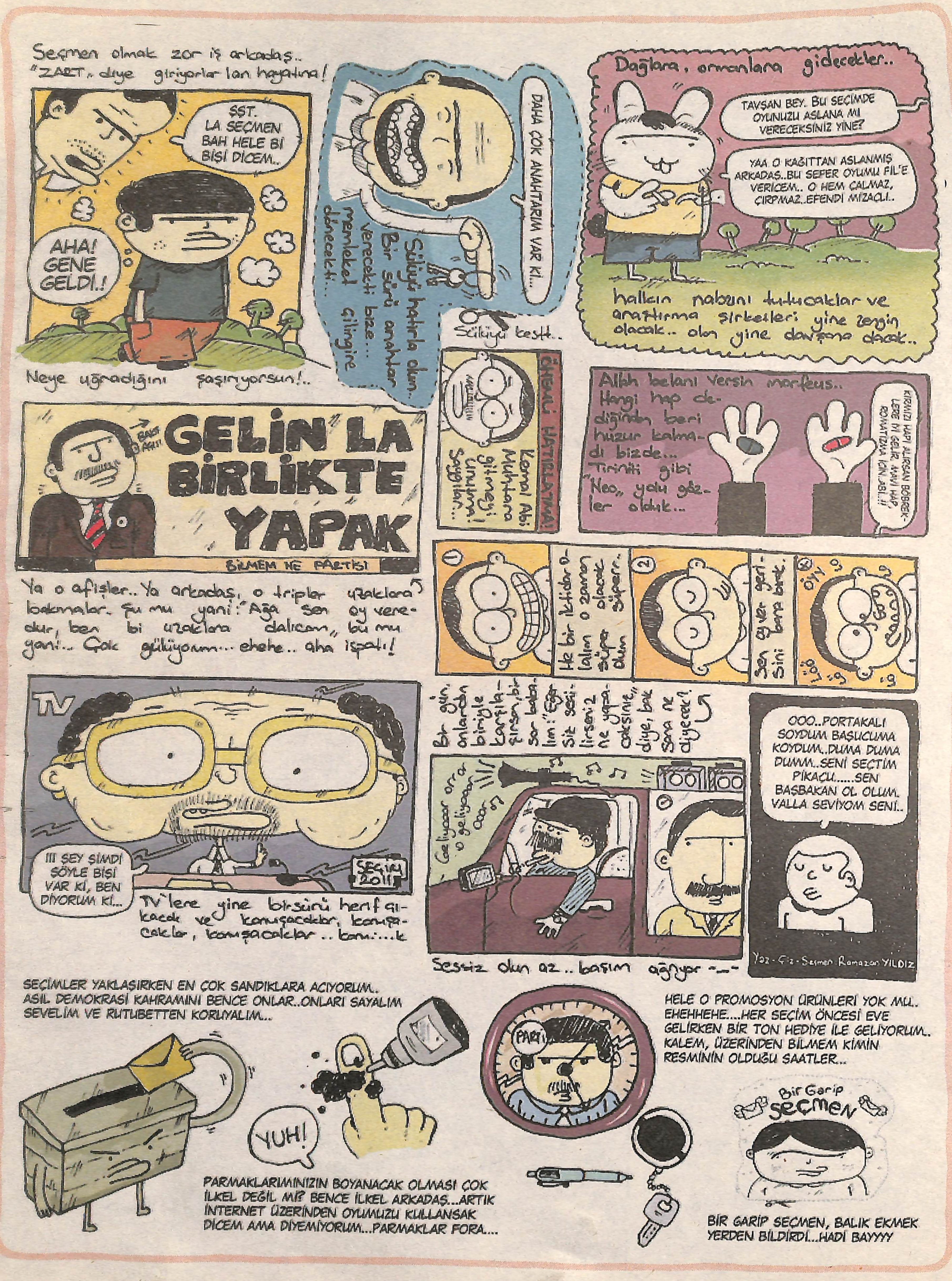

Seçmen olmak zor iş arkadaş..
"ZART" diye giriyorlar lan hayatına!
SST. LA SEÇMEN BAH HELE Bİ BİŞİ DİCEM..
AHA! GENE GELDİ.!
Neye uğradığını şaşırıyorsun!..
DAHA ÇOK ANAHTARIM VAR Kİ...
Sülüyü hatırla olum.. Bir sürü anahtar verecekti bize... memleket dönecekti... cilingire
Sülüyü kestt..
Dağlara, ormanlara gidecekler..
TAVŞAN BEY.. BU SEÇİMDE OYUNUZU ASLANA MI VERECEKSİNİZ YİNE?
YAA O KAĞITTAN ASLANMIŞ ARKADAŞ..BU SEFER OYUMU FİL'E VERİCEM.. O HEM ÇALMAZ, ÇIRPMAZ..EFENDİ MİZAÇLI..
halkın nabzını tutucaklar ve araştırma şirketleri yine zengin olacak.. olan yine danşana olacak..
GELİN LA BİRLİKTE YAPAK
BİLMEM NE PARTİSİ
Ya o afişler.. Ya arkadaş, o tripler uzaklara bakmalar. Şu mu yani! "Ağa sen oy veredur, ben bi uzaklara dalıcam" bu mu yani!.. Çok gülüyorum... ehehe.. aha işpat!
ÖNEMLİ HATIRLATMA!
Kemal Abi Muhtara gitmeyi unutma! Saygılar...
Allah belanı versin morfeus.. Hangi hap dediğinden beri huzur kalmadı bizde... Tiriniti gibi "Neo" yolu gözler olduk...
KIRMIZI HAPI ALIRSAN BÖBREKLERE İYİ GELİR. MAVİ HAP ROMATİZMA İÇİN..ABİ..!!
Bir gün onlardan biriyle karşılaşırsan, bir sor bakalım: "Eğer sizi seçersem ne yapacaksınız" diye, bak sana ne diyecek?!
TV
!!! ŞEY ŞİMDİ SÖYLE BİŞİ VAR Kİ, BEN DİYORUM Kİ...
SEÇİM 2011
TV'lere yine birsürü herif çıkacak ve konuşacaklar, konuşacaklar, konuşacaklar.. konu...k
Geliyoor ora o geliyoor ooor
OOO..PORTAKALI SOYDUM BAŞUCUMA KOYDUM..DUMA DUMA DUMM..SENİ SEÇTİM PİKAÇU......SEN BAŞBAKAN OL OLUM. VALLA SEVİYOM SENİ..
Sessiz olun az.. başım ağrıyor
Yaz - Çiz - Seçmen Ramazan YILDIZ
SEÇİMLER YAKLAŞIRKEN EN ÇOK SANDIKLARA ACIYORUM.. ASIL DEMOKRASİ KAHRAMANI BENCE ONLAR..ONLARI SAYALIM SEVELİM VE RUTUBETTEN KORUYALIM...
YUH!
PARMAKLARIMINIZIN BOYANACAK OLMASI ÇOK İLKEL DEĞİL Mİ? BENCE İLKEL ARKADAŞ...ARTIK İNTERNET ÜZERİNDEN OYUMUZU KULLANSAK DİCEM AMA DİYEMİYORUM...PARMAKLAR FORA....
PARTİ
HELE O PROMOSYON ÜRÜNLERİ YOK MU.. EHEHHEHE....HER SEÇİM ÖNCESİ EVE GELİRKEN BİR TON HEDİYE İLE GELİYORUM.. KALEM, ÜZERİNDEN BİLMEM KİMİN RESMİNİN OLDUĞU SAATLER...
Bir Garip Seçmen
BİR GARİP SEÇMEN, BALIK EKMEK YERDEN BİLDİRDİ...HADİ BAYYYY

Cafcaf

N'OLUYOZ LA?

ZAGORZADE KILIÇDAROĞLU PAŞA: RAMAZAN YILDIZ. BİLAL ÖYLEK. FATİH KETANCI. YAVUZ GİRGİN. ...PRESENTS..

"Seçilmiş Kadar Oldum"

Mustafa Talip Yılmaz

İnsanların milletvekili aday adayı olmak için, sonra aday olmak için, ondan sonra listede seçilebilecek bir sırada yer almak için, daha sonra seçimi kazanmak için, kazandıktan sonra da bakan olmak için nasıl çalıştıkları her genç müslüman için derin hisseler barındıran süreçlerdir. Bu süreçler büyük imtihanlar ve gerilimlerle

yüklüdür. Bakanlıktan sonra düz milletvekili olmuşun halini ya da milletvekilliğinden sonra düz vatandaş olmuşun halini gören bu süreçlerdeki sırları daha da iyi anlar. Bu hisseler ve sırlardan bazılarını sıralayalım:

Halka hizmet Hakk'a hizmettir düsturuyla hareket eden bunca insan milletvekili olup halka daha doğrudan hizmet edip kısa yoldan cennete erişmek için mücadele veriyor. Allah herkese cennete giden kısa yolları bulmanın peşinde geçen hayatlar nasip etsin.

Hizmet etme şansını yakalamak için verilen mücadele en azından hizmet etmek kadar kutsaldır. Önemli olan ne kadar hizmet ettiğin değil, hizmet etmek için ne kadar mücadele ettiğindir.

Hizmet etme şansı için böylesine gayret sarfedip sonra muvaffak olamayan insanlardaki hayal kırıklığı peşisıra bir içine kapanma ve verimsizlik döneminin gelmesine sebep teşkil edebilir. Bunu bir boksörün nakavt hamlesini boşa savurmasına ve ardından gelen basit bir yumrukla yere yığılmasına da benzetebiliriz. Bu durumlarda seçim sonrası dönemde hizmet edilememesi veya seçim döneminin intikamı için çalışmalar yapılması sevilmeyen mübahlardandır ancak mazur görülür.

O insanların bu yüce gayretlerinin onda birini kimine küçük görülen hizmet yollarına seferber etsek bizlere de belki cennetin kapıları aralanır kimbilir.

Bizim arkadaşlarla oturuyoruz. Arkadaşlardan biri ısrarla bana milletvekili aday adayı olmam için telkinlerde bulunmaya başladı. Seçilme yaşı düşürüldü ya piyasa

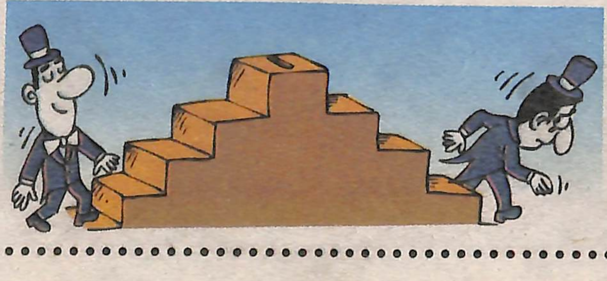

da genişlemiş oldu. Güzel bir işim var, aile kurma arefesindeyim, para biriktirmeye çalışıyorum ne zorum olur. Bak güzel bir arkadaş grubuyuz diyor, bizden birisi Ankara'da olmalı ki işimiz düşünce arayacak birisi, çalacak kapımız olsun diyor. Hem Allah aşkına 550 milletvekili içinde bizden daha iyi kaç kişi var deyince ben de dedim sen kendin için neden düşünmüyorsun madem bizden birisinin Ankara'da olması bu kadar mühim. Bu sefer de acaba ben yapabilir miyim diye sordu. İki üç kişi neden olmasın bu işi asıl sen yaparsın diye devamını getirince kendimizi adaylık formu doldururken bulduk. İşin kötüsü adaylık başvurusu harcını da aramızda toplayarak verdik. Bu kadar yıllık arkadaşım ama şimdi üç mesele kafamı kurcalıyor.

Bu arkadaş gerçekten benim aday olmamı mı istiyordu yoksa kendi adaylığı için bizi mi yokluyordu?

Acaba seçilecek bir yerden listeye girebilecek mi?

Bizim arkadaşlar içinde aslında aday olması gereken ben miydim?

Milletvekilinin Anatomisi

Ben benim aday olabilme ihtimalimi sevdim

Gereksiz Yazar.

güray süngü

Efendim kıymetlim, mahsustan selam eder, değerli ellerinizden ve eteğinizden öperim. Hatırlar mısınız bilmem ama ben fani kulunuz hiç unutmadım, geçen seçim dönemi arabanızla mahallemize teşvik buyurmuş ve şevkatli ellerinizi nasırlı ellerimize sürmüş hatta bazılarımızla ve hatta benimle toka bile yapmıştınız. Efendim, o gün bizim kaavede çaycı Rüstemin demli çayını tad almaya çalışır gibi içerekten ya da tad alır gibi görünmeye çalışaraktan (çok alçak gönüllüydünüz, çok bizdendiniz, çok) içerken, biz fani kullarınıza çalışmaktan, siyaset etmekten, vatana milliyete hizmet etmekten bahsetmiş bizi kendinize hayran bırakmıştınız. Ben o gün bugün düşünmekteyim. Hizmet aşkı damarlarımı patlatmadan önce size itiraf etmeliyim ki, sizin yolunuzdan gitmeye ve sizin gibi memlekete hizmet etmeye gönül verdim. Gerçi hangi partiden olduğunuzu hatırlamıyorum Köse Rasimle pişpirik oynuyorduk, elimde iyi kağıt varken girdiniz kaaveye, amma velakin meclisin çatısı altında olduğunuzdan kuşku duymuyorum. Efendim sadedime geleyim, ben gelecek seçimlerde aday olmaya karar verdim, bu konuda çalışmaktayım ve kendimi geliştirmekteyim ama bu konuda sizin engin deneyimlerinizden faydalanmak için size bazı sorular sormak istiyorum. Cevaplayarak beni bahtiyar ederseniz beni bahtiyar edersiniz.
Soruyorum kıymetlim efendim;

1- Kaavedeki arkadaşlar seçilebilmem için gerçekleşmesi pek de mümkün olmayan şeyleri yapacağımı yüksek sesle hatta böğürür gibi bağırarak ifade etmem gerektiğini, bunu nasıl yapacaksın, projen ne diye sormayı akıl eden bir ileri zeka çıkarsa da, "benim adım Mahmut, ben yaparım" diye cevap vermemi salıp veriyorlar. Haklılar mı, öyle mi yapmalıyım sizce? Ayrıca adım yeterli olmazsa göbek adımı da kullanabilir miyim, zira toplumumuzda göbekli insanlar güven uyandırırdı eskiden, benim de hatırlar mısınız bilmem epeyce şişkin bir göbeğim var.

2- Efendim yine kaavedeki arkadaşlarım siyasette muhaffakiyet kesdebebilmemin yolunun ileri düzey bir matamatik bilmeme bağlı olduğunu söylüyorlar. İçinde bulunduğumuz yılın rakamlarının toplamının karakökünü kilomun rakamlarının toplamına böldüğüm zaman, çıkan sonucun virgülden sonraki kısmını ikiye böldüğümde, çıkan sonucun, adımdaki harflerin alfabedeki sırasının rakamsal karşılığını mod beşe göre vermesi gerektiğini söylüyorlar. Aslında mod beşin ne olduğunu bilmediğim için, önce arkadaşlar benimle kafa buluyorlar diye düşündüm ve epeyce incimdim ama akabinde kaavedeki diğer bazı arkadaşlar da bu yöntemi teyit etti. Sonrasında benim de epeyce aklıma yatmasına rağmen bu yöntemi kullanabileceğimden emin değilim zira matamatikte iyi değilim. Nihayetinde ingilizce dersimize coğrafya öğretmenimizin geldiği lisede matamatik dersimize giren matamatik öğretmenimizin türkçesi pek iyi olmadığından matamatik derslerinde pek bir şey öğrenememiştim. Öğretmenimize kızmıyorum tabi, onun okuduğu lisede türkçe derslerine kimya öğretmeni giriyormuş. Ben bu aklıma yatan yöntemi kullanmaya kalkarsam, bir aklı evvel çıkıp işlemin sağlamasını yap derse bu işlemleri ezberden yaptığım için çuvallayabilirim. Bu sebeple mesela geometriden bir yöntem belirlersem kendime işe yarar mı. Nihayetinde bir üçgenin iç açıları toplamı bellidir. (geometri dersimize geometri öğretmeni giriyordu.) ben de zamanında badi çalışmış her seksen sonrası türk çocuğu gibi pek belirgin olmasa ve tersten olsa da üçgen vücuda yakın sayılırım. Eğer işe yarar derseniz bir üçgen ve iç açıları ile kendim arasında bir ilişki geliştireceğim. Malumunuz olduğunu sandığım üzere, sizden iyi olmayayım, savunduğum herhangi bir fikrin işe yarama ihtimali kalmadığı zaman fikrimden 180 derece dönmekte epeyce mahirim.

3- Bir aile meclisi toplantısında (gördüğünüz üzere meclis deneyimim de var) meclisimizin kıymetli başkanı dedem, televizyonda seyrettiğimiz epeyce şişman ve epeyce şapkalı bir devlet büyüğümüzün (o zamanlar çocuktum ben) vatandaşlarına (bize) seslendiği bir programı son ses açarak ve bizi susturarak dinledikten ve devlet büyüğümüzün vatandaşlarına (bize) seslenişi bittikten sonra kafama bir şaplak atıp, git kıs la şunu demiş ve ben televizyonu kısmaya giderken söylenmişti; "çok büyük adam, çok" Ben kafama yediğim şaplağın etkisinden olmasa gerek bu vatandaşa (bize) seslenişten hiçbir şey anlamadığım için dedeme sormuştum niye öyle dedin dede, adam ne anlattı, diye. Dedem başıma bir şaplak daha atıp "Sus lan dürzü kockoca devlet reisinin konuştuğunu anlamak bize mi kalmış." demiş ve bana epeyce kızmıştı. Gerçi daha sonra mırıldanmıştı da kendi kendine; "yirmbeş dakkadır konuşuyor herif, önemli bişey söylemeycek olsa konuşur mu onca." benim çocukluğumdan aklımda kalan bu anının ana fikrini yıllarca test ettiğimi söylememe gerek yok sanırım. Anladığım o ki, bu işlerde başarılı olmanın en önemli yolu, uzun uzun konuşarak hiçbir şey anlatmama becerisi. Benim bu konuda bir eksiğim var efendim, ben de konuşarak hiçbir şey anlatma-

(devamı 39. sayfada)

DE MOK RASİ

ULVİ ALACAKAPTAN

Yıl 1973. Türkiye'ye Demokrasi kesin olmayan dönüş yapmış; yönetimde Ecevit/Erbakan koalisyonu. Biz ise Münih'te dil kursundayız o esnada Yunanistan da Albaylar Cuntası var ...

Dil hocası kompozisyon ödevi verdi: "Ülkenizi anlatın" dedi. En beğenilen ödev stajyer hâkim Papacaralambous'undu. Bildiniz Norveçli değil, Yunan! Ödevde şöyle bir cümle vardı:

"Demokrasi bildiğiniz gibi Yunanistan'da doğmuştur Ancak artık yetişkin olduğundan hiç memleketinde kalmaz sık sık dış ülkelere geziye gider."

Evet, bu da benden: Demokrasi Tarihte sadece kadim Yunan'da dürüst ve şeffaf uygulanmıştır. Kadınlar ve köleler oy kullanamazdı. Sadece vatandaşlar ve asiller seçer ve sadece asiller seçilirdi.

Yıl 1970. Tiyatroculuğumun ilk yılı Bakırköy Halkevi'nde Beklan Algan Hamlet 70'i sahneye koyuyor. Oyunun provaları başladığında ismi Hamlet 69'du. Ufak bir gecikme oldu sonradan bunun Beklan Algan ın bir üslubu olduğu anlaşılacaktı.

Usta Hamlet'i Türkiye'ye uyarlamış meşhur Oyuncular Sahnesi'ni de bir seçim sergisine çevirmişti adeta.

Oyunda siyahlar giymiş beyaz maskeli halk ve yönetici/yönlendiriciler vardı. Seçmen halk ağır bir davul ritminde tek sıra sandığa doğru yürüyor, bir çevik polis nizam ve intizamı sağlıyordu. Kim ki sandığın başına geliyor 1. görevli kolunu tutup kaldırıyor, 2. görevli eline zarfı tutuşturuyor ve sandığın yarığı hizasına getiriyordu. 3. görevli ise zarf tutan elin üstüne bir şaplak indiriyor, oy zarfı sandığa düşüyordu.

Yaa biz gençken her şey çok değişik çok çeşitliydi. Parlamenter Demokrasi, Cici Demokrasi, Filipin Demokrasisi, Halk Demokrasisi gibi demokrasi çeşitlerimiz vardı.

Herkesin komünist sandığı Uğur amcama "İşcinin Tiyatrosu"nun bir broşürünü okutup fikrini sormuştum. "Benim üzüntüm Türkiye'de Demokrasi ye olan inancın kaybolması." Demişti. Sonra "12 Mart" geldi hak hukuk tanımadan ezdi geçti. Amaç Demokrasi'yi kurtarmaktı elbette.

Amcam asistanı ve adaşı Uğur Mumcu ile 2 yıla yakın hapis yattı. Mahkumlar Eraltı sayılıyor 1 günlük ere dahi tekmil veriyorlardı. Buz kırarken diski kaydı, hayatı kaydı ve sonrasında beraat ettiği gün Ankara'da durmadım lafı koydum:

-Hala demokrasiye inanıyor musunuz?

-Evet dedi.

Tutarlımıdır inatçı mı bilmem ama samimidir kefilim.

Bizim şimdiki halimiz de içler acısı gövde gıdıklanısı. Muhalefetteyken her konuda bir fikri her alanda bir becerisi olan bir abimiz / kardeşimiz Demokrasi = Şeytan İdaresi der dururdu. Şimdilerde ise İleri Demokrasi'yi yayma yaşatma ve geliştirme derneği Genel Başkanı gibi dolanıyor ortalarda, sütunlarda.

Bazı sözler ve durumlar var ki sahnede, perdede, ekranda mizah diye yapsanız "Yok artık, bu da olur mu?" derler. Halbuki bazen hayatın gerçeği sanatın gerçeğini aşar.

Şimdi de "Mısır'da ordu yönetime el koydu parlamentoyu feshetti ve demokrasiyi kurtardı". Ben demokrasiyi bir "Manipulasyon Rejimi" olarak görüyorum. Ancak kişisel planda demokratlıktan yanayım.

Ona sığınarak;

Din ile dalga geçen camii karikatüründen sonra Penguen Dergisi son sayısını bastıracak matbaa bulamamıştı.. Eee, ALLAH VAR MATBAA YOK!

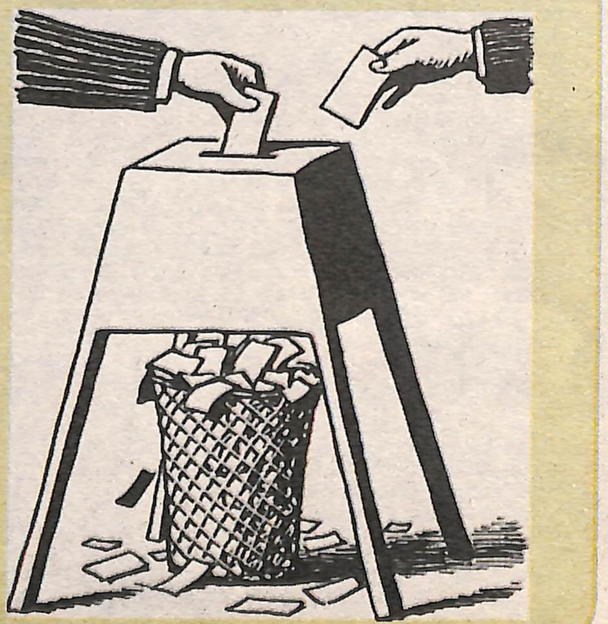

ARADIĞINIZ MEDYA iktidara hazırlanıyor

bünyamin yılmaz

İktidarı gazetecilere teslim edebilseydik anormalliklerinden normallikler devşiren bir ülke olur muyduk? Biraz cevap arayalım. Malum Türkiye'nin ana muhalefet lideri Nasreddin Hocamızın tebessümlük fıkralarını kırpıp kırpıp günlük yaşantı haline getirince oradaki boşluğu doldurmak da bize nasip oldu. İşimiz zor ama biz her türlü sıkıntıyı göğüsleyebilmiş bir milletin ferdi olarak... her bi şeyin üstesinden gelmesini de biliriz evelallah!

Başbakan tabi ki **Ertuğrul Özkök** olacaktır. Çünkü ülkemizde değişimlerin en önündeki güç her zaman Özkök olmuştur. Buradaki değişim bürokrasinin istediği şekilde olacaktır elbet. Statükonun emirlerinin karşısına milletin düşüncelerini çıkarırsanız maraza çıkar. Ertuğrul Özkök 'öfkeyi hitabet sanatı' olarak gören Tayyip Bey'i en kısa sürede unutturur bize. Onun "İcraatın İçinden"leri neşeli geçer, "Ulusa Sesleniş"leri sit-com başbakanlığın başlangıcını oluşturur. Oluşturacağı ekiple 'balık hafıza'sından ödünç alarak yapacağı icraatlar milleti bezdirecektir ama savunması da sağlam olacaktır. Günlük özür dileme seansları bile düzenleyebilir ki onu 'sit com Başbakanlığı'ndan 'bir numara'ya oturtacak özelliği de odur nitekim!

Başbakan yardımcıları kısmından es geçmememiz gereken isim **Mehmet Yakup Yılmaz**'dır. Kendisi her türlü ters icraata savunma yazabilecek güçtedir. Normalde o makama başkası gelecek olsa onu yazılarıyla bezdirir ama kendisi geleceği için sadece 'çıtır' kontenjanından *günlük beslenmesine dikkat etmesi yeterli gelecektir. 'Ahlak'sızlık zabıtasından mazbata çıkarabilecek önemli bir isimdir kendileri. Onun en çok demeç vereceği gazetelerin en önemli özelliği de ma*gazin ekleri olacaktır. Hatta Tempo'nun başına da getirdiği Amerika görmüş yeğeni Çınar'ı Hürriyet'in başına getirip, ekleri ana gazete ana gazeteyi de ek yaparsa hepimize göz keyfi yaşatır, eleştirenleri de 'ahlaksız', 'dekolteyle yoldan çıkanlar' arasına yazdırır.

Gece hayatına yoğunlaşacağı için Yakup abimiz, haliyle onunla aynı göreve layık bir isim daha gerekli. Diğer Başbakan yardımcımız **Sabahattin Önkibar** olacaktır. Her gün yaşadıkları ve yaşattıkları için sağlam yazılar kulis şeklinde ortaya çıkacaktır. Önkibar bu konuda en şerbetli isimdir. Enver Ören'le mesaisinde ortaya çıkan kendi portresine bugün eğer şaşırmıyorsa yarın önemli görevde de hiç şaşırmayacaktır. Hem içimizdeki 'hain'lere hem de ABD'li, Avrupalı dostlarına da günlük had bildirebilir. Özür işlerini daha sonra Özkök toptan halleder.

Hükümet sözcülüğü görevine elbette **Emin Çölaşan** gelecektir. Aslında bu görevi **Ahmet Hakan**'a bırakmak isterdim ama haksızlık yapmak istemem. Malum, başbakanın sözcülüğünü Akif Beki yaptığında Ahmet Hakan'ın 'çılgınlık içeren yazılar'ı unutulacak gibi değildi. Bu kez Beki onu yazar keyiflenirdik. Ama Sözcü'de yazması ve 'sözcü'lük konusunda eline kimsenin su dökememesi, Çölaşan'ı hükümet nezdinde önemli bir göreve getiriyor. Misal ekonomi mi göçtü, 'irtica' oyunuyla perdeleme işlerinde usta bir parendeci olarak rolünün hakkını verir. Yalnız, her sene aynı Kubilay yazısıyla meşhurdur Çölaşan. Bazen kendini kayda aldırıp her konuda aynı açıklamayı yapabilir, Ertuğrul şaşırmasın.

Aileden sorumlu devlet bakanımız **Ayşe Arman.** Sanıldığının aksine aileye önem veren bir insan Arman. Kendim konuştum, ordan biliyorum. Yazılarıyla 'iç gıdıklayıcı' konulara eğiliyor ama en kızdığı şey muhafazakârların parayı bulduğunda ilk eşine eşya muamelesi yapması. Hak gaspına karşı antremanlı gördüm Ayşe ablamızı. Kızı Aleyna ve eşi Ömer'in destekleriyle iyi bir bakanlık yapabilir Ayşe

Arman. Yalnız ekstrem örneklere aşırı ilgisinden kıyamet sürekli kopacaktır, ama zaten Başbakan Özkök olacağı için bu kıyametler küçücük kalacaktır. Bu bakanlığın medyadaki yansımaları düşünülerek bir isim daha eş bakanlığa gelecektir. Duruma göre dönüşümlü de olabilir.

Oray Eğin'siz bir aileden sorumlu bakanlık düşünülemez. Küçük bir sorun olacak elbet. Öncelikle babasının 'sıradan' kolonya kokulu halk içinden gelmesi eksi puan Oray için. Bu kompleks yüzünden babalarla ilgili gündeme gelecek her önemli gelişmede içerden darbe yiyecektir tasarı. Bi de fazla erkek ortamlar bozacaktır Oray'ı. Ama önüne gelene racon keseyim derken yumuşak sesinden vızıltılar gelecek, Amerikan aksanıyla "Oğray"laşacağı için 'aile'nin kendini koruması gerekebilir bakanından. Yine de fazla korkmaya gerek yok, Oray'ın ağzı torba değil ki yasa koyasın. O her konuda konuşmaya çalışacağı için oluşacak kakafoni insanda bir 'ığğğ' tadı bırakacaktır. En önemli bakanlıklardan birini paylaşan **Soner Yalçın** oluşacak durumları yeniden derleyip toparlayacak, 'oda'sında Oğray'ı nennileyecektir.

Soner Yalçın demişken onun bakanlığını belirtmemek olmaz. Soner Yalçın Küçük'ün İçişişleri Bakanı olması uygundur. Malum, içerde uzun süredir bir sakinlik göze çarpıyor. Bombalar patlamıyor, önemli isimler öldürülmüyor, sağı sola, solu İslamcıya kırdırma imkânı yerlerde sürünüyor. Kürt meselesinden bir 'ergenekon' çıkarma teşebbüsü de sürekli akamete uğruyor. Bu meselelere ciddi bir şekilde kafa yormak gerekiyor. Yalçın Küçük'le Soner Yalçın'ın aynı kişi olduğunu zaten öğrendik. *Şimdi bu iki kimlikli -aceba sabeaist mi- (he he...) arkadaşımızın acilen içerde operasyon yapabilecek gücü göstermesi gerekiyor. Canım hep başkaları adına kitap yazmakla mı geçirecek* ömrünü. İçeri gir çık nereye kadar? Bak, onun bakanlığı döneminde RTÜK'ün ilga edilmesi gerekecek. Çünkü haber bültenlerinde +18 işaretine alışacağız. Yanlış anlamayın erotik mesele değil, 'bomba'lı saatlerde yaş sınırı gelecek. Orası burası, şurası neresi filan feşmekan karışırken sayın bakanımız elinde iki bomba açıklama yapar. Ha bomba derken örgütlerle ilgili bomba bilgileri kastediyorum. Yoksa sayın bakanımıza güvenimiz tamdır yani.

Dışişleri Bakanımızı tanıyorsunuz zaten. Onu mümkün mertebe ülke dışında tutmak gerekebilir. O yüzden sayın bakanımızdan sürekli yurt dışı gezileri bekliyoruz. Komşularımızla sıfır sorundan 'komşularımıza hadlerini bildirelim'e geçişte büyük yardımı olacak çünkü. Elbette ki **Ruhat Mengi**'den bahsediyorum. Kendisini BBC, El Cezire, CNN gibi kanallarda izlemek istiyoruz. Tamam, ortalık karışacak düzen bozulacak, bir sürü ülke Türkiye'ye savaş açmaya çalışacak ama olsun. Savaşmazsak 'tek tip' organizma olamayız ki. Bu ne canım, her kafadan farklı ses çıkıyor. İngiltere'den Amerika'ya ayar verilmedik yer bırakmaz bizim bildiğimiz Ruhat Mengi. Yanlış anlamayın derdi devlet yöneticileri olmaz (maça meselesi), oralarda da irticai faaliyetler olacak, onlarla ilgilenecek. O başını kapatanlar var ya... (modern dünyada gericilik ha!) yandı gülüm Ruhat helva...

Bir de Kardak fatihi var, hatırlar mısınız. Ne zaman adam oluruz sorusunun cevabı her daim ondadır. Bugünlerde canı biraz sıkkın galiba. Hem onu Yiğit'ten de kurtarırız. **Fatih Altaylı** Adalet Bakanlığı'nı bihakkın yerine getirir. Bazen kurumları karıştırıp kod adını hatırlar ama olsun. Sonuçta kendi dosyası da kendi elinde olacaktır. Adalet konusunda bir sağ bir sol vuracaktır Altaylı. Mühim değil. Ertuğrul'la yıldızları barıştıktan sonra hiç de sorun olmaz. Damarına basmayın yeter. Hazır Murat Bardakçı'dan tarih konusunda da pek çok bilgi aldı, kimse tutamaz onu. Tarihin içlerine adalet dağıtmaya gider. Bu arada işsiz kalacak insanlar olursa patron adına adildir, onu da bilmek gerek. Sonra yok öyle olmadı, böyle oldu deyip de adamın canını sıkmayın. Bu muhafazakar kesim çıldırtmasın onu ama, vallahi elinden kurtulamayız sonra. Bakınız radyo günleri örtülülere ettiği laflar, bakınız dekolte mevzuunda neresinden konuştuğunu

bilmemeler...

Öküzün büyüğünü ahırda mı unuttuk. Niye öyle söylediniz ki şimdi. Neyse anlamadım ne dediğinizi. Şimdi bir başka bakanımızı açıklıyorum. O birrrr İzmirli... O birrrr her bişey. O birrrrr ne yahu Beyaz'ın programında mıyız ki. Yoo. **Yılmaz Özdil**'in bakanlığını açıklayacağız. Lafı neden mi eveleyip geveliyorum. Tabi ki başbakan olacak çocuğu tuttum bakanlığa attım. Kısa kes başbakanlık olsun diyemeyeceğiz yani.

Ekonomiyi kime teslim edeceğimizi zannediyordunuz. Keh keh keh. Kendileri daha önce yaratıcı başlıklarıyla koskoca Cem Uzan imparatorluğunu başımıza bela pardon 'medya starı' yaptırmıştı. Aydın Doğan'a geçirmece işlerinden sonra Doğan grubunda başladı ya işe, 'a yanar döner a acayipsin' deme üstadı Yılmaz Özdil'e teselli ikramiyesi Ekonomi bakanlığı, adına siz Maliye Bakanlığı deyin, ne diyem. İddia ediyorum iki yılda Türkiye'yi uzaya uçurur. Yav iş yaptığı için değil, elde sömürülmedik kaynak bırakmaz, hazine tam takır, e haliyle boş kasayı başımıza geçirir, sürekli çalışırız. Zaten bu bidon kafaların en iyi anladığı şey yatmaktır. Biraz çalışmış oluruz bu sayede. Sürekli çalışan adamın karnı acıkmaz, etrafına bakmak bile aklına gelmez. Ne yani Ak Parti'yi başa getirip uzun süre can sıkmak iyiydi, biraz çalışın da biz göbeğimizi kaşıyalım, değil mi Bekir diyebilsin. Yılmaz Özdil'in başarılı olacağına inanıyorum. Neden mi? Bakınız Cem Uzan'a, Özdil gazından sonra dünya barlarına dadandı, gününü gün ediyor. E ülkemizin her bir vatandaşı için Cem Uzan kriteri gelse fena mı olur!

Bekir Coşkun'dan iyi turizm bakanı olur. Ha bir de kültürü vardı değil mi o bakanlığın. Sorun değil, Kültür mültür, turizm murizm vız gelir Bekir'e. Köpeğinin koku olma duygusuyla yön tayin eder, halkını da köpeği kadar sever, haksızlık etmeyelim. Aklına gelirse bazen memleketi Urfa'ya da turlar düzenler, gariban halk sevinir. Bekir Coşkun'un gelmesiyle Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda bir şey değişmeyeceği için sorun yok. Aynı tas aynı hamam. Edebi güzellemelerini cahil halka yazmak yerine sahillerimize gelecek Rus ve İsrail'li hanımlara yazar, dünya çapında bir yazar olur. Bakarsınız Hollywood onun köpeğini keşfeder, dünya starının menajeri olur, aynı zamanda da bizim bakanımız; fena mı olur!

Başka bakanlıklar da var elbet. O kadar çok aday var ki. En iyisi biz isimleri söyleyelim sizler hangi bakanlıklara layık onları bulun. **Tufan Türenç**'i, **Ayşenur Aslan**'ı bir bakan yapmadan gitmek, medyamıza saygısızlık olur, o derece yani. **Cüneyt Ülsever**'i **Can Ataklı** ile birlikte hükümetin çok önemli bir noktasına yerleştirmek lazım. Kaçan topları yakalama üstadı bu iki isim yeri geldikçe ne işler başaracaktır. Hele Ataklı'ya verin 1923'ü size oradan (Hüseyin Baradan çık aradan) tek kişilik dev ordu çıkarsın.

Şimdi, bu tarzda bir hükümet kurulduğunda hem hükümetten hem de medyadan kurtulmuş olacağız; bir taşla iki kuş yani. (Arada ülke kaynayacak, e o kadar da olsun!) Öyle oy vermek için sandık başlarına gitmemize de gerek kalmayacak. Büyüklerimizin buyurduğu yazıları okur, haberlere bakar, televizyon izlerken uyuya kalırız. Hükümetimizin icraatları mı? Mühim değil, 'genç subaylar'ın hazırlayacağı hükümet bülteninden okur öğreniriz. Yeraltından çıkan mühimmatları da her mahalleye serper, ağaçlarda yeşertiriz demokrasimizi. Biraz Kardak, biraz Dersim, biraz Diyarbakır Cezaevi, biraz Fatih Camii'nin bombalanması, biraz Gazi Mahallesi, biraz korktuğunuz Türkiye, daha ne olsun yani.

Bu arada biri beni bu rüyadan uyandırmayacak mı?

"Aradığınız yazar, olmayacak bir medya iktidarı için kendini heder etti, şu an ona ulaşılamıyor. Görenlerin görmeyenlere bu rüyayı anlatmaması için yazarımızı bir süre için 'pause'luyoruz. Hepinize geçmiş olsun'

Siz yine merdivene ters binen Kağıttepeli Kılıçdaroğlu'na razı gelin, daha kötüsü de olabilirdi...

KARTON anket

suavi kemal yazgıç

ANKETLER OYLUM OYLUM

Rüştümü ispatladığımdan beri reyimi veririm. Çok daha önceden beri de seçim süreçlerini takip ederim. Konuşmasını hatırladığım en eski politikacıyı açıklarsam durum daha net belli olacak. Yıl 1983. Merhum Özal kalemini gözüme gözüme sokuyor. Aile gidip ona oy verdi ama ben seçmen sıfatında olmadığım için seyirci kaldım olaya.

Bir zamanlar her güne bir anket düşmezdi. Seçim öncesi alevlenip, sonra da sönen bir durumdu anketler. O pasta dilimi gibi şekillerden çıkartılan ve saatler süren yorumların seçmen kararları üzerindeki etkisi elbette bu satıların sınırını aşar. Seçimlerden önce o kadar çok parti yüzde 40 oy alma hedefi koyar ki matematik bilgimiz dümura uğrar ama bize uğramaz olur. Biz de kamupyu yoklamalartın bazı starlarına bakmayı denedik. .

TARHAN ERDEM

Tonton amca imajlı bir abimizdir. CHP'lidir ama uzun zamandır CHP hakkında olumlu bir cümle kurmamıştır. Kamuoyu yoklamalarında bazen isabet ötesi tahminler yapar bazen de yanılgılara düşer. Olur böyle

şeyler elbette. Kanaat önderi, köşe yazarı karışımı bir abimiz olup, başörtüsü yasağının kalkması halinde üniversitelerde başı açık kimse kalmayacağı gibi yasakçı tespitleri de vardır.

ADİL GÜR

Tarhan Erdem'in başarısızlığı ile yıldızı parlamış bir abimizdir. Ancak her seçimde aynı başarıyı göstermez elbette. İmam Hatip'lidir. Pehlivan yapılı olduğu kadar sempatiktir de. Tahminler tutsa da tutmasa da ekran yorumcusu hüviyetini kazandığı için daha uzun süre izleyeceğimizi zannetmekteyim.

ERHAN GÖSEL

Son zamanlarında seçimleri, anketleri bir kenara bırakıp, bilge adam kılığında Flash TV'de göründü ve ABD'de bir otel odasında hayatını kaybetti. İnternet sitesinde bir okunması gereken kitaplar listesi vardır ki tam numuneliktir. Tek eksiği o kadar kitap okumaya birkaç ömür gerekli olması gerçeğidir. Adfil Gür veya Tarhan Erdem'den daha yüksek bir vizyon ve kafa karıştırma ve zihin aydınlatma kapasitesine sahipti. Çok zıt iki cümleyi yan yana kurdum ama hangisinin doğru olduğuna okur karar versin.

LEGOKRASİ NEDİR?

KEREM ABADİ

ihlsozluk.com yazarı

Logokrasi ile ile karıştırılmaması gereken yönetim biçimi.

Legokrasinin amacı:

Beynin bir tek son kullanıcısı tarafından milyonlarca ilk kullanıcının beyinlerini pırıl pırıl hiç kullanılmamış olarak muhafaza etmesine yarayan toplum yönetimi biçimidir.

Legokrasi nerelerde görülür? Daha çok düzenli üniforma giyenler topluluğunda görülebileceği sanılsa da takım elbiseli ve tayyörlülerin yanı sıra gönüllü serbest kıyafetlilerin de tabi oldukları tespit edilmiştir.

Legokrasi'nin çalışma biçimi:

Hareket kabiliyetini bir tek beyine bağlı olan bir çift elden alan legokrasi genel itibariyle imzaladığı kağıt parçalarıyla küçük topluluklardan koca bir topluma kadar insanları kendine bağlar. El işlevinin dışında yönetim merkezi olan gözlerin arkasından ensenin köküne doğru inen gri hücre bezeli beyin; ayrıca organ olarak ağzı da kullanır. Yönetici ağzını kullanarak sarf ettiği sözlerle etki alanını güçlendirir. Diğerleri zekalarını hiç eskitmek istemedikleri için; yönetici fiziken çok çaba sarf etmeden milyonları idaresi altına alır.

Doz aşımında legokrasi'nin yan etkileri:

Uzun süreli ve yüksek dozda kullanılsa dahi yönetici vasıflarını yitirmez. Ancak biyolojik hayatı sona erdiğinde elleri ve ağzıyla sağladığı vasıflarına yenilerini ekleyemez, eskileriyle anılmaya devam edilir, toprağın altına girse bile hala liderdir.

Legokrasi'nin avantajları:

Son kullanıcı başka son kullanıcı adaylarını sayıları ne olursa olsun 'legokrasi'nin çalışma biçimi'nde andığımız organlarıyla bertaraf ettikten sonra kurumsal girinti ve çıkıntıları birbirlerine eklemeye başlar. Sonuç itibariyle oluşturduğu yapı ne denli geniş, dar, uzun, yüksek vs. olursa olsun tek düze stabiliteyi sağlamış olması nedeniyle legokrasiyi oluşturan elemanların birbirinden ayrımı imkânsızlaşır. Yapının bir bölümünün diğerinden ayrılması asla düşünülemez hatta teklif bile edilemez.

Legokrasi'nin dezavantajları:

Tarihi süreç içinde ne beynin bir tek son kullanıcısı ne de milyonlarca son kullanıcısında bir şikâyet alınmamıştır. Aksine övülmüştür. Legokrasi yönetim biçiminin olmadığı farklı topluluklarda her zaman legokrasi'yi iştah ve şevkle ananlar olduğu gibi legokrasi'nin varlığını sürdürdüğü topluluklarda toplum fertleri varlıklarını legokrasi'nin varlığına armağan etmeyi kutsal görev saymışlardır. Bilinen bir dezavantajı yoktur.

Legokrasi'nin uyumsuzluk süreci:

Bu yönetim şeklinde uyumsuz toplum elemanları nötr olarak değerlendirildiği için legokrasi'yi oluşturan legonometrik yapı uyumsuz elemanların hacminden çok daha küçük olsa bile onları mihrak sınıfına koymadan önce mihrak kelimesini dahi terminolojisinden kaldırır. Başka bir deyişle onları yok saymayı dahi yok sayarak varlıklarını geçmişte, yaşanan anda ve gelecekte tanımaz.

Dikkat: Legokrasik yapı grift ve iç içe geçmiş, sökümü zor olsa da tahrir'li bir çalışmayla son parçasına kadar dağıtılabilir.

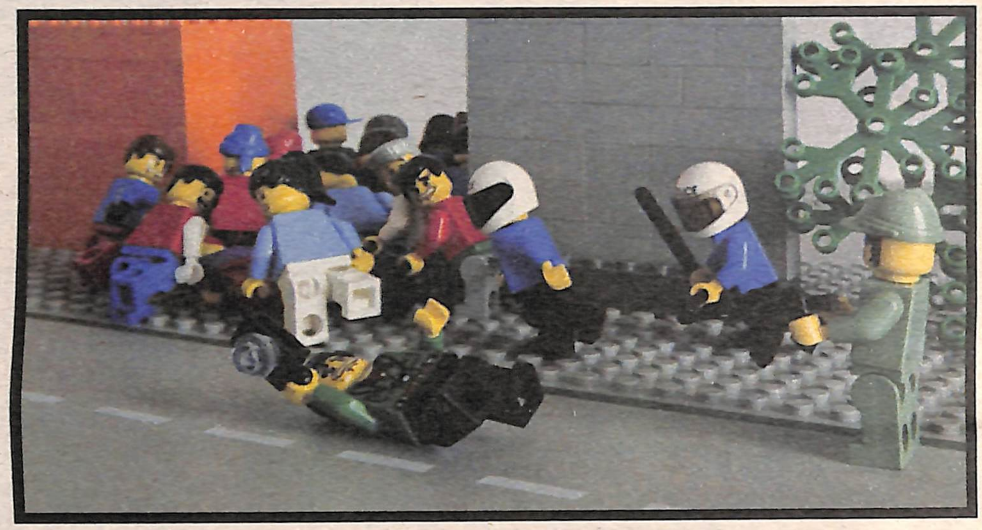

Dr. Otacı Zahter

MÜMKÜN İSE KAYTARIDIZ, EMRİNİZDE BAYTARIDIZ!

MESELA YANİ

Bir gün yemekte "Bu tavuk biraz kartmış herhalde!" dedim. Hanım, "Ölünün arkasından konuşulmaz!" dedi.

GÜM-LETME

Soru: Eğer bir memlekette "Gümrük" idaresi varsa, bu kadaaar kapsamlı 'kaçakçılık' takibi yapan polisiye sisteme ne gerek var?

BİRBÖLÜİKİ

'Bölünmüş yollar' inşa edelim, bölünmüş devlet ve bölünmüş kalpler inşa etmeyelim..

Cinai suçlarda azmettirici, cemiyet ve cemaatlerin dönüşümünde de 'h-azmettiriciler' önemli. (Öyle meseleler var ki, kitapta defterde yeri yok; ama cümlemize 'din'miş gibi hazmede hazmede yaşattırıyorlar!)

MACAR-ONİ

Macar cumhurbaşkanı "İyi ki asırlarca bizi Türkler yönetti, dil-din değişmedi!" demiş. Ben de, "Keşke bizi de Türkler yönetseydi!" diyorum!

ASKER-LICK

* Bence 10 yıl polis muhabirliği yapanlar da askerlik yapmamalı:)
* Ya da, 20 yıldır medyada askerin sözcülüğünü yapan 'kalemşor'lara da 1. dereceden üstün hizmet madalyası verilmeli.

DEĞİNİLER

* Evde, işte, handa, çarşıda, pazarda sırtına, kafasına üst katın wc giderinden (dirsek) pis su damlamayan yurdum insanı var mıdır?
* Bi İtalyan Kazanova var bi de Dersimli 'Sazanova' :)
* Sazanova'mız, 'Benim adım Sazan, kaynak kazan kazan!" diyor. 'Kaynağı', Con Ahmet'in Erke Dönergeci gibi bişey herhalde! Kaf Dağı'nın bi sote yerinde saklamış, gidip şifreyi 'Açıl Sazan açıl!" diyerekten söyleyip cümle âlemi inci-mercana boğacak. Hoş şimdi de 'inci'lere boğmaya devam ediyor ya, izlemeye devam.
* Hindistan'da 'guru'nun yanında yaş da yanıyormuş!
* Öztürkçeciler "Yasal Sultan Süleyman" demeli, ya da "Görkemli Sultan Süleyman!"
* Camiamızda 'Tapınak' şövalyelerinden ziyade 'tıkınak' şövalyeleri daha etkin. Millet fena halde obeziyor.
* Sanal dünyadan yeni insan tipi: Verizekalı (Sadece 'veri'lenle yetinen zeka)
* Kar maskeli soyguncular mı tehlikeli, 'kâr' maskeli olanlar mı?
* 2011 yılı kurban bayramı için erken espri: 'Söz kavurmanın!'

ŞAKİRD EVLENMESİ

Küresel sistemle uyumlu, AB şeriatına bağlı, ılımlı İslam düzeni. (Bizim gelin elden kaçar, başın örtüp kıçın açar.)

İŞTE O BENİM

- Hani yıllar önce kovduğun onurlu bir genç vardı ya...
- E, n'oolmuş.
- O benim işte! Abim, gözünün yağını yiyim abim, o günden beri işsiz, yolsuzum abim, bi iş abim...
-De get la!

ÇİZİLESİ ESPRİ

Üç beş tane kurt bi tarafa doğru, biri ise tam aksi istikamete gidiyor.

"Oolum, niye sürüden ayrılıyon lan, yoksa başına iş gelir!" diyo, öbürü de 'sürüden ayrılan kurda noloyodu la!" diyo.

I-QUMA

Sevgililer günü arefesinde yapılmış bir espri: "14 Şubat yaklaşıyor. 'I-phone'uma ne alsam acaba?' diye düşünen var mıdır?" (Bi arkadaş, "Haklısın abi, hanım iphone'a 'kuma' muamelesi yapıyor!" dedi.)

otacizahter@hotmail.com

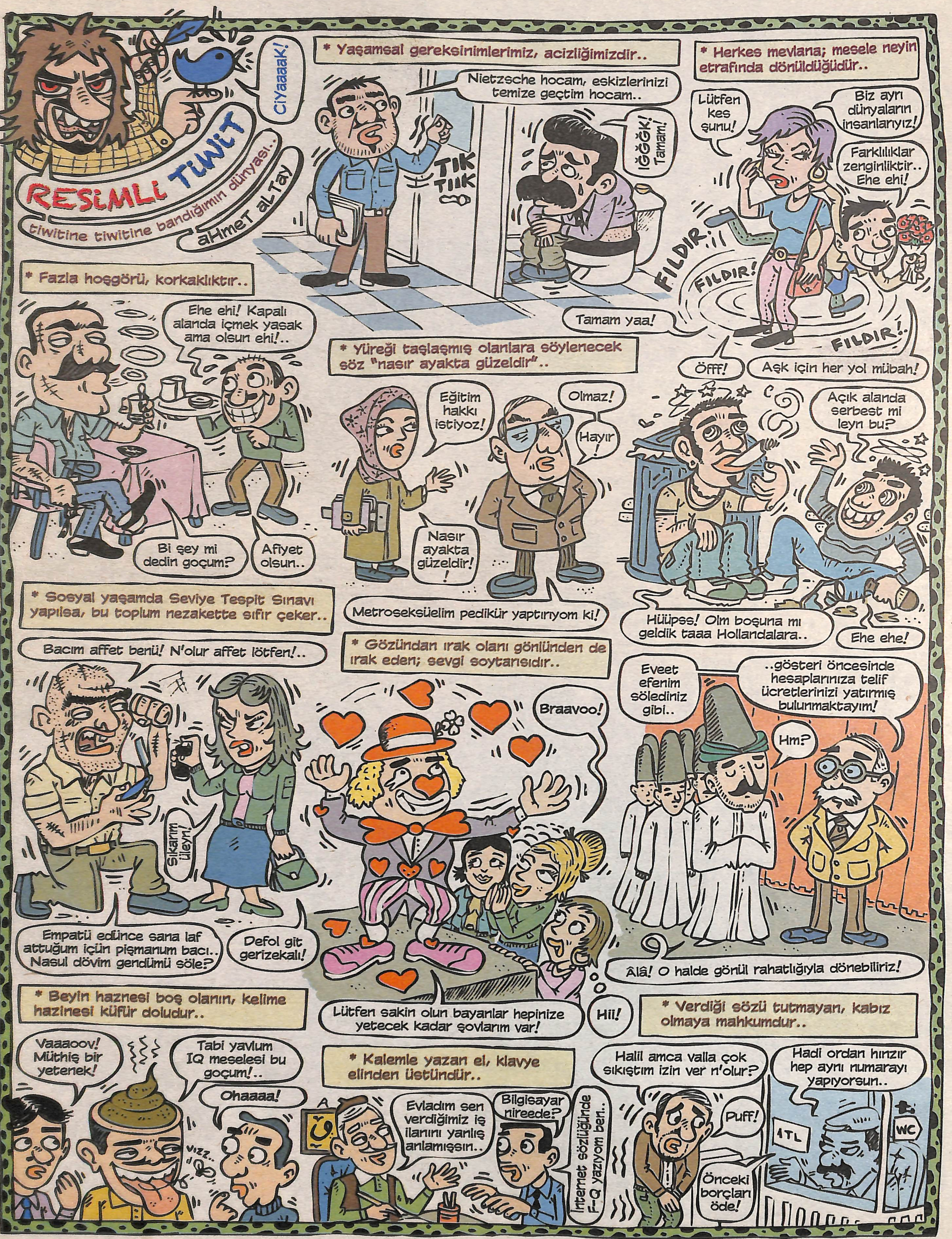

RESiMLi TiWiT
tiwitine tiwitine bandığımın dünyası..
aHmeT aLTaY
CiYaaaak!
* Yaşamsal gereksinimlerimiz, acizliğimizdir..
Nietzsche hocam, eskizlerinizi temize geçtim hocam..
TIK TIIK
IĞĞĞK! Tamam!
* Herkes mevlana; mesele neyin etrafında dönüldüğüdür..
Lütfen kes şunu!
Biz ayrı dünyaların insanlarıyız!
Farklılıklar zenginliktir.. Ehe ehi!
FILDIR
FILDIR!
FILDIR!..
Tamam yaa!
Öfff!
Aşk için her yol mübah!
* Fazla hoşgörü, korkaklıktır..
Ehe ehi! Kapalı alanda içmek yasak ama olsun ehi!..
Bi şey mi dedin goçum?
Afiyet olsun..
* Yüreği taşlaşmış olanlara söylenecek söz "nasır ayakta güzeldir"..
Eğitim hakkı istiyoz!
Olmaz!
Hayır!
Nasır ayakta güzeldir!
Açık alanda serbest mi leyn bu?
* Sosyal yaşamda Seviye Tespit Sınavı yapılsa, bu toplum nezakette sıfır çeker..
Metroseksüelim pedikür yaptırıyom ki!
Hüüpss! Olm boşuna mı geldik taaa Hollandalara..
Ehe ehe!
Bacım affet benü! N'olur affet lötfen!..
Sıkarım üleyn!
Empatü edünce sana laf attuğum için pişmanum bacı.. Nasul dövim gendümü söle?
Defol git gerizekalı!
* Gözünden ırak olanı gönlünden de ırak eden; sevgi soytarısıdır..
Braavoo!
Lütfen sakin olun bayanlar hepinize yetecek kadar şovlarım var!
Hii!
Eveet efenim sölediniz gibi..
..gösteri öncesinde hesaplarınıza telif ücretlerinizi yatırmış bulunmaktayım!
Hm?
Âlâ! O halde gönül rahatlığıyla dönebiliriz!
* Verdiği sözü tutmayan, kabız olmaya mahkumdur..
* Beyin haznesi boş olanın, kelime hazinesi küfür doludur..
Vaaaoov! Müthiş bir yetenek!
Tabi yavrum IQ meselesi bu goçum!..
Ohaaaa!
* Kalemle yazan el, klavye elinden üstündür..
Evladım sen verdiğimiz iş ilanını yanlış anlamışsın..
Bilgisayar nireede?
İnternet sözlüğünde F-Q yazıyom ben..
Halil amca valla çok sıkıştım izin ver n'olur?
Hadi ordan hınzır hep aynı numarayı yapıyorsun..
Puff!
Önceki borçları öde!
ATL
WC

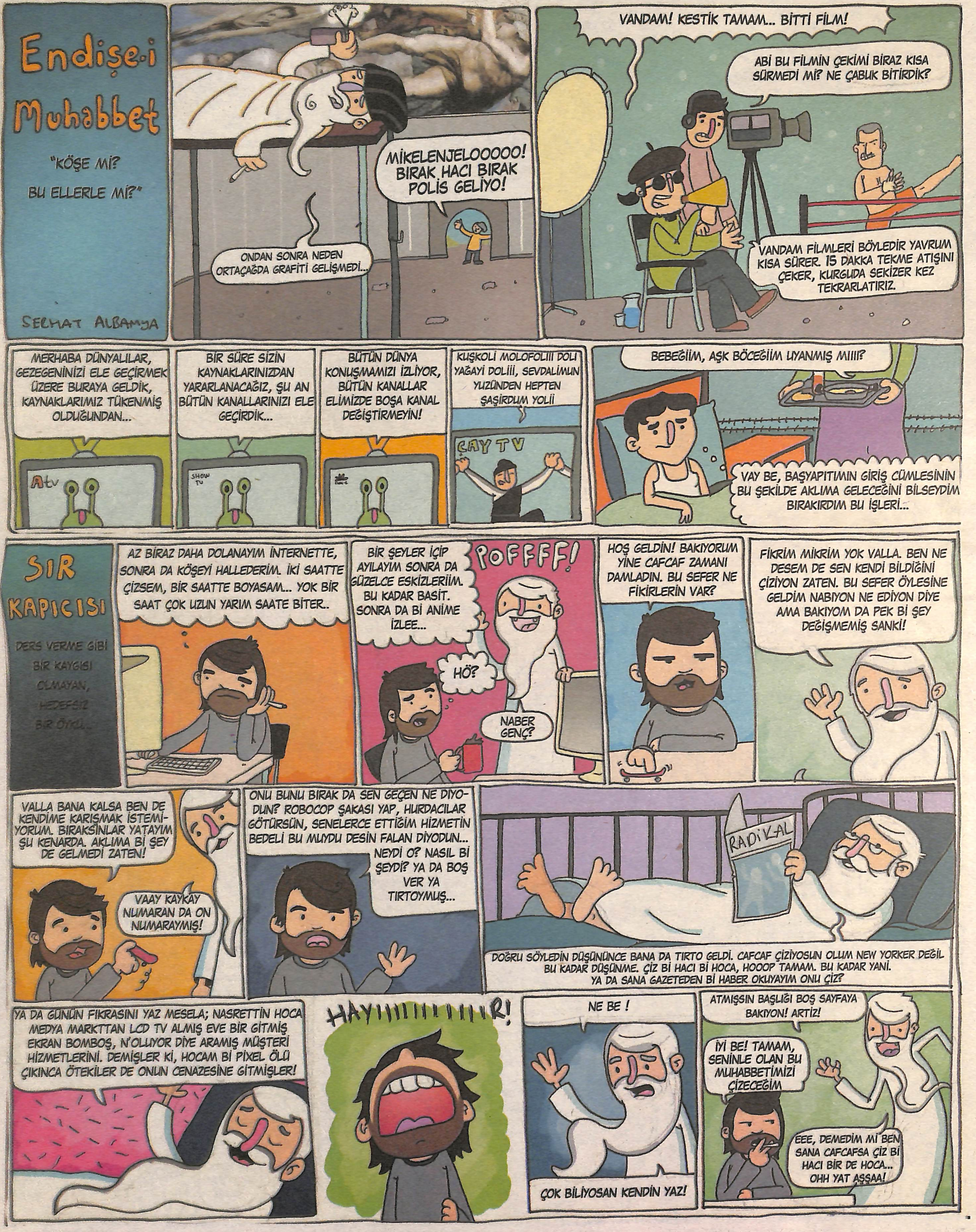
Endişe-i Muhabbet
"KÖŞE Mİ? BU ELLERLE Mİ?"
SERHAT ALBAMYA
MİKELENJELOOOOO! BIRAK HACI BIRAK POLİS GELİYO!
ONDAN SONRA NEDEN ORTAÇAĞDA GRAFİTİ GELİŞMEDİ...
VANDAM! KESTİK TAMAM... BİTTİ FİLM!
ABİ BU FİLMİN ÇEKİMİ BİRAZ KISA SÜRMEDİ Mİ? NE ÇABUK BİTİRDİK?
VANDAM FİLMLERİ BÖYLEDİR YAVRUM KISA SÜRER. 15 DAKKA TEKME ATIŞINI ÇEKER, KURGUDA SEKİZER KEZ TEKRARLATIRIZ.
MERHABA DÜNYALILAR, GEZEGENİNİZİ ELE GEÇİRMEK ÜZERE BURAYA GELDİK, KAYNAKLARIMIZ TÜKENMİŞ OLDUĞUNDAN...
Atv
BİR SÜRE SİZİN KAYNAKLARINIZDAN YARARLANACAĞIZ, ŞU AN BÜTÜN KANALLARINIZI ELE GEÇİRDİK...
SHOW TV
BÜTÜN DÜNYA KONUŞMAMIZI İZLİYOR, BÜTÜN KANALLAR ELİMİZDE BOŞA KANAL DEĞİŞTİRMEYİN!
KUŞKOLİ MOLOFOLİİİ DOLİ YAĞAYİ DOLİİ, SEVDALİMUN YUZÜNDEN HEPTEN ŞAŞİRDUM YOLİİ
ÇAY TV
BEBEĞİİM, AŞK BÖCEĞİİM UYANMIŞ MIIII?
VAY BE, BAŞYAPITIMIN GİRİŞ CÜMLESİNİN BU ŞEKİLDE AKLIMA GELECEĞİNİ BİLSEYDİM BIRAKIRDIM BU İŞLERİ...
SIR KAPICISI
DERS VERME GİBİ BİR KAYGISI OLMAYAN, HEDEFSİZ BİR ÖYKÜ...
AZ BİRAZ DAHA DOLANAYIM İNTERNETTE, SONRA DA KÖŞEYİ HALLEDERİM. İKİ SAATTE ÇİZSEM, BİR SAATTE BOYASAM... YOK BİR SAAT ÇOK UZUN YARIM SAATE BİTER..
BİR ŞEYLER İÇİP AYILAYIM SONRA DA GÜZELCE ESKİZLERİİM. BU KADAR BASİT. SONRA DA Bİ ANİME İZLEE...
POFFFF!
HÖ?
NABER GENÇ?
HOŞ GELDİN! BAKIYORUM YİNE CAFCAF ZAMANI DAMLADIN. BU SEFER NE FİKİRLERİN VAR?
FİKRİM MİKRİM YOK VALLA. BEN NE DESEM DE SEN KENDİ BİLDİĞİNİ ÇİZİYON ZATEN. BU SEFER ÖYLESİNE GELDİM NABIYON NE EDİYON DİYE AMA BAKIYOM DA PEK Bİ ŞEY DEĞİŞMEMİŞ SANKİ!
VALLA BANA KALSA BEN DE KENDİME KARIŞMAK İSTEMİYORUM. BIRAKSINLAR YATAYIM ŞU KENARDA. AKLIMA Bİ ŞEY DE GELMEDİ ZATEN!
VAAY KAYKAY NUMARAN DA ON NUMARAYMIŞ!
ONU BUNU BIRAK DA SEN GEÇEN NE DİYODUN? ROBOCOP ŞAKASI YAP, HURDACILAR GÖTÜRSÜN, SENELERCE ETTİĞİM HİZMETİN BEDELİ BU MUYDU DESİN FALAN DİYODUN...
NEYDİ O? NASIL Bİ ŞEYDİ? YA DA BOŞ VER YA TIRTOYMUŞ...
RADİKAL
DOĞRU SÖYLEDİN DÜŞÜNÜNCE BANA DA TIRTO GELDİ. CAFCAF ÇİZİYOSUN OLUM NEW YORKER DEĞİL BU KADAR DÜŞÜNME. ÇİZ Bİ HACI Bİ HOCA, HOOOP TAMAM. BU KADAR YANİ. YA DA SANA GAZETEDEN Bİ HABER OKUYAYIM ONU ÇİZ?
YA DA GÜNÜN FIKRASINI YAZ MESELA; NASRETTİN HOCA MEDYA MARKTTAN LCD TV ALMIŞ EVE BİR GİTMİŞ EKRAN BOMBOŞ, N'OLUYOR DİYE ARAMIŞ MÜŞTERİ HİZMETLERİNİ. DEMİŞLER Kİ, HOCAM Bİ PİXEL ÖLÜ ÇIKINCA ÖTEKİLER DE ONUN CENAZESİNE GİTMİŞLER!
HAYIIIIIIIIIIIR!
NE BE !
ÇOK BİLİYOSAN KENDİN YAZ!
ATMIŞŞIN BAŞLIĞI BOŞ SAYFAYA BAKIYON! ARTİZ!
İYİ BE! TAMAM, SENİNLE OLAN BU MUHABBETİMİZİ ÇİZECEĞİM
EEE, DEMEDİM Mİ BEN SANA CAFCAFSA ÇİZ Bİ HACI Bİ DE HOCA... OHH YAT AŞŞAA!

Cımbızcı Cafer

Sandıksız seçimlerde kimler, neler seçmiş?

Kaşgarlı Mahmud'un Divanü Lügati't-Türk'ünde "seçen, seçilen, seçme" yok. Hemen feveran edip "Vah vah! Seçmeden, seçilmeden yaşamak olacak iş mi?" demeyin. Seçme yok dedikse, seçme kelimesi yok. O işi "adırmak" yani "ayırmak" ile ifade etmiş dedelerimiz. "Ol edgüni yavlaktan adırdı" ne demek? "O iyiyi kötüden ayırdı" demek. Seçmek dediğimiz iş, bir bakıma adırmak (ad vermek), seçtiğimiz şeyi başka şeylerden ayrı bir yere koymak değil midir? Elhak, öyledir!

Kaşgarlı'dan birkaç yüzyıl sonra şiirler söyleyen Yunus Emre, "seçmek" kelimesini dağarcığına katmıştır. Kendisinin bir aşk okuyucusu olduğunu dile getirirken, "Dört kitabı okumadan, ayırıp seçmek olmadan" sebakını ezberlediğini belirtmiştir. Bu işin nasıl olduğunu yine ondan dinleyelim: "Esritdi aşka düşürdü, ben ham idim o pişirdi / Aklım başıma devşirdi, hayrı şerden seçer oldum."

Dikkat ediyor musunuz bilmem, sevgili şairimiz, "aklı başında olmak" ile "hayrı şerden seçmek" arasında bir bağ, bir sebep-sonuç ilişkisi kurmuş. Yani, onu esriten, sarhoş eden aşk, aklını başından almak şöyle dursun, aklını başına toplamasını sağlamış!

Gelin görün ki, aynı Yunus, başka bir şiirinde, "Din ü milletten geçer, aşk eserini duyan / Mezheb ü din mi seçer kendini yoğa sayan" demektedir. Görünüşe bakılırsa bir çelişki var burada. Görünüşe bakmayalım, çelişkiyi aşalım: Akıl ile hayrı şerden seçen Yunus, aşk ile kendi benliğini eritme makamına ermiş ve orada din ve mezhep ayrımlarının ötesindeki birliğe/vahdete ulaşmıştır.

Bu makam pek tekin değildir, kardeşim. Hallâc-ı Mansur'un "Ene'l-Hak" deyiverdiği makamdır burası. Yunus da orada meselâ şöyle diyebilmiştir: "Ben istedim buldum anı, ol ben isem ya ben hani? / Seçemedim ondan beni, bir kezden ol oldum ahî!" Anladın mı ahî (kardeşim)? Anlamadınsa geç bunu ve şunu dinle:

"Zinhar gözünü açagör, nefs tuzağını seçegör / Dost mahfiline geçegör, ondan yeğrek durak nedir?" Yunus Emremiz, tuzakları seçebilmek için "gözü açık" olmak gerektiğini hatırlatıyor ve insanlara hedef olarak iktidara geçmeyi değil, "dost mahfili"ne geçmeyi öneriyor ve "ondan güzel durak nedir?" diye soruyor.

Yunus'un önerisine kulak asmaz mısınız? Bekleyin, kıyamet kopacak, hesap günü gelecek ve bakınız, neler olacak? "Gök perdelerin açalar, eyü yavuzdan seçeler / Ol dem kancaru kaçalar, baş kurtarası yer gerek." İyiyi kötüden seçtikleri zaman, nereye kaçacaklar? Başlarını kurtaracakları yer nerede? "Eyne'l meferr?"

Yunus Emre'nin "çok kitaplar okuyanlar"a seslenirken söyledikleri arasında şunlar da vardır: "İkilikten geçemedin, hâli kaalden seçemedin / Hak'tan yana uçamadın, fakihlik oldu sana fak!" Fakihlik ki, dinde bilgili, hattâ bilgin olmak demektir; ikiliği geçip birliğe ulaşamayan; yaşamayı, hâli, laftan sözden ayıramayan için o fakihlik, bir "fak" yani ki "tuzak" oluverir. Bu işler böyledir!

Yunus yolunu seçen yolculardan Kemal Ümmî de, şöyle seslenir:

Ey aziz el yu bu dünya çirkinden

Gökçeğin seçtin ise çirkinden!

Yumayı bilir misiniz? Yıkamak, su ile temizlemek demektir. Dünya çirki de dünya pisliğidir. Şairimiz, şahane bir cinas ile pırıl pırıl bir beyit döktürüp kalbimizi yumak istemiştir.

cafcaf

"bizi izlemeye devam edin"

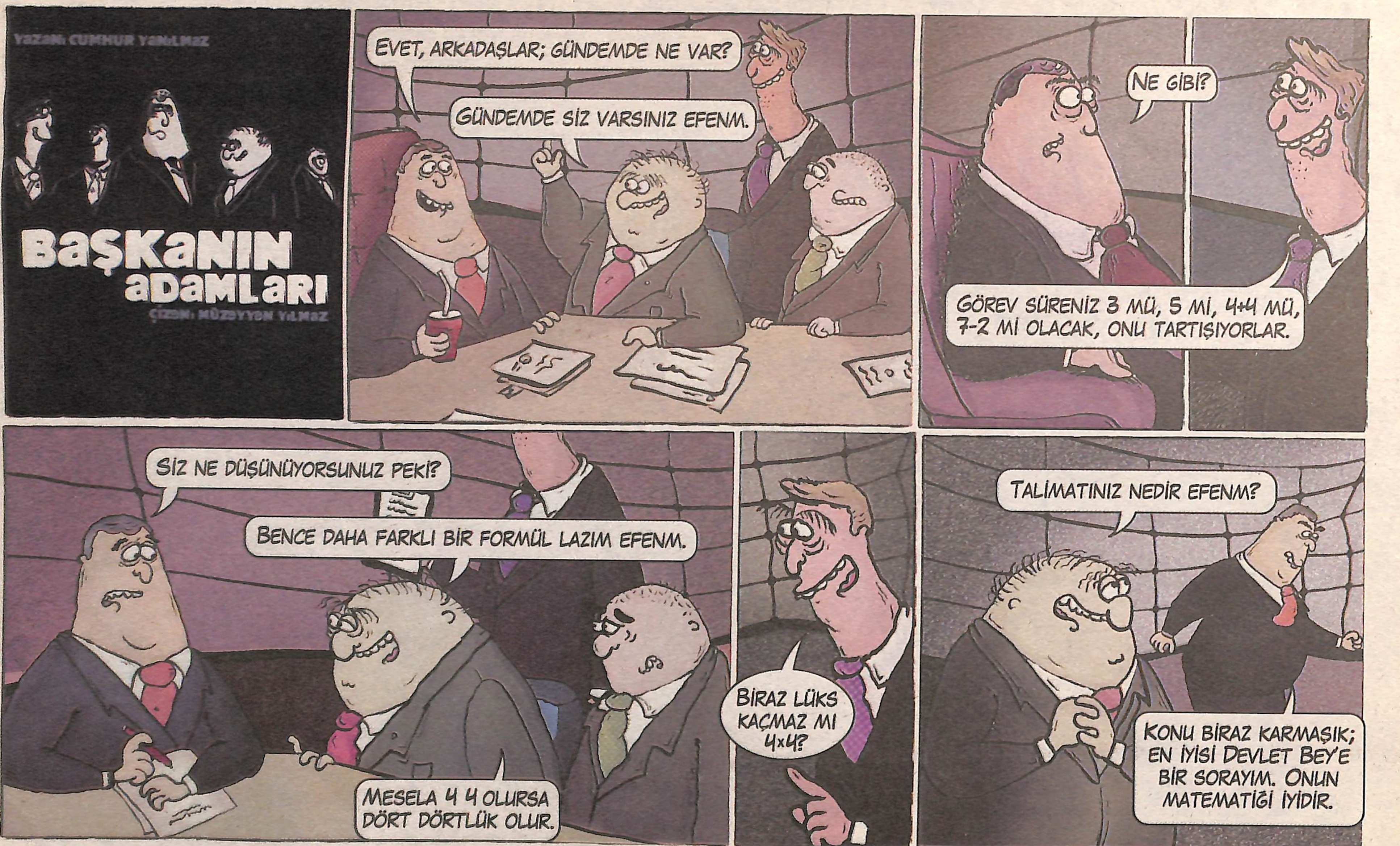

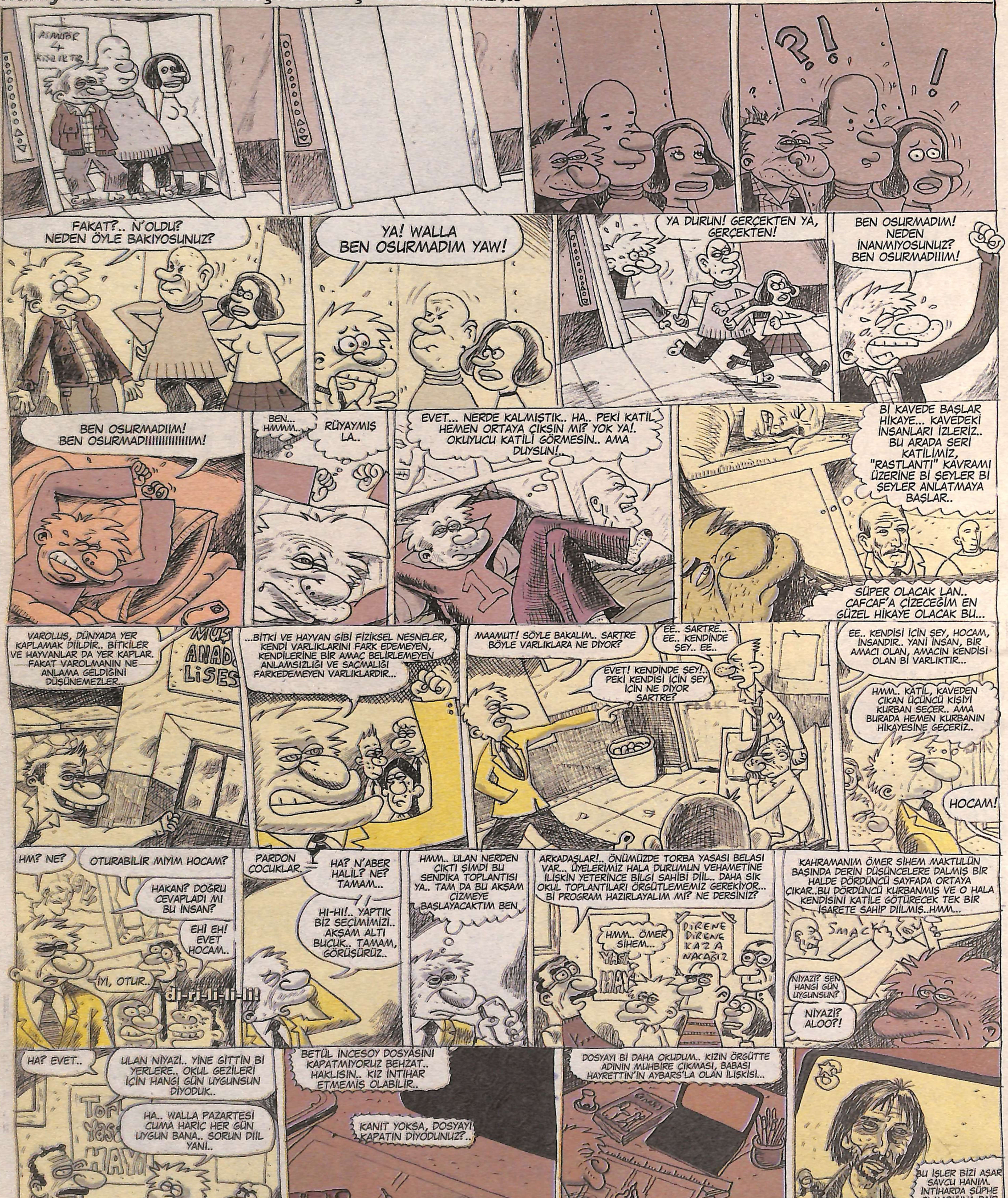

gençadam işte böyle keyifle çizgi romanını çizmektedir. derken birden telefon çalar. **"alo?"** der genç adam. karşıdaki, **"alo niyazi hoca ben asım, selamın aleyküm,"** der. **"aleyküm selam,"** diye karşılık verir genç adam, **"hayırdır?" "yav hocam,"** diye karşılık verir cafcaf dergisi'nin az saçlı yayın yönetmeni, **"hocam bi değişiklik oldu, dergi a4 boyutunda çıkacaktı ya, öyle çıkmayacak.. eski boyutunda çıkacak dergi,"** dedi.. bunun üzerine genç adam, **"ne? sen ne diyosun asım? bu bir şaka mı?"** diye ünler. asım adlı göbekli şahıs, **"yok hocam durum maalesef bu,"** şeklinde cevap verir, ki o esnada sesi titremektedir onun da. genç adam ağlamaktadır. **"ama asım, ben a4'e göre çalıştım bu vakte kadar.. onca emeğim boşa mı gitti yani?."** diye fısıldar çaresizce herneyse, lafı uzatmayalım.. genç adam bir süre ağladıktan sonra şu okumakta olduunuz sayfayı çizer. **bu maceranın sonu.**

EDİSON'U CENNETE SOKALIM !

bir imza da sen salla!

mehmet harmancı

Edison neden cennete girmelidir, bir türlü bulamam bu sorunun cevabını. Bundan daha beteriyse Edison cennete girecek mi, diye sormaktan usanmayan çıldırmış taife ve onların bu çıldırık, değişmeyen, eskimeyen sorularıdır aslında.

Bütün tarafsızlığımı üstüme alarak gerçekten bu soruya uzlaşmacı bir cevap da aradım değişik zamanlarda.

Her seferinde tarafsızlığımı korusam da çaresizliğime derman bulamadım hiçbir cevapta. Hem neden Edison başka gâvur mucit kalmadı mı dünya da.

Bir de kardeşim Edison'un sizi cennete sokmak gibi bir çabası var mıydı acaba? Onun işi gücü, varsa yoksa Nikola Tesla.

Hani siz cep telefonu diye bir kategori oluşturup, onun statü göstergesi olarak kullanımına başlamadan 100 yıl kadar önce kablosuz transferlere kafa paralamış büyük usta. Bir daha söylüyorum: Nikola Tesla. Alkışlayacaksan bari onu alkışla.

İşte sizin Edison, bilimi milimi bırakıp onun başına çorap örmek için başlamıştı nice filmler çevirmeye.

İşte asıl mesele burada! Edison cennete girecek miymiş, bana ne? Hem kim, kimi, hangi cennete alacakmış, anlamak mesele? Ama bir kez daha sormalıyım, neden hep Edison'u cennete sokmak sorunsalı var ortada?

Üzgünüm ama neden gireceğine dair argüman ararken, Edison cennete nahgirermiş hissi veren bir çok delille hep karşıma çıktı Tarih Baba.

Efendim hem Edison elektiriği bulmuşmuş! Bir kere dur orada. Nereden bulmuş da! Ayrıca elektriği mi bulmuş, ampulü mü bulmuş yoksa kabloyu yanlışlıkla... Hepsi büyük muamma!? Sorunun bir kısmı mükerrer amma, geri kalan kısmında yani kabloda, ampulde yok bir uzlaşma. Hem öte yandan kim kaybetmiş ki Edison bulsun lambayı. Lamba benim bildiğim Alaaddine bir cin tarafından verilmişti vakti zamanında.

Şimdi al sana bir soru-sorun daha: Cennette Alaaddin de olacak mı, hoca amca? (Evladım o bir masal kahramanı desen da anlamaz ya! Asıl aymazlığı cenneti masal sanmasında. Masal senin karnında, kafanda! Cennetse Tanrının varlığında...)

Ben burayı hızla geçmek zorundayım. Bilmediğimden değil ha! Lüzumlu görmediğimdendir, Tanrı sizi inandıra...

Sadede gelirsek hülasa: 1. Cennete girmek isteyeni kim engeller dünyada. İstemeyeni de kimse sokamaz oraya. 2. Edison önce Nikola'ya yaptıklarının hesabını versin de öyle gelsin cennet hesabına. 3. Ayrıca Edison, elektrik, ampül, kablo... her ne karın ağrısıysa... bulmuş da iyi mi etmiş, bu konuda muhtaç araştırmaya. Bilen var mı aranızda Edison bu işleri karıştırmasaydı dünya nasıl bir yer olacaktı yüzyıllar sonra. 4. İşin bir başka tarafı da Edison'u alsınlar oraya, ondan sonra ışığı gören gelsin bu yana. Orası yolgeçen hanı değil ya.

Yine de haddimizi bilmek gerek. Cennete kâtip, cehenneme bekçi değiliz! Aciz bir kul olarak bize düşen kendi ahvalimize eyvah etmekten öte ne ola!

Güle güle Edison, eyvallah Nikola Tesla.

Hala fetva bekleyenlere de umarım aşağıdaki beyit, mîrî malından azıcık çalıntı da olsa, dileriz şifa ola:

Cennet O'nun cehennem O'nun yol O'nun varlık O'nun gerisi hep angarya,

Sen de yüz üstü sürünmeyi bıraksan da Tanrı'ya yalvarsan, a budala!

* Bu yazı, avarakasnak –şatahat II- (Konya: basılmamış avarelik tezi, 2009) adlı henüz yayımlan(a)mayan kitabımızdan bir bölümdür.

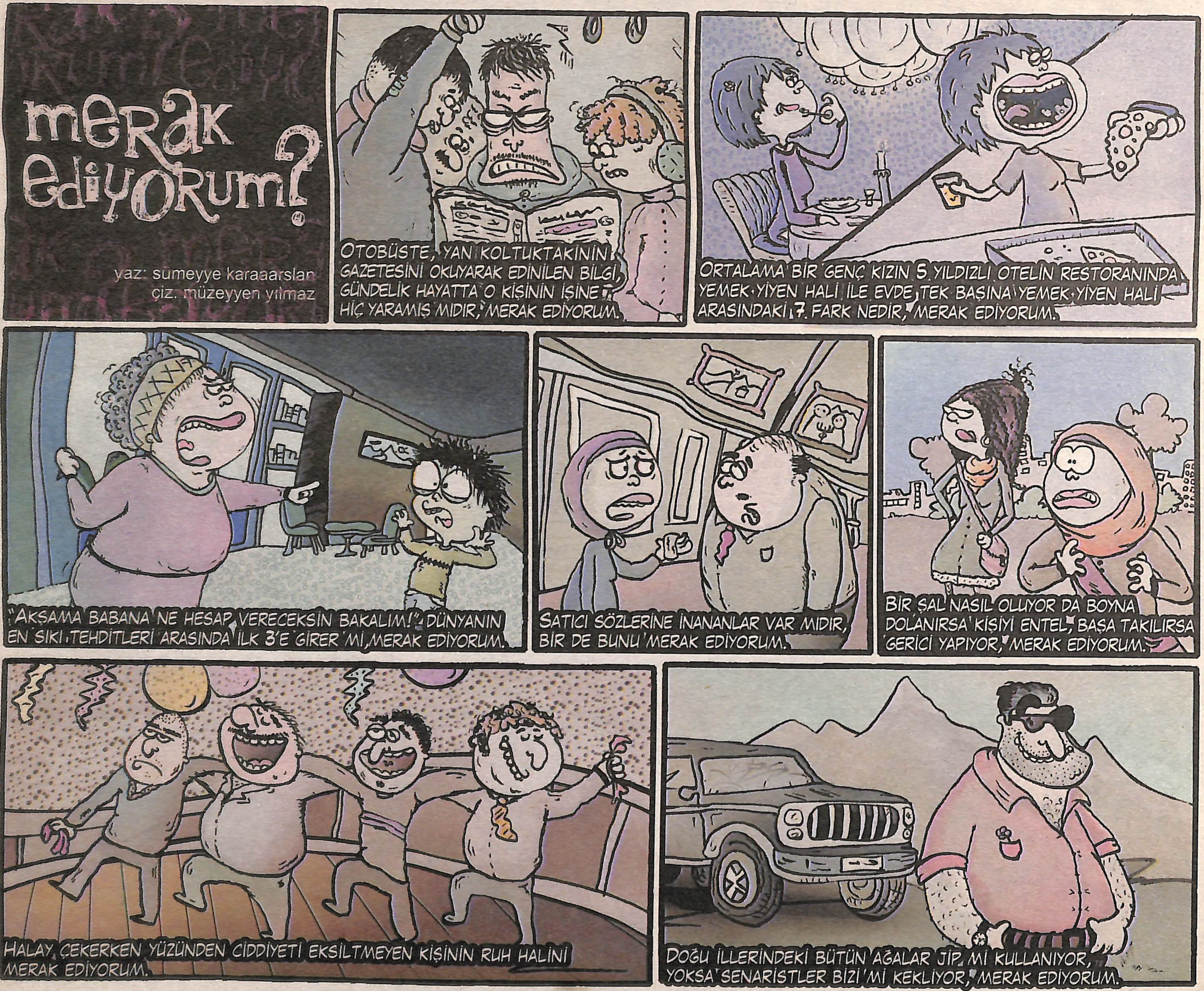

CENNETİN KILIÇLARI

yazan-çizen
ŞAFAK TAVKUL

Türk çizgiroman tarihinin unutulmaz ismi Şahap Ayhan beyefendiye ithaf edilmiştir...

ÜSTÜNDEKİ ÇENTİKLER O ÇATIŞMALARIN HATIRASIDIR...
ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM BİR KILICI DEĞERLİ KILAN NEDİR?.. ÜSTÜNDEKİ DEĞERLİ TAŞLAR MI?..
YOKSA HİZMET ETTİĞİ KUTSAL DAVADA ÜSTÜNE SÜRÜLEN BİR DAMLA KAN MI?..
O ZAMAN, EŞYANIN RUHU DEDİĞİNİZ ŞEY, ONU KULLANAN KİŞİNİN EŞYADA BIRAKTIĞI MADDİ MANEVİ HER TÜRLÜ İZ, ÖYLE MI?..
AFERİN!.. DERSİ ANLAMAYA BAŞLADIN...
Birkaç ay kadar önce oradan geçiyordum... Aslında ona uğrayabilmek için oradan geçmiştim...
Ayağını burktuğu için kapıyı bir hayli geç açmıştı... Sıkıntılı bir hali vardı...
Bu kez evin atmosferi sanki biraz farklıydı...
Ondan önce salona ulaştım... Sanki birşeyler olmuştu burada...
Her taraf her zamanki temizliğini ve intizamını koruyordu, ama sanki...
Gözlerime inanamadım...
En sevdiğim kılıçların yerleri boştu...
Ali Usta'nın kamaları da yerlerinde değildi...
AMCA YOKSA!..
MERAK ETME, HİÇBİRİNİ SATMADIM...
SİLAH SATILMAZ!..
Uzun uzun sohbet ettik... İki yıldır onu görmediğimi farkettim... Bu zaman zarfında biraz daha çökmüştü...
Kılıçları Bosna'ya, kamaları Kafkasya'ya gönderdiğini söyledi...
Gülmek istedim... kendimi tuttum...
Tekrar görüşmek dilekleriyle ayrılırken bana sıkı sıkı sarıldı...
MÜSLÜMANLAR SAVAŞIRKEN EN ÖN SAFTA ŞEHİDLER SAVAŞIR...
Bahçe kapısına kadar uzanan yolu saran yabani otların arasından yürüdüm... Makinalı tüfeklere, kimyasal silahlara, toplara, tanklara karşı savaşan eski kılıçları hayal etmeye çalıştım...
İMANA GEL BRE KÂFİR!..
Mısırlı Amca arkamdan bakarken kılıçlar yerlerine geri dönmüşlerdi... Oluklardan kan sızıyordu...
Son

CINECAFCAF

Bu filmi sevmedim!
Elestirmen: Murat Karaca

The Godfather (1972)

Eğer canınız mafyalı bir film izlemek isterse bu film tam size göre. Mario Puzo (Super Mario)

tarafından yazılmış romanın sinema uyarlaması olan bu filmde çeşitli silahlarla çeşitli insanlar çeşitli yöntemlerle öldürülmekteler.

Filmi mafya filmi yapan en önemli kısım ise bu kişilerin hep mafya olmaları.

Başrolde Süpermen filmindeki baba oynuyor. Bu filmin Süpermen filmiyle ortak başka bir yönü ise ordaki baba burada da baba olması.

Film suç içerikli olduğu için karakterler hep suç işleme peşindeler ve aslında zeytinyağı satmıyorlar bu iş sadece bir kılıf.

Ama bence aynı parayı daha namuslu yollardan kazanabilirlerdi. Ne vardı zeytinyağı satsalar?

İlk film beğenilmiş olmalı ki birinci filmden sonra iki tane daha yapmışlar. Film bu özelliğiyle bana Geleceğe Dönüş filmini anımsattı. Filmi uzun ve sıkıcı bulursanız benim gibi sahneleri atlayarak geçebilir ya da çabuk bitmesi için hızlı çekimde izleyebilirsiniz.

Filmin rejisi Francis Ford Coppola isimli bir yönetmene ait. Yönetmen de bu soyadıyla bana geçenlerde yeni taşındığımız eve girerken kolpacı tipli ev sahibine ödediğimiz kaporayı anımsattı (1500$). Umarım evden çıkarken bu parayı geri alabiliriz...

HERİFİN BİRİ

NECMETTIN ÇANAK

HAVUÇ KÜTÜRTÜLERİ

Murat Karaca

Yeşil tavşan... Ona çok kızıyordum çünkü o bizi hiç düşünmüyordu. Bizim aile geçimini sadece havuçla karşılardı ama şimdi havuçlarımızın hepsini yeşil tavşan yiyordu. Yeşil tavşan çok kötüydü. Çünkü o bizim o güzelim turuncu havuçlarımızı gulp diye midesine indirmişti. O kahrolası aşağılık yaratık bizlere hiç acımıyor boyuna havuç yiyordu ve gork diye de geğiriyordu. Onu öldürmeyi kafama koymuştum. Gece yarısı evdeki en koca bıçağı kaptığım gibi ormanın yolunu tuttum. Yollar çok karanlıktı yalnız ay ışığı bana yardım ediyordu. Bir süre sonra onu gördüm. O kopkorkunç gözleriyle bana bakıyordu. Üzerime gelmeye başladı! Ben bıçağı fırlattım. Bıçak önüne düştü. Bıçağı yerden aldı ve şöyle bağırmaya başladı " Ben yeşil tavşan! Bıçağını aldım!" "İyi b*k yedin" dedim ben de. Zıplayarak üzerime doğru gelmeye başladı ve: "Al bıçağını düşürdün" dedi. "Burası geceleri tehlikeli olur. Bıçak kullanmasını bilmiyosan daha tehlikeli" dedi. Gözüme bakıyordu gözleri çok korkunçtu! Koca siyah gözler! Bakamıyordum, bakamıyordum! "Hüveaaaa!" diye ağlamaya başladım. Bana dokundu! Ben bağırdım: "İmdaat yetişin çocuk elliyorlar! " diye ama burası ormanın ortasıydı ve sesimi bu iğrenç yeşil tavşandan başka kimse duymazdı. Birden elini çekti, bana garip bi şekilde baktı ve zıplayarak uzaklaştı.

Ertesi gün uyandığımda annemi çok mutlu gördüm. Havuçlar, havuçlar! diye bağırıyordu. Havuçlar! Gözlerimi açıp pencereden baktığımda karşımda havuç tarlasını gördüm. Havuç tarlası ağzına kadar havuç doluydu ve havuçlar o kadar büyüktüler ki, yani o kadar olurdu. Annem sevinçten ağlıyor; babam ise kafasını kaşıyor ve yüzünde şaşkın bi ifadeyle tarlaya bakıyordu. Abim de bana : "Gördün mü lan tarlayı?" dedi. Tarlaya şaşkın biçimde bakarken "Yeşil tavşan" sözcükleri döküldü ağzımdan.

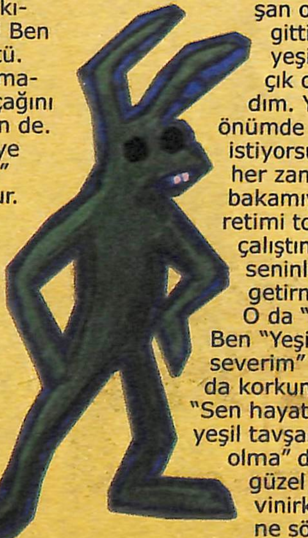

Bu işin altında kesin yeşil tavşan olmalıydı. Ormana gittim ve: "Yeşil tavşan, yeşil tavşan! Nerdeysen çık ortaya! " diye bağırdım. Yeşil tavşan birden önümde belirdi: "Söyle ne istiyorsun?" dedi. Gözleri her zamanki gibi korkunçtu bakamıyordum. Tüm cesaretimi toplayıp konuşmaya çalıştım "Bak yeşil tavşan seninle bi konuya açıklık getirmemiz lazım" dedim. O da "Hay hay "dedi " Ben "Yeşil tavşan, bak, seni severim" dedim. Gözleri daha da korkunçlaşmıştı, yutkunup: "Sen hayatımda gördüğüm en yeşil tavşansın" dedim " Eksik olma" dedi o da. Ben tam güzel gidiyorum diye sevinirken: "Yeter kısa kes, ne söyliyceksen söyle işim var. " dedi Ben de: "Tamam dur söylüyom" dedim. Burnum kaşındı o sırada burnumu kaşımaya başladım. Sonra "Bak tavşan, sen aylar boyunca bizim havuçları yedin yedin durdun. Bu yüzden bizi çok üzdün. Bu gün tarlamıza acayip şeyler oldu. Tarlamız havuç kaynıyor. Hem de ağzına kadar havuç dolu, koca koca, iri iri havuçlar. Bunun nedenini bana açıkla! " dedim. Tavşanın bakışları değişti. Tam bana bi açıklama yapıcak diye beklerken birden hızla uzaklaşmaya başladı ve gözden kayboldu. Ben uzun süre gelcek bi açıklama yapacak diye bekledim. Gelmedi. Akşam oluyodu bende artık eve gidiyim geç oluyo diye eve doğru yol aldım. Eve geldiğimde bir de ne göreyim annem hüngür hüngür ağlıyor; babam sabah ki ifadeyle tarlaya bakıyordu. Abim: " Tarlaya bak lan tarlaya!" dedi bana. Tarlaya baktığımda tarlada havuç namına bişey kalmamış olduğunu gördüm. " Yeşil tavşan bütün havuçları yedi! " dedi bana. Ben odama gittim ve battaniyeyi kafama çektim. Çok utanıyordum. Doğrusu büyük bi aptallık etmiştim.

Sabaha doğru biri beni dürttü uyandığımda karşımda ne göreyim! Yeşil tavşan!.. O korkunç siyah gözleriyle bana bakıyor!.. Battaniyeyi kafama çektim hemen. Sonra battaniyeyi indirdim. Hala ordaydı tekrar çektim. Ama hayır korkmamalıydım, ne de olsa o sadece yeşil bir tavşan parçasıydı. Battaniyeyi indirdim."Ne işin var lan burda!"diye bağırdım. Sus işareti yaptı. Şaşırdım. Bana tarlayı gösteriyordu.

Tarlaya baktım. Aynı duruyordu. "Ee ne var nooldu?" gibisinden başımı salladım. O da:"Ben yeşil tavşan! Tarladaki tüm havuçları yedim! " dedi. Tam hızla gidecekti ki birden abim belirdi ve yeşil tavşanın kafasına tavayla vurdu. Yeşil tavşan bayıldı ve yere düştü. Babamı uyandırdık. Bizi azarladı: " Bu saatte adam mı uyandırılmış! " dedi. Biz: " Ama biz yeşil tavşanı yakaladık" dedik. Hemen koştu, tavşanı bağladı ve sorguya çekmeye başladı. Sordu: "Havuçlarımızı yerken hiç mi için sızlamadı! " O büyük bir soğukkanlılıkla şöyle cevap verdi" Biraz sızladı! " Babam devam etti" Sana bi ceza vermemiz lazım". O da "Verin o zaman! İşim var çabuk!" dedi. Babam "Peki o zaman" dedi ve dolaptan aldığı havuçları bir bir karşısında yemeye başladı. Yeşil tavşan babamı görmek istemiyormuş gibi sürekli kafasını başka taraflara çeviriyordu. Ben de bir havuç aldım ve yemeye başladım. Abim de aldı. Annem uyandı ve hemen sabah kahvaltısı olarak eline bi havuç tutuşturduk. Ailecek yeşil tavşanın karşısına geçmiş havuç yiyorduk. Yedik de yedik, yedik de yedik. Tavşan bi hoş olmuştu. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı, sabit bir noktaya bakarak ağzından salyalar akıtıyordu. Annem tavşanın yanına yaklaştı ona dokundu, tavşanküt yere düştü. Birden "Ölmüş!"diye bi çığlık attı. Hayvanı gömdük. Bu olay da kapanmış oldu böylece ta ki yeşil tavşanın hayaleti gelene kadar. Bunu da başka bi zaman anlatırım şimdi işim var.

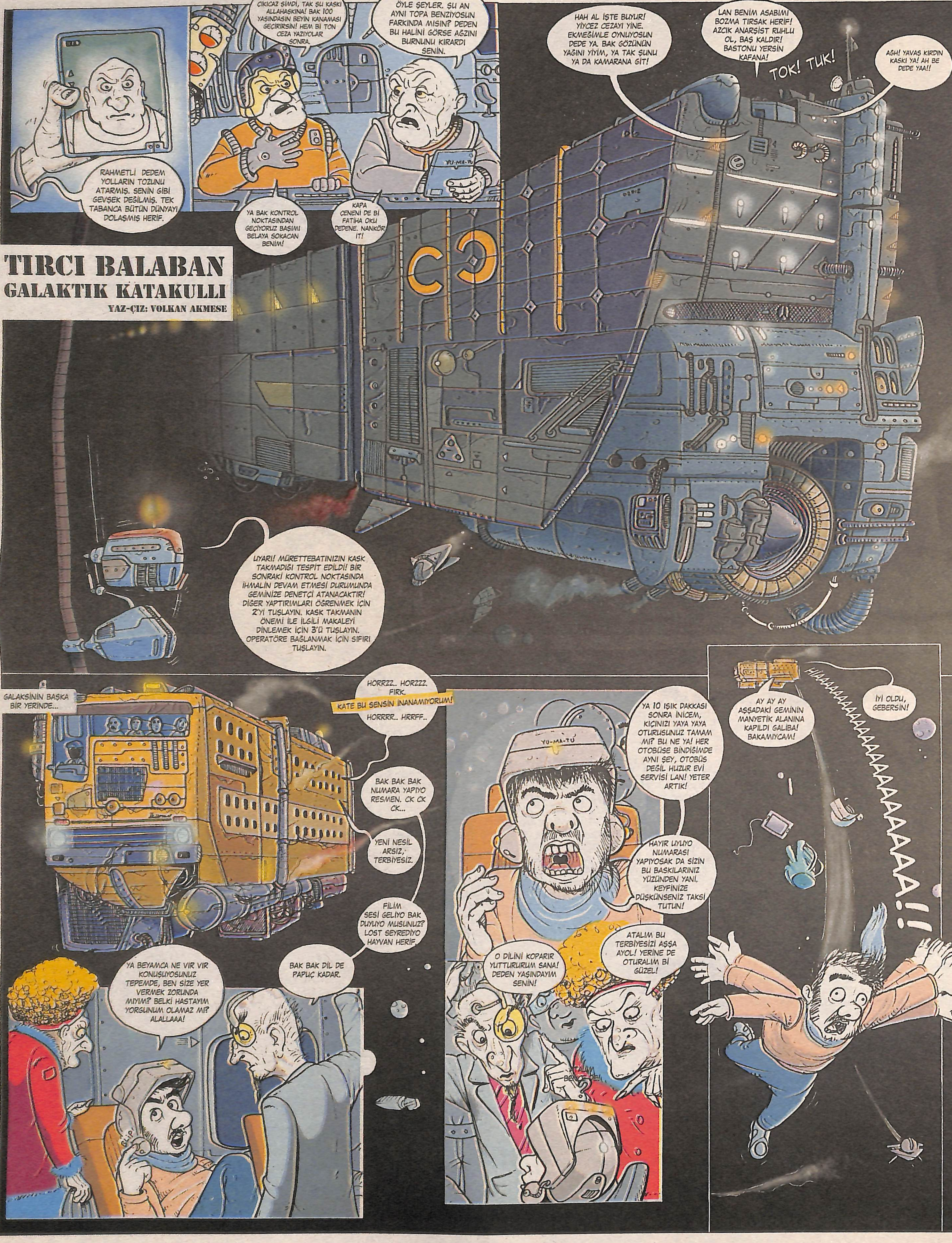
RAHMETLİ DEDEM YOLLARIN TOZUNU ATARMIŞ. SENİN GİBİ GEVŞEK DEĞİLMİŞ. TEK TABANCA BÜTÜN DÜNYAYI DOLAŞMIŞ HERİF.
YA DEDE NE GEVŞEĞİ YA! IŞIK HIZINA ÇIKICAZ ŞİMDİ, TAK ŞU KASKI ALLAHAŞKINA! BAK 100 YAŞINDASIN BEYİN KANAMASI GEÇİRİRSİN! HEM Bİ TON CEZA YAZIYOLAR SONRA.
HADİ LEN BEN TAKMAM ÖYLE ŞEYLER. ŞU AN AYNI TOPA BENZİYOSUN FARKINDA MISIN? DEDEN BU HALİNİ GÖRSE AĞZINI BURNUNU KIRARDI SENİN.
YA BAK KONTROL NOKTASINDAN GEÇİYORUZ BAŞIMI BELAYA SOKACAN BENİM!
KAPA ÇENENİ DE Bİ FATİHA OKU DEDENE. NANKÖR İT!
YU-MA-TU
TIRCI BALABAN
GALAKTIK KATAKULLI
YAZ-ÇIZ: VOLKAN AKMESE
HAH AL İŞTE BUYUR! YİYCEZ CEZAYI YİNE. EKMEĞİMLE OYNUYOSUN DEDE YA. BAK GÖZÜNÜN YAĞINI YİYİM, YA TAK ŞUNU YA DA KAMARANA GİT!
LAN BENİM ASABIMI BOZMA TIRSAK HERİF! AZCIK ANARŞİST RUHLU OL, BAŞ KALDIR! BASTONU YERSİN KAFANA!
TOK! TUK!
AGH! YAVAŞ KIRDIN KASKI YA! AH BE DEDE YAA!!
UYARI! MÜRETTEBATINIZIN KASK TAKMADIĞI TESPİT EDİLDİ! BİR SONRAKİ KONTROL NOKTASINDA İHMALİN DEVAM ETMESİ DURUMUNDA GEMİNİZE DENETÇİ ATANACAKTIR! DİĞER YAPTIRIMLARI ÖĞRENMEK İÇİN 2'Yİ TUŞLAYIN. KASK TAKMANIN ÖNEMİ İLE İLGİLİ MAKALEYİ DİNLEMEK İÇİN 3'Ü TUŞLAYIN. OPERATÖRE BAĞLANMAK İÇİN SIFIRI TUŞLAYIN.
GALAKSİNİN BAŞKA BİR YERİNDE...
HORRZZ.. HORZZZ. FIRK.
KATE BU SENSİN İNANAMIYORUM!
HORRRR.. HRRFF..
BAK BAK BAK NUMARA YAPIYO RESMEN. CK CK CK...
YENİ NESİL ARSIZ, TERBİYESİZ.
FİLİM SESİ GELİYO BAK DUYUYO MUSUNUZ? LOST SEYREDİYO HAYVAN HERİF.
BAK BAK DİL DE PAPUÇ KADAR.
YA BEYAMCA NE VIR VIR KONUŞUYOSUNUZ TEPEMDE, BEN SİZE YER VERMEK ZORUNDA MIYIM? BELKİ HASTAYIM YORGUNUM OLAMAZ MI? ALALLAAA!
YA 10 IŞIK DAKKASI SONRA İNİCEM, KIÇINIZI YAYA YAYA OTURUSUNUZ TAMAM MI? BU NE YA! HER OTOBÜSE BİNDİĞİMDE AYNI ŞEY, OTOBÜS DEĞİL HUZUR EVİ SERVİSİ LAN! YETER ARTIK!
HAYIR UYUYO NUMARASI YAPIYOSAK DA SİZİN BU BASKILARINIZ YÜZÜNDEN YANİ. KEYFİNİZE DÜŞKÜNSENİZ TAKSİ TUTUN!
O DİLİNİ KOPARIR YUTTURURUM SANA! DEDEN YAŞINDAYIM SENİN!
ATALIM BU TERBİYESİZİ AŞŞA AYOL! YERİNE DE OTURALIM Bİ GÜZEL!
AY AY AY AŞŞADAKİ GEMİNİN MANYETİK ALANINA KAPILDI GALİBA! BAKAMIYCAM!
HIAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!
İYİ OLDU, GEBERSİN!

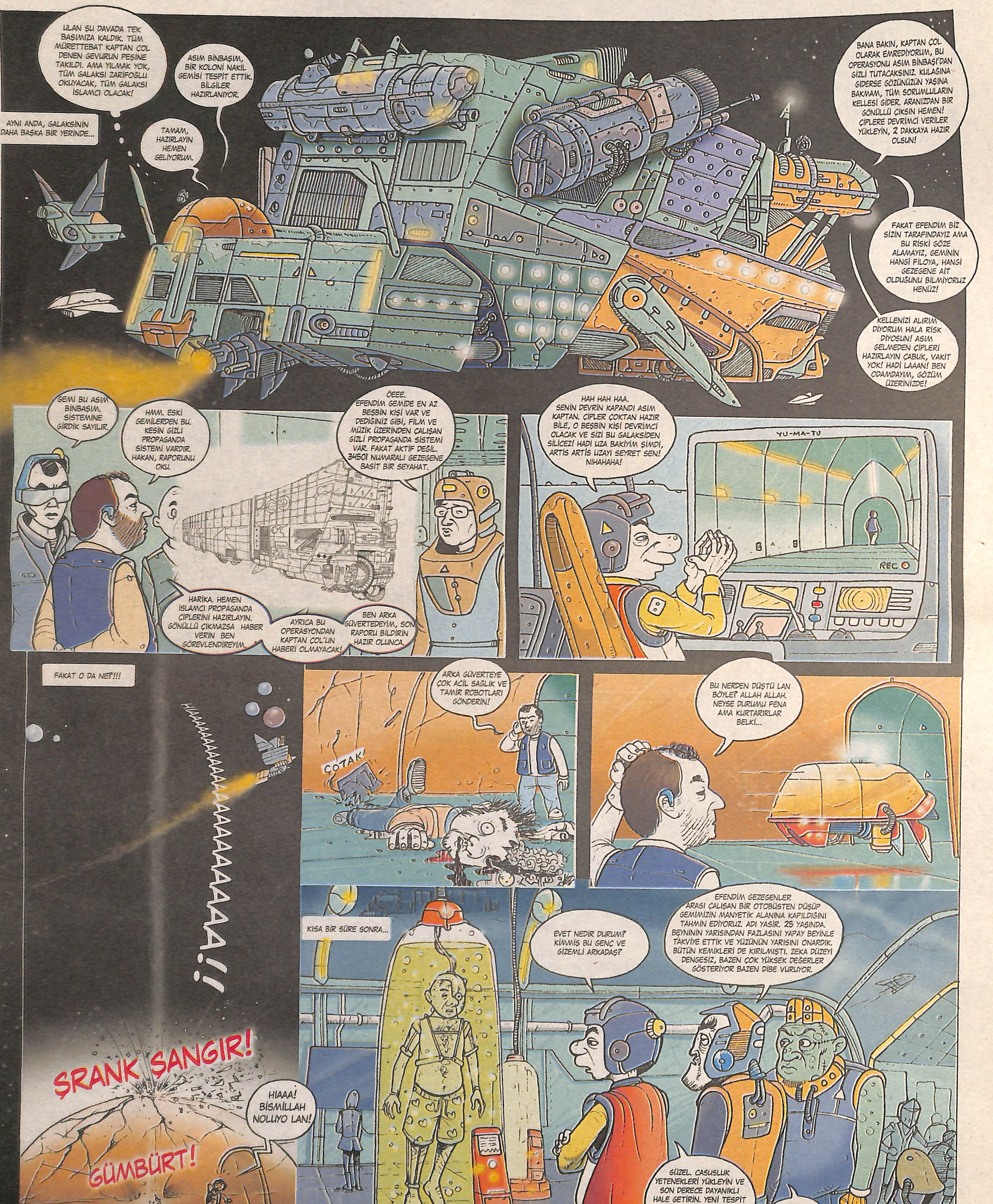
ULAN ŞU DAVADA TEK BAŞIMIZA KALDIK. TÜM MÜRETTEBAT KAPTAN ÇOL DENEN GEVURUN PEŞİNE TAKILDI. AMA YILMAK YOK, TÜM GALAKSİ ZARİFOĞLU OKUYACAK, TÜM GALAKSİ İSLAMCI OLACAK!
ASIM BİNBAŞIM, BİR KOLONİ NAKİL GEMİSİ TESPİT ETTİK. BİLGİLER HAZIRLANIYOR.
AYNI ANDA, GALAKSİNİN DAHA BAŞKA BİR YERİNDE...
TAMAM, HAZIRLAYIN HEMEN GELİYORUM.
BANA BAKIN, KAPTAN ÇOL OLARAK EMREDİYORUM, BU OPERASYONU ASIM BİNBAŞI'DAN GİZLİ TUTACAKSINIZ. KULAĞINA GİDERSE GÖZÜNÜZÜN YAŞINA BAKMAM, TÜM SORUMLULARIN KELLESİ GİDER. ARANIZDAN BİR GÖNÜLLÜ ÇIKSIN HEMEN! ÇİPLERE DEVRİMCİ VERİLER YÜKLEYİN, 2 DAKKAYA HAZIR OLSUN!
FAKAT EFENDİM BİZ SİZİN TARAFINDAYIZ AMA BU RİSKİ GÖZE ALAMAYIZ, GEMİNİN HANGİ FİLOYA, HANGİ GEZEGENE AİT OLDUĞUNU BİLMİYORUZ HENÜZ!
KELLENİZİ ALIRIM DİYORUM HALA RİSK DİYOSUN! ASIM GELMEDEN ÇİPLERİ HAZIRLAYIN ÇABUK, VAKİT YOK! HADİ LAAAN! BEN ODAMDAYIM, GÖZÜM ÜZERİNİZDE!
GEMİ BU ASIM BİNBAŞIM. SİSTEMİNE GİRDİK SAYILIR.
HMM. ESKİ GEMİLERDEN BU. KESİN GİZLİ PROPAGANDA SİSTEMİ VARDIR. HAKAN, RAPORUNU OKU.
ÖEEE. EFENDİM GEMİDE EN AZ BEŞBİN KİŞİ VAR VE DEDİĞİNİZ GİBİ, FİLM VE MÜZİK ÜZERİNDEN ÇALIŞAN GİZLİ PROPAGANDA SİSTEMİ VAR. FAKAT AKTİF DEĞİL. 34501 NUMARALI GEZEGENE BASİT BİR SEYAHAT.
HARİKA. HEMEN İSLAMCI PROPAGANDA ÇİPLERİNİ HAZIRLAYIN. GÖNÜLLÜ ÇIKMAZSA HABER VERİN BEN GÖREVLENDİREYİM.
AYRICA BU OPERASYONDAN KAPTAN ÇOL'UN HABERİ OLMAYACAK!
BEN ARKA GÜVERTEDEYİM, SON RAPORU BİLDİRİN HAZIR OLUNCA.
HAH HAH HAA. SENİN DEVRİN KAPANDI ASIM KAPTAN. ÇİPLER ÇOKTAN HAZIR BİLE, O BEŞBİN KİŞİ DEVRİMCİ OLACAK VE SİZİ BU GALAKSİDEN SİLİCEZ! HADİ UZA BAKİYİM ŞİMDİ, ARTİS ARTİS UZAYI SEYRET SEN! NİHAHAHA!
YU-MA-TU
REC
FAKAT O DA NE?!!!
HIAAAA…!!
ŞRANK ŞANGIR!
GÜMBÜRT!
HIAAA! BİSMİLLAH NOLUYO LAN!
ARKA GÜVERTEYE ÇOK ACİL SAĞLIK VE TAMİR ROBOTLARI GÖNDERİN!
ÇOTAK!
BU NERDEN DÜŞTÜ LAN BÖYLE? ALLAH ALLAH. NEYSE DURUMU FENA AMA KURTARIRLAR BELKİ...
KISA BİR SÜRE SONRA...
EVET NEDİR DURUM? KİMMİŞ BU GENÇ VE GİZEMLİ ARKADAŞ?
EFENDİM GEZEGENLER ARASI ÇALIŞAN BİR OTOBÜSTEN DÜŞÜP GEMİMİZİN MANYETİK ALANINA KAPILDIĞINI TAHMİN EDİYORUZ. ADI YASİR. 25 YAŞINDA. BEYNİNİN YARISINDAN FAZLASINI YAPAY BEYİNLE TAKVİYE ETTİK VE YÜZÜNÜN YARISINI ONARDIK. BÜTÜN KEMİKLERİ DE KIRILMIŞTI. ZEKA DÜZEYİ DENGESİZ, BAZEN ÇOK YÜKSEK DEĞERLER GÖSTERİYOR BAZEN DİBE VURUYOR.
GÜZEL. CASUSLUK YETENEKLERİ YÜKLEYİN VE SON DERECE DAYANIKLI HALE GETİRİN. YENİ TESPİT ETTİĞİMİZ GEMİYE ONU GÖNDERECEĞİZ. DEVRİMCİ VERİ ÇİPLERİ HAZIR MI?
BAŞÜSTÜNE EFENDİM. ÇİPLER HAZIR EVET.

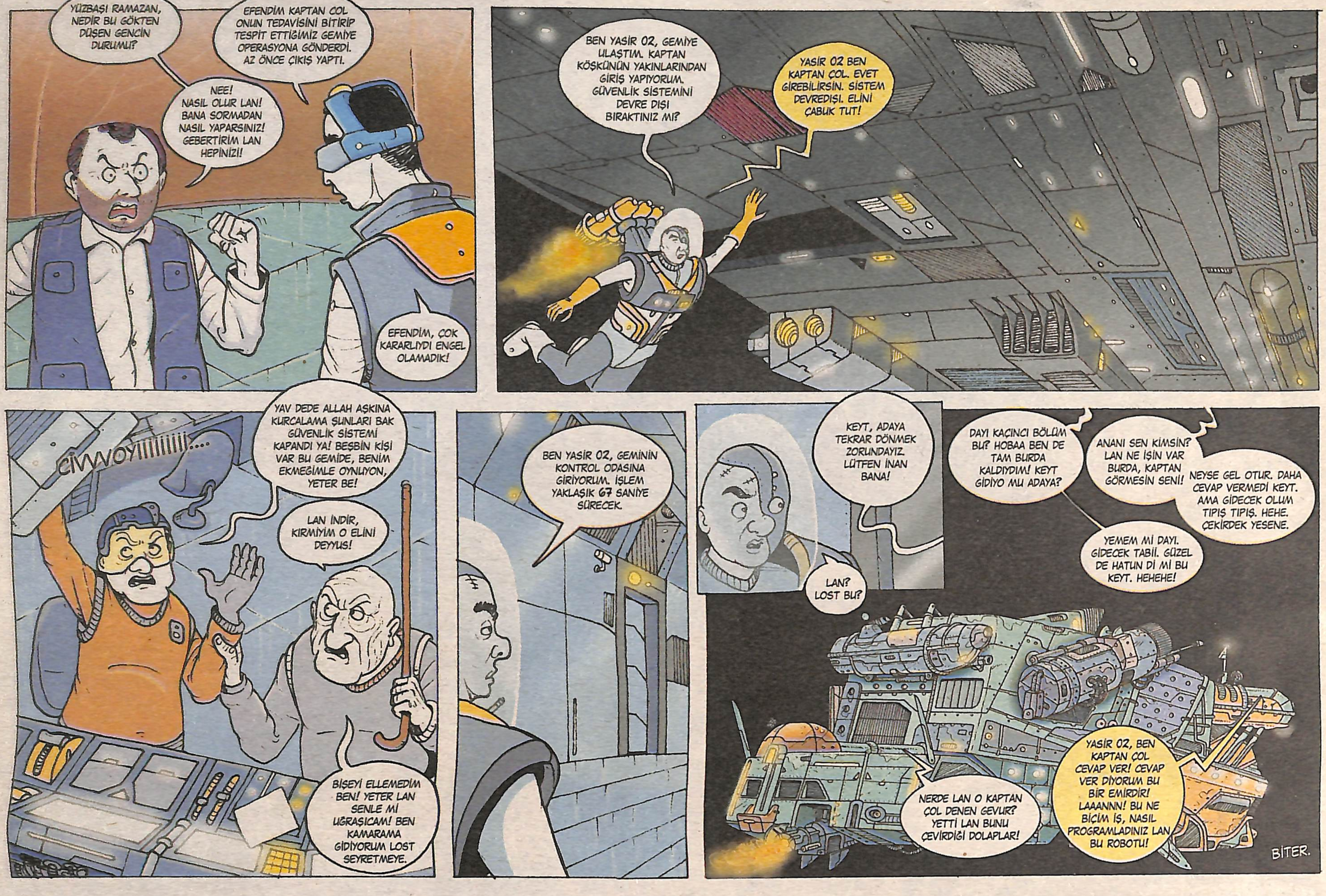

YURTDIŞI

Salih Kılınç

Yurt dışına gitmenin birçok yolu var:

Turist olarak gidebilirsiniz...

Ticaret için...

Mülteci olarak...

Ya da devlet memuru sıfatıyla görevli olarak...

Bunların arasında en sıkıcı ve değersizi galiba sonuncusu...

Çünkü devlet memuruysanız yurt dışı çıkış harcınızı bile devlet baba size ödetmez. Cömerttir...

Cebinden beş kuruş para harcamayan adam Paris'e gitse Eyfel Kulesine değil çıkmak onu görmeden geri dönebilir. Evet, bunu yapabilir devlet memuru. Devlet memuru sıkıcıdır, Kemal Kılıçdaroğlu sıkıcıdır, o zaman Kemal Kılıçdaroğlu bir devlet memurudur.

Bazı devlet memurları gerçekten konusunun uzmanıdır, ancak bazıları da vardır ki "bilgisi görgüsü artsın" diye yurt dışına gönderilir, bazılarının ise "sırası" gelmiştir. Bazı kurumlarda ilgili olsun olmasın memurlar sıraya girmiştir yurt dışına çıkabilmek için. Yurt dışı demek "harcırah" demektir.

Harcırah demek de ek gelir demektir. Yurt dışında müzeye verilecek her "Euro" kardan zarar ya da çocuğunun rızkından kesilen bir lokma demek olduğuna göre Louvre Müzesi'ne girmek sorumlu bir babanın yapacağı iş değildir.

Harcırahtan maksimum parayı artırma konusunda uzmanlaşmıştır yurt dışına çıkan bir memur. Sabah kahvaltısı otelde yapılır, öğle pas geçilip akşama bir dönerci aranır. Bunda gâvur ellerde domuza bulaşmamak kaygısı epey bir yer tutsa da, kazık yemekten korkmak da etkilidir.

Genellikle tüm ülkeler toplantılara uzmanlarını gönderirken ülkemizde yurt dışına çıkmak ulufe dağıtmak gibi algılandığından aynı konulu toplantıya her seferinde farklı insanlar gider. Hal böyle olunca da birçok toplantıda konudan bihaber ülke temsilcimiz bulunur.

Çoğunlukla dil bilen elamanlar gönderilse de bazen aradan dil bilmeyenler de sıyrılabilir. Bu kişiler hiçbir şey konuşmadan bir haftalık seyahati tamamlama konusunda mahir olmak zorundadırlar. İlla mecbur kalırlarsa da bir iki kelam ediversinler canım. Herkes mükemmel bir şekilde konuşacak değil ya. Hem bir kere daha nerede karşılaşacaksınız ki bu adamlarla, di mi?

Yurt dışına çıkan bir memurun en büyük sıkıntısı dönüşte duty free'lerden alması gereken siparişlerdir. Bu bakımdan yanında bir dolu bir de boş bavulla gider memurumuz. Sigaralar, parfümler ve çikolatalarla ülkemize dönüş yapan vatandaş, kasabadan köye elinde kendisine sipariş edilen paketlerle gelen köylüye benzer.

Harcırah kanunu ile malul temsilcimiz ucuz otel bulma konusunda da uzmanlık kesbetmiştir. Kerli ferli amirlerin kümes mesabesinde otellerde kalması olacak şey değildir aslında. Zaten bir ölüm bir de yurt dışı seyahati eşitler amirle memurunu. Eh bu da iyi bir şey olduğunu gösterir yurt dışı toplantılarının.

Memur için aslında harcırah hariç yurt dışı toplantıları angaryadır. Ama eşe dosta hava atmak, harcırah almak, iş yerindeki rekabetten geri kalmamak için gitmek gerekir yurt dışına. Üç günlük toplantı bitince derin bir "ohh" çekilir.

Siz siz olun, para artırmak için yemek yemeyen, toplantılar yüzünden de bir yer göremeden ülkesine dönen bir memura "yediğin içtiğin senin olsun bize gezip gördüğün yerleri anlat" demeyin.

BİR ÖLÜNÜN ANLATTIKLARI

ÖMER FARUK DÖNMEZ

Ben yıllar önce ölmüş olan; fakat yazmaktan bir türlü vazgeçemeyen bir yazarım. Bu satırları size öbür taraftan yazıyorum.

Merhabalar efendim.

Şu yaptığımın tuhaf bir şey olduğunun da farkındayım tabi. Bazı kıymetli okuyucuların "Ulan ölmüş gitmişsin, ne hâlâ yazıyorsun?" diyerek bana kızacaklarını ve üstelik "Yazdığın metinleri tutup bir de mizah dergisine göndermişsin. İş mi yani senin bu yaptığın?" şeklinde homurdanacaklarını tahmin etmek hiç de zor değil doğrusu. Öyle ya; ölmüş gitmişsin, ne hâlâ... Fakat derginin editörü yayımlamaya layık bulmuş olmalı ki, siz şu anda bu yazıyı okuyorsunuz, değil mi? Demek ki var bir şeyler. Kızmayınız efendim.

Zaten burada işler dünyadakinden çok farklı biçimde yürüyor. Burada derken; ahirette yani... Bir kere adaletsizlik hiç yok; usulsüzlük asla... Gerçi, şimdi bu cümleden hareketle, size bu âlemden haberler vereceğimi falan düşünmenizi de istemem açıkçası. Böyle bir beklenti oluşturmak istemem. Pek öyle bir niyetim yok çünkü. Sadece, dünyadayken en çok adaletsizlikten ve usulsüzlükten çekmiş bir adam olarak, ilk önce bunları mevzubahis ettim, o kadar.

"Peki senin niyetin nedir be adam?!" diye sorup kızacak olanlara bir ipucu olması kabilinden şimdilik şunu söyleyebilirim: Yaşamak her şeye rağmen zor iştir efendim. Yaşamak ve yazmak ise, zorun zoru... Oysa ben ölmüş bir yazar olarak, şimdi farklı bir durumdayım. Hazır, siz dünyadakilerle bağlantı kurma fırsatı yakalamışken, söyleyeceklerimin hepsini söylemek istiyorum. Çünkü şu an sizin 'dünyanızdan' bir yazar değilim; söyleyeceklerimi korkmadan söyleyebilirim. 'Dünyanızdan' bir yazarın ise (ne kadar bağımsız ve cesur olduğunu söylerse söylesin) birtakım korkuları, kaygıları, endişeleri, beklentileri falan olabiliyor. İnsanız ne de olsa. Dediğim gibi: yaşamak zor iştir efendim. Yaşamak ve yazmak ise, zorun zoru...

Ha, bu arada...

Az önce 'siz dünyadakilerle bağlantı kurma fırsatı bulmuşken' şeklinde bir ifade kullandım. Şimdi kendini akıllı zanneden bazı okuyucuların şöyle düşüneceklerini biliyorum: "Adam bu yazıları, kesin, ölmeden önce yazmış ve kütüphanesinin bir yerine saklamıştır. Vefatının ardından da tozlu bir çekmecenin küflü bir köşesinden çıkmıştır bu dosya. İşgüzar torunu da (belki de oldukça yüksek bir telif ücreti karşılığı) bu metinleri yayıncıya satmıştır..."

Hayır efendim. Hiç de öyle olmadı. Ölmeden evvel, vefatımdan sonra yayımlanmak üzere birtakım yazılar yazmış ve bunu kütüphaneme saklamış falan değilim. Yazı hayatımın hiçbir döneminde bu kadar romantik bir adam olmadım ben. Her zaman daha aklı başında ve gerçekçi yaklaşımlarım olmuştur. (Gerçi, ölü ölü bir mizah dergisine yazılar gönderen bir yazarın, kendini 'aklı başında' ve 'gerçekçi' sıfatlarıyla nitelemesi, pek inandırıcı görünmeyebilir. Şu an niyeyse ben de öyle bir hisse kapıldım ve kendime olan inancımda hafif bir sarsıntı yaşadım. İlerleyen satırlarda durumu tavzih etmeye, ah pardon, yani açıklamaya çalışacağım efendim.)

Yalnız, vefatımdan üç gün önce "Deli deli kulakları küpeli / Ölü ölü kul hakları şüpheli" ser levhalı bir yazı dizisine başlamış idim; lâkin bulduğum başlığın gazıyla oturduğum yazı masasından, hezimetle kalktım tabi. Aslında bir eserin sırf 'başlık' veya 'isim' bulmakla yazılmadığını bilemeyecek kadar genç ve tecrübesiz değildim tabiî ki de, bir kere gaza gelip masaya oturmuş bulundum, bir şey çıkmadı haliyle.

Öyledir, bilir misiniz; genç yazarlar güzel veya enteresan bir 'başlık' veya 'isim' buldular mı, eseri tamamladım duygusuna kapılırlar. Edebiyat tarihi, başlığı güzel konmuş ama muhtevası gerektiği gibi ikame edilmemiş milyonlarca 'düşük' metinle doludur. (Tam bu noktada, bir anne adayının bebeğini düşürmesi ile bir yazar adayının metnini düşürmesi arasında dâhice bir benzetme yapabilmeyi çok istedim. Bir süre bunu düşündüm de; fakat aklıma güzel bir teşbih, pardon, benzetme gelmedi maalesef.)

Tabiî ki bir eser, başlığı bulunduğunda değil, son cümle yazılıp nokta konulduğunda biter. Efendim ben kırk dört yaşımda öldüm. Bir eserin nasıl yazılıp nasıl bitirileceğini bilmeyecek kadar da öllöz bir yazar değildim takdir edersiniz ki. Ulusal düzeyde itibarı olan yayınevlerince yayımlanmış beş kitabım vardı benim. Fakat dediğim gibi; "Deli deli kulakları küpeli / Ölü ölü kul hakları şüpheli" ifadesi o kadar hoşuma gitmişti ki, ne yazacağımı bilmeden, sırf başlığın gazıyla oturmuştum masaya. Bir şey çıkmayınca da -gayet üzgün- kalktım masadan. Yani ölmeden önce bir dosya hazırlayıp da vefatımın ardından piyasaya sürülmesini planlamış falan değilim; onu söylemeye çalışıyorum. Ayrıca varsayıldığı gibi, çekmeceye bırakılmış bir dosyam olsaydı bile, ben kendisine böyle mübarek bir vazife vermediğim halde o dosyayı kütüphanemin en mutena ve tozlu köşesinde keşfedip mal bulmuş mağribi gibi os'saat yayımcıya getirecek ve üstelik de oldukça yüksek bir telif ücreti karşılığı satacak alçak bir torunum olmasındansa unutulup gitmeyi yeğlerdim efendim.

Neyse.

Evet, ben tam kırk dört yaşımda öldüm ve bu kısacık ömrümü, dünya hayatının her ânında rastlanabilen muhtelif usulsüzlüklerden muzdarip olmakla tükettim. Hani bilinen fıkradır: Adamın biri -zavallı, tıpkı benim gibi- usulsüzlüğe çok kızarmış; her iş usulüne uygun yapılsın istermiş. Bir gece, Galata civarında olsa gerek, güzelce bir demlenmiş, epeyce sarhoş olduktan sonra da deniz kenarında yalpalayarak yürümeye koyulmuş. Aklında bin bir efkâr; gönlünde bin bir keder... Derken efendim, artık ayağı bir halata mı takılmış nedir; zaten küfelik, cumburlop, denizin dibini boylamasın mı! Çevreden balıkçılar kayıkçılar atlayıp çıkarmışlar denizden adamcağızı ama, hava ayaz, garip sarhoş... Nerdeyse kuyruğu titretiyormuş anlayacağınız... Çıkarmışlar çıkarmaya da, herif sırılsıklam; bıraksalar donar ölür, donarak ölmese kesin zatürree olur, öyle ölür, neyse, üstünü başını soyup bir battaniyeye sarmışlar bunu, bir de ateş yakıp karşısına oturtmuşlar. Bizimki sızmış kalmış tabi. Gece yarısı bir de uyanmış ki ne görsün: çıplak bir halde, bir battaniyeye sarınmış, ateşin karşısında... Biraz uyku sersemliğinden, biraz da sarhoşluğun tesirinden olsa gerek; denize düşünce öldüğünü, gözlerini ahirette açtığını, bu tarafa sarhoş bir vaziyette intikal ettiği için yargılanmaya gerek bile görülmeden doğrudan cezasının kesildiğini, şu karşısındaki ateşin de yüksek ihtimal cehennem ateşi olduğunu düşünmüş de hayıflanarak kafasını iki yana sallamış: "Burda da mı usulsüzlük kardeşim!" demiş, "Önce bir muhakeme edin; sonra atın atacaksanız cehenneme; burda da mı usulsüzlük!"

Efendim, ehl-i dil bilir ki, her iş usulünce yapıldığında güzeldir. Usule riayet etmeksizin yapılan işler arızalıdır, sakattır, patolojiktir. Kibar insanlara, medeni beyefendilere, nezaket sahibi mütefekkirlere, dünyayı değiştirmek isteyen soylu inkılâpçılara ve dünyada hâlihazırda yürürlükte olan sistemin çanına ot tıkmak isteyen asil adamlara bir sorun; şu çileli hayatın kederli yollarında, kovuşturmalardan, soruşturmalardan, sürgünden, hapisten, kavgadan, dövüşten, hatta dayaktan, işkenceden değil; en çok usulsüzlükten rencide olduklarını söyleyeceklerdir size.

Ben de, hayattayken gördüğüm sürüyle usulsüzlüğe ek olarak, ölürken de pek usulüne uygun bir muameleye tabi tutulmadığım için doğrusu fevkalade incindiğimi belirtmek isterim. Ne gibi, diyeceksiniz; arz edeyim efendim...

Öncelikle nasıl öldüğümü anlatmakla başlayayım dilerseniz.

Bir kere ben o gün ölmeyi asla beklemiyordum. Bir sürü işim vardı ve onları halletmek için sabahın köründe evden çıkmıştım. Bir arabam olmadığı için (evet, ben bir araba sahibi olamayacak kadar fakir bir muharrirdim efendim) işime belediye otobüsüyle giderdim. İş dediysem, merhum ve muhterem pederimden kalma ufak bir tuhafiye dükkânı... Maişetimi kalemimle temin edecek kadar meşhur, ah pardon, popüler bir yazar olamadım hiçbir vakit. Gerçi bu mevzunun tahlil edilecek çok farklı yönleri var ama... Neyse... Lüzumsuz tafsilatla, ah pardon, gereksiz ayrıntılarla sizleri boş yere meşgul etmek istemem. (Bu arada, dikkatli okuyucuların gözünden kaçmamıştır; şu 'dilde sadeleşme' konusunda da üç beş söz söylemeye niyetliyim, fakat daha sonra.) Ne diyordum, hah; o gün de yine aynı yolla iş yerime gidecektim. Belediye otobüsünden inip dükkânıma doğru yürümeye başladım. Hava buz gibiydi. Paltomun yakasını iyice kaldırdım. Aslında bir tuhaflık olduğunu otobüsten iner inmez anlamıştım ben zaten. Havada, nasıl desem, farklı bir olayın kokusu vardı. İçimden bir ses "Oğlum İbrahim, meydandan geçme!" diyordu. Fakat dükkânın bulunduğu sokağa ulaşmak için meydanı geçmem gerekiyordu. İçimdeki sese aldırış etmeden yürüdüm.

Meydanın tam ortasındayken ortalık birdenbire karıştı.

Kuzey taraftan yaklaşık bin kişilik bir grup ellerinde pankartlarla üstüme doğru gelmeye başladı. "Kahrolsun!" falan diye bağırıyorlardı ama neye karşı oldukları ilk bakışta pek belli olmuyordu. Bir ucundan, top sakallı, küpeli, uzun saçlı, sırtına solcuların o klasik devrimci yeşil parkalarından giymiş bir delikanlının; diğer ucundan da mini kot şortunun altına incecik bir çorap giyerek soğuktan korunabilmesinin ne kadar mümkün olduğunu o telaşlı ânımda bile şiddetle merak ettiğim, dibi gelmiş sarı saçlı genç bir kızın tuttuğu pankarta dikkatle bakınca, bunların gözaltındaki Ergenekoncuları savunan ulusalcılar olduğunu anlamakta gecikmedim.

"Hikmetinden sual olunmayan yüce Rabbim!" dedim içimden, "Tipleri gâvur gibi; ama Türklüğü dillerine dolamışlar. Bu nasıl iş?"

Daha ben sorumun sonundaki soru işaretinin çengelinin altına noktasını henüz koymuştum ki, aynı saniye içinde, bu defa meydanın güney tarafından bir grup peyda oldu. Zihnimin karatahtasındaki "Bu nasıl iş?" sorusunu acil tarafından silip yerine en soyut ve beyaz tebeşirimle "Bunlar da kim?" yazmıştım ki; puşileri, zılgıtları, şalvarlı yaşlı kadınları, daracık kotlu kara gözlü esmer genç kızları ve o heybetli kızıl bıyıklarını tıraş edince kara kalın kaşları daha da belirginleşen yorgun yüzlü erkekleri ile bunların sevgili Kürt kökenli vatandaşlarımız olduklarını füc'eten anladım.

"Ya Rabbi!" dedim tekrar, "Mezopotamya'nın mahzun ve mükedder ırklarından biri olan şu Kürtlerin merhum ve mübarek dedeleri, siyasi konjonktüre dair hiçbir malumata sahip olmasalar bile; sadece, bir zamanlar nerdeyse haysiyet ölçütü olarak algılanan o dehşetli bıyıklarını artık erkek torunlarının tıraş ettiklerini ve kız torunlarının da şu daracık kotlarla bunca erkeğin arasında bağrışıp durduklarını görselerdi, büyük ataları Selahaddin'den tevarüs etmiş bir hikmet ve asaletle, bu işin ardında gâvurların olduğunu anlayıverirlerdi."

Kurduğum cümlenin epik, lirik ve fonetik yapısından aldığım hazla kendimi kaybedip tam böbürlenmek üzereydim ki, bu kez meydanın batısından dinci soslu bir merkez sağ partinin mensupları akmaya başladı. Fakat doksanlı yıllarda cuma çıkışlarında Beyazıt meydanını dolduranlar gibi, erkekleri sakallı ve cüppeli, kadınları da çarşaflı falan değildi bu kalabalığın; bellerinde kemerli küçük çantalar takılı güneş gözlüklü ve tıraşlı erkeklerle, kaşları alınmış, kirpikleri fena halde rimelli, dudakları şuh kırmızı, dişil parfümler sürünmüş başörtülü kızlar, türbanlı bir şekilde okula girebilme talebinde mi bulunuyorlardı yoksa yine Gazze'de bombalar patlamıştı da bu garibanlar da dinci olduklarını gösterebilecek bir fırsat yakaladıkları için meydanlara mı koşmuşlardı tam çıkaramadım; ama netice itibariyle sloganlar atarak üç tarafımdan üstüme üstüme gelen farklı fraksiyonların tam ortasında kalıp gebermek üzere olduğum hissi fena halde yakama yapıştı da dünyanın faniliğine dair eskilerden adı unutulmuş bir şairin duruma uygun hüzünlü bir mısrası aklıma gelmeyince sanat musikîmizin o unutulmaz şarkısını mırıldana mırıldana akıbetimi beklemeye başladım:

"Kimseye etmem şikâyet, ağlarım ben hâlime
Titrerim mücrim gibi, baktıkça istikbalime."

İşte, birbirinden hiç hoşlanmayan modern Türk ve Kürt 'ulusalcıları' ne hikmetse İslam karşıtlığı konusunda ittifak ediyorlardı da maalesef 'modern dinciler' bu derde deva olamıyorlardı ve ben, zavallı yoksul muharrir İbrahim, son nefesimi bu herifler yüzünden vermek üzereydim.

Gruplar iyice merkeze akmışlardı; hepsi de bana ortalama beş metre mesafedeydi. Meydanın tek boş tarafı olan doğu yanından kaçabileceğim fikri zihnimde filizlenmeye başlamıştı ki üniformalı ve fevkalade resmi çizmeli birtakım adamlar o filizleri ezdiler; meşru ve asfalt yollardan yürümek varken zihnimin taze çimlerine bastılar, sonra kendi koydukları kurallara bile uymayıp, kırmızılarda geçtiler, park yasağı olan yerlere araçlarını fütursuzca park ettiler, yerlere tükürdüler, 'ihtiyarlara' yer vermek istemediler, hâsılı, bir saniye içinde o boşluk da kapandı: müesses nizamın kolluk kuvvetleri kısa süreli bir gecikmeyle meydanın doğu tarafından ilerlemeye başladı.

Derken herkes birbirine girdi.

Olan oldu.

Türkçülere mi Kürtçülere mi sözde dincilere mi yoksa müesses nizama mı ait olduğunu bilemediğim bir sopa, ön saftakilerden birinin elinden havalandı, döndü döndü, nihayet geldi kafamda patladı. Darbenin etkisiyle os'saniye gözlerim karardı, zemin ayaklarımın altından kaydı ve,

"Öldüm, ölümden bir şeyler umarak
Bir büyük boşlukta bozuldu büyü
Bir türlü hatırlayamadım o türküyü
Gök parçası, dal demeti, kuş tüyü
Alıştığımız bir şeydi yaşamak."

Kafayı ölüme lüzumundan fazla takmış mütehassis şairlerimizden Cahit Sıtkı'nın o eşsiz mısraları zihnimde eksik gedik dolanmakta ve onca yıl seyrettiğim Bugs Bunnyli çizgi filmlerden menkul muhayyel yıldızlar kafamın etrafında dönmekte iken, şöyle düşündüm: bu naçiz vücudum toprak olmaya bir gün elbette toprak olacaktı da, son nefesimi insanların ayakları altında vermiş olmak, doğrusunu söylemek gerekirse bende bir 'hakarete uğramışlık' hissi uyandırdı.

Bu his lök gibi oturdu göğsüme.

İşte böyle, teamüllere aykırı bir ölümle öldüm ben.

Dediğim gibi, hayattayken gördüğüm sürüyle usulsüzlüğe ek olarak, ölürken de pek usulüne uygun bir muameleye tabi tutulmadığım için doğrusu fevkalade incindiğimi belirtmek isterim.

Türkçüler Kürtçü olduğuma kanaat getirerek; Kürtçüler Türkçü olduğumu varsayarak; modern dinciler ne olduğumun pek de farkında olmadan; müesses nizam da, aynı anda hem bölücü hem gerici olduğum zehabına kapılarak, yorgun ve çaresiz bedenimi adidas ve kinetiks marka ayakkabılarla tekmeleye tekmeleye geçip gittiklerinde, ben çoktan son nefesimi vermiştim.

Cansız bedenim parke taşlar üzerinde kanlar içersinde yatarken, ruhum, meydanın tam ortasındaki ulu çınarın dallarından birine kondu da genc'oğlunu kaybetmiş yaşlı bir annenin perişan bakışıyla baktı kendi vücuduna.

Ah ulan İbrahim, dedi ruhum, cesedime bakarak; ah ulan İbrahim! Olacağı buydu kardeşim! Sen de bu kamplardan birine dâhil olsaydın ya! Tutturdun bunların hepsi bir ucundan 'gâvurluk' yapıyor diye... Gâvurluk yapan Türkçüyle de Kürtçüyle de dinciyle de işim olmaz diye...

Ah efendim...

Başından beri azami bir dikkatle metni takip eden okuyucular, dil hususunda 'eski' bir edaya sahip olduğumu ya da kimi zaman 'mahalli' söyleyişler kullandığımı fark etmişlerdir; lakin 'argo veya kaba sözcükleri' tercih etmediğim de aşikârdır... Oysa deminden beri büyük bir taaccüp ve teessüfle müşahede ediyorum ki, aslında azami bir dikkat ve özenle seçtiğim 'gâvur' kelimesini her yazışımda, kullandığım bilgisayar kelimenin altını küstahça çiziyor ve imleci kelimenin üzerine getirip sağa tıkladığımda 'argo veya kaba sözcük' uyarısında bulunuyor.

Dil konusunda ayrı bir bahis açıp başka bir vakitte o mevzuyu uzun uzun konuşmak isterim; şimdilik sadece şunu söylememe izin verin efendim: 'gâvur' kelimesi asla ve kat'a argo veya kaba sözcük olarak nitelenemez! Bu kelime, dilin asıl sahibi olan Anadolu halkının engin irfanından kopup gelen ve halk dehasının inceliklerini bünyesinde barındıran 'esaslı' bir kelimedir.

Efendim, işin ehli bilir ki, 'gâvur' kelimesi, temelde 'kâfir' manasına gelmekle birlikte, kullanımda bu ilk anlamı çoğu zaman ihmal edilir ve bir adamın kendini 'nasıl tanımladığıyla' değil 'nasıl davrandığıyla' ilgili göndermeleri muhtevasında incelikle taşır.

Yani ki bir adam, kendini müslim olarak tanımladığı halde, gayr-i müslim gibi davranıyorsa; yani ki bir adam, aidiyetlerine uymayan bir hal ve tavır içersinde ise; yani ki bir adam, Kadir-i Mutlak olan Allah'tan başka bir güce sırtını dayayarak varlığını ikame ve hayatını idame etmeye yelteniyorsa; yani ki bir adam, Allah'tan başka bir merciden kuvvet alarak işlerini halletme yoluna gidiyorsa, Anadolu halkı o adamda bir 'gâvurluk' tespit eder.

İşte bendeniz de yukarda bahsi geçen fraksiyonlarda bu 'gâvurluğu' tespit etmiş bir muharrir; hatta -kabul buyurursanız- bir mütefekkir olarak, bu kampların hiçbirisine dâhil olamadım da nihayetinde hepsinin birbirine girdiği bir sath-ı mailde ezildim kaldım. Allah ecrimi zayi etmesin. Günahlarımı mağfiret buyursun. Rahmetiyle muamele eylesin.

Gerçi; top sakal bırakmak, bıyık kesmek veya kirpiklere rimel sürmek gibi şeklî hususlara bakılarak nasıl olur da bir insanın 'gâvurluğuna' hükmedilir diye soracak bazı aklıevvel okuyucular olduğunu tahmin edebiliyorum. Fakat söz konusu fraksiyonların gâvurluk yaptığına hükmederken göz önünde bulundurduğum tek ölçütün saç sakal gibi hususlar olmadığını; bu kıldan tüyden motifleri yalnızca, grupları tanıtıcı bir tasvir vasıtası olarak kullandığımı ve bu heriflerin gâvurluklarını kanıtlamak için daha esaslı burhanlara tabi ki sahip olduğumu, kıt anlayışlı ve zihinsel özürlü böyle okurlara izah etmekle iştigal edecek değilim; zira bu izah için harcayacağım vakte ve kullanacağım enerjiye fevkalade acırım ve de asıl okuyucuları böyle lüzumsuz bir mevzu ile meşgul etmekten de hicap ederim efendim.

Gelelim asıl söylemek istediklerime...

(Devam edecek...İnşaallah...)

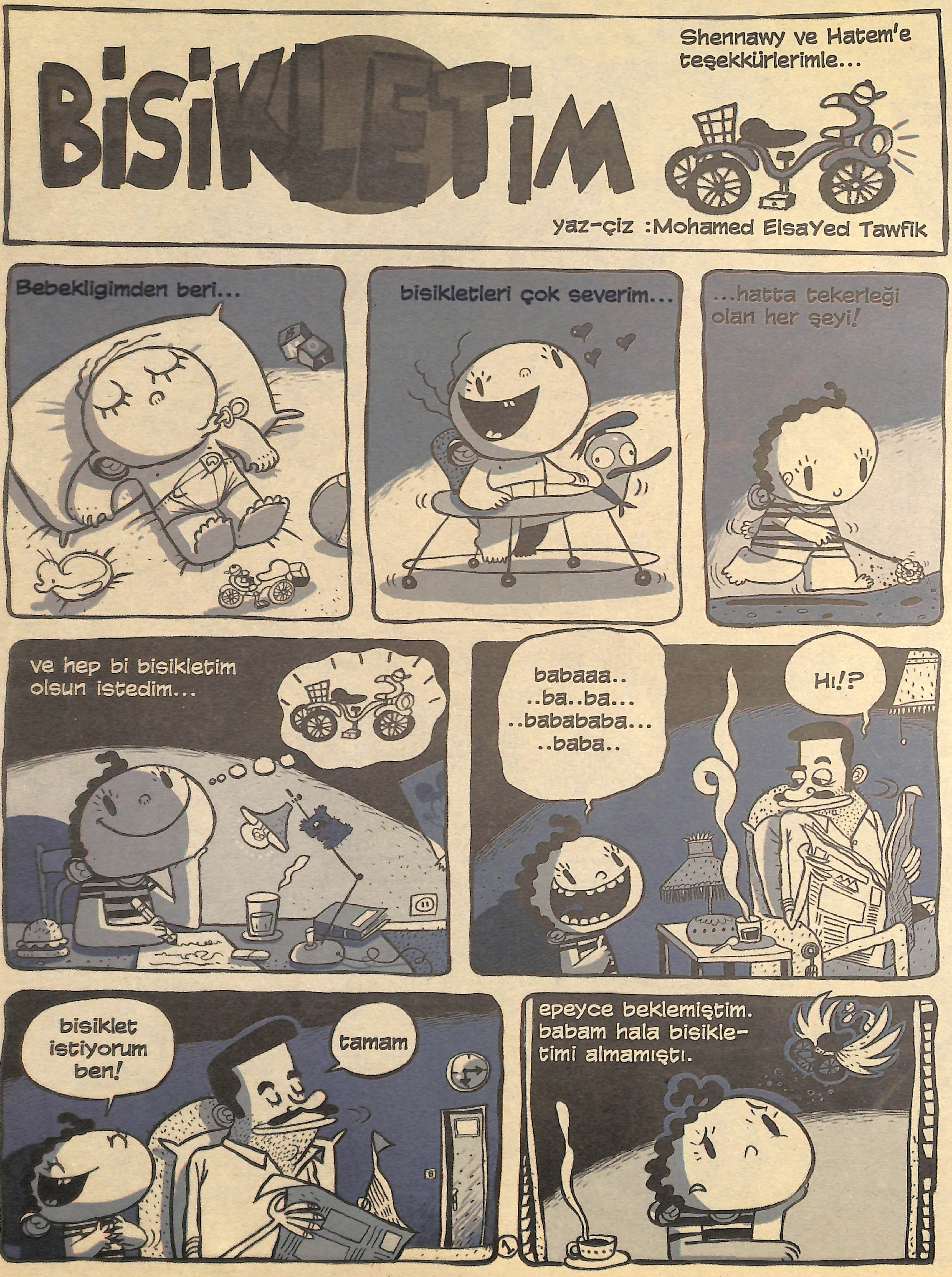
BİSİKLETİM
Shennawy ve Hatem'e teşekkürlerimle...
yaz-çiz :Mohamed ElsaYed Tawfik
Bebekligimden beri...
bisikletleri çok severim...
...hatta tekerleği olan her şeyi!
ve hep bi bisikletim olsun istedim...
babaaa.. ..ba..ba... ..babababa... ..baba..
Hı!?
bisiklet istiyorum ben!
tamam
1
epeyce beklemiştim. babam hala bisikletimi almamıştı.

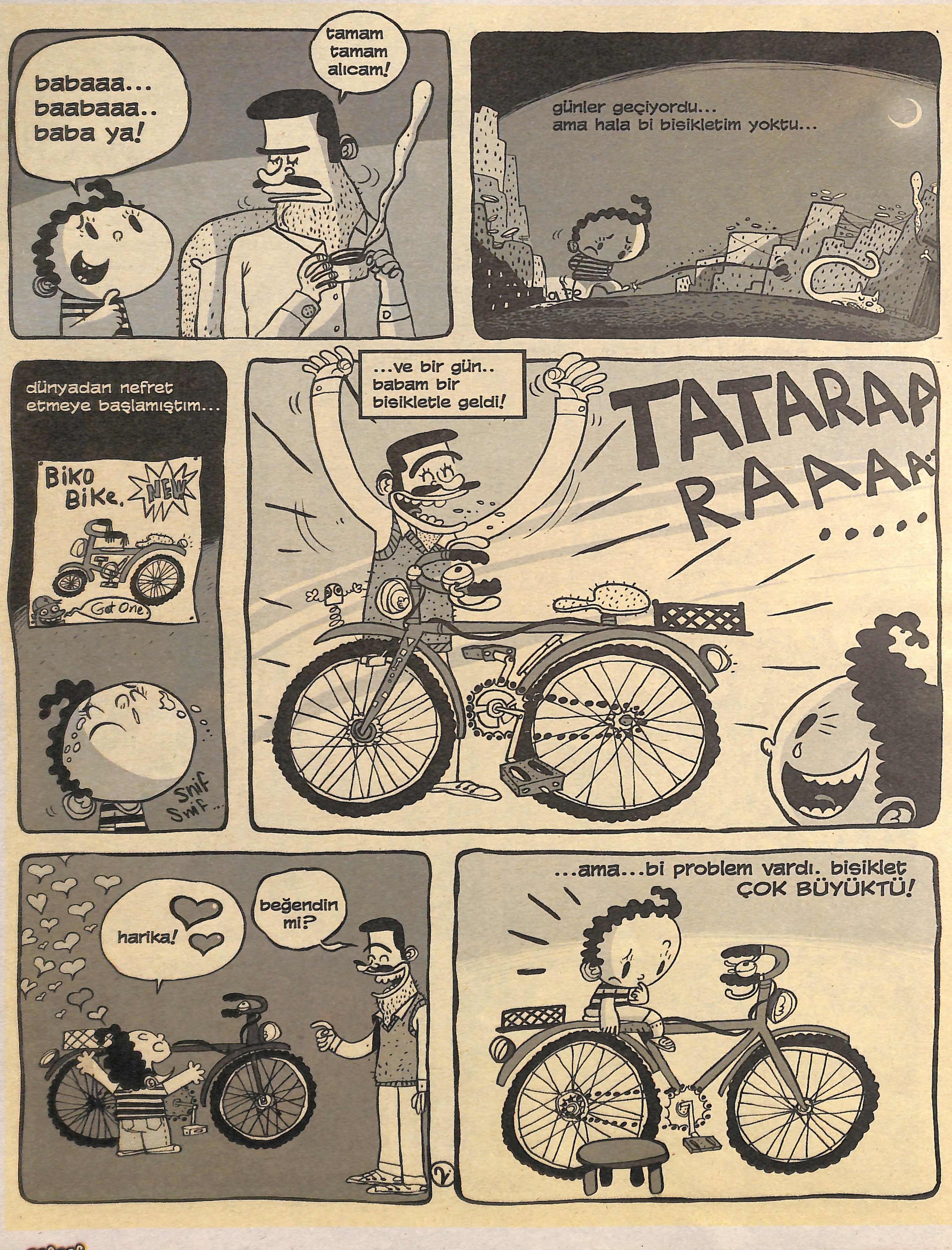
babaaa...
baabaaa..
baba ya!
tamam
tamam
alıcam!
günler geçiyordu...
ama hala bi bisikletim yoktu...
dünyadan nefret
etmeye başlamıştım...
BIKO BIKE.
NEW
Get One
Snif
Snif...
...ve bir gün..
babam bir
bisikletle geldi!
TATARAP
RAAAA
......
harika!
beğendin
mi?
...ama...bi problem vardı. bisiklet
ÇOK BÜYÜKTÜ!

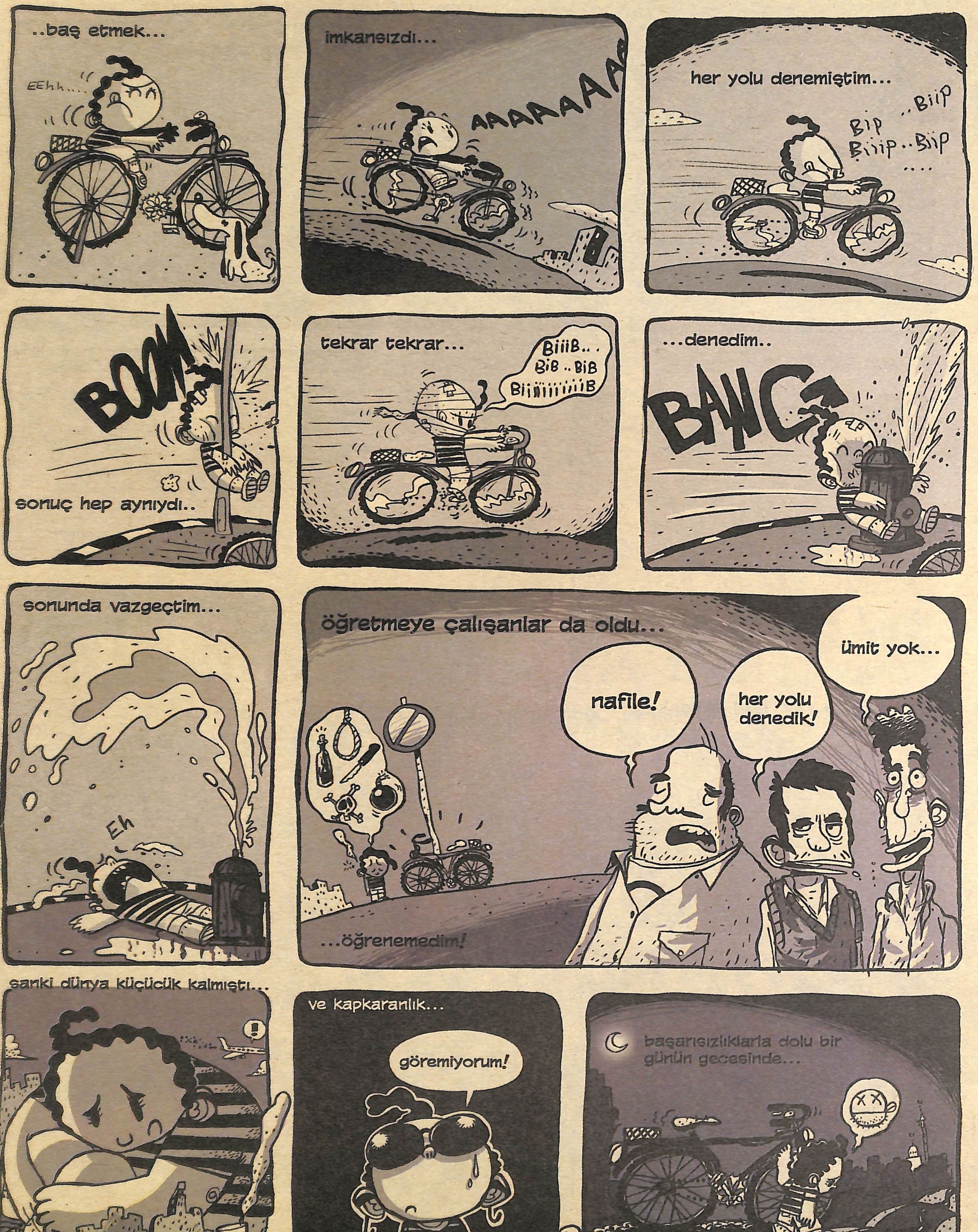
..baş etmek...
EEhh...
imkansızdı...
AAAAAAAA
her yolu denemiştim...
Bip ..Biip
Biiip..Biip
...
BOOM
sonuç hep aynıydı..
tekrar tekrar...
BiiiB.. BiB..BiB BiiiiiiiiiB
...denedim..
BANG
sonunda vazgeçtim...
Eh
öğretmeye çalışanlar da oldu...
nafile!
her yolu denedik!
ümit yok...
...öğrenemedim!
sanki dünya küçücük kalmıştı...
ve kapkaranlık...
göremiyorum!
başarısızlıklarla dolu bir günün gecesinde...

karanlık sokaklarda dolaşıyordum.
Birden!
Karşıma koca bir köpek çıktı!
Grrrr rrr...
hemen bisikletime atladım...
VROMM
hiç durmadan sürdüm..
Hof.. Hof.. Hoff... Hof.. Hof... Hof.... Hoff.....
köpek görünmez olmuştu.
Birden...farkına vardım!
ben bisiklet sürüyordum!
SÜRÜYORUUUUUM..!
Tawfik
SON!

WikiLeaks'in tikiledikleri 1

kamil yeşil

Edebiyat Ödüllerinde Manipülasyon

Nobel edebiyat ödüllerinin "edebi" olmaktan ziyade "siyasi" bir etkinlik olduğu bilinir ama açıkça söylenmez. Nobelli yazar olabilmeniz için birinci şart Yahudi aleyhtarı olarak fişlenmiş olmamanız gerekir. Yazılı olmayan diğer bir şart da Müslüman olmamaktır. Eğer hasbelkader bir İslam ülkesinde doğmuş, büyümüş ve yazmış iseniz o zaman Müslümanların kültürüne oryantalist gözle bakmanız gerekir ki bu yeterlidir. Ağanın eli tutulmaz, demişler; siz bunun üzerine bir de yerli kültürünüzü, halkın inancını küçümserseniz, onu Batı'ya jurnallerseniz, mukaddesatınızı istihfaf ederseniz ödüle giden yolu kısaltmış olursunuz. Yeter ki Müslüman mahallesinde "Salyangozcuuuuu, salyangozcu geldiiiiiiiiii" diye bağırın. Bu gün olmazsa yarın, mutlaka bir yerlerden gelir ödülünüz.

Bunun böyle olduğu işin erbabı tarafından bilinir bilinmesine de WikiLeaks'in ödül alacak veya verilecek yazar, şair, gazeteci, fıkra yazarı ve sanatçılar için kulis faaliyetlerinde bulunduğu kimsenin hatırına gelmemiştir doğrusu. En azından benim aklıma gelmedi. Geçen gün baktım zihnimde bir çengel. Türk ve dünya siyasetini alt üst eden bu WikiLeaks'te acaba

Başka neler var? Üşenmedim, siteye girdim. Önce bir özürle karşılaştım. Özür, Wikileaks kurucusu Julian Assange'nin, İngiliz polisi tarafından tutuklandığını, tutuklamanın, tecavüz iddiaları nedeniyle gerçekleştiği söyleniyordu. Bu haberin altında da bir yorumda şöyle deniyordu: " Ulan godoşlar, (godoş) 'geadosch' şeklinde yazılmış, adamın mütecaviz olduğunu ne çabuk keşfettiniz. Demek lazım olur diye elinizde taciz olayları saklıyorsunuz. Daha kim bilir kimler hakkında böyle haberler var. İşinize gelmediği zaman hemen servis ediyorsunuz." Doğrusu bu uyanık vatandaşın dikkatine bayıldım. Ve de ayıldım. Zira bizdeki bir kısım basın da aday adayı olma, aday olma, seçilme sürecinde hiç oralı olmamıştı ama; millet tarafından seçildikten sonra, Ecevit'in "Şu kadına haddini bildirin" emri üzerine Merve Kavakçı'nın da Amerikan vatandaşı olduğunu keşfedivermişti. İnsanoğlunun zihni işte. Nerden nereye. Neyse biz dönelim Wikileaks belgelerine.

Meğer neymiş bili yor musunuz? 2010 yılı şiir ödülü verilmesi düşünülen iki şairi WikiLeaks'in Ankara temsilcisi engellemiş. Engellenen birinci şair Cahit Koytak, ikinci şair Mehmet Aycı imiş. Yoksulların ve Şairlerin Kitabı adlı eseriyle yılın şairi ödülüne aday gösterilen Cahit Koytak için WikiLeaks bakın ne diyor: " Bu kişi sadece şair değildir; Mevdudi'nin Kur'an-ı Kerim'de Göre Terim'ini Türkçeye çevirmiş bir radikal İslamcıdır. Saniyen, adam 1950'lilerdeki gibi gazetede şiir yayımlayarak edebiyat dergilerine posta koymuş ve Türk gazeteciliğine yeni adetler getirmiştir. Bundan naşi Cahit Koytak yılın şairi seçilemez, demiş ve ilgili kurum ve kuruluşu etkisi altına almış. Mehmet Aycı'nın şiir ödülü almasını ise A. Ö adlı pardon rumuzlu biri engellemiş. Aycı'nın aleyhinde tezviratlar yapan A.Ö adlı kişi, "Bu krizde dokuz şiir kitabı birden yayımlayan biri tekin değildir. Biz şu kadar yıl bir tek kitap yayımlayamazken bir senede üç ayrı türde üç kitap yayımlamakla yetinmeyip üstüne dokuz şiir kitabı da ekleyen bir şairden uzak durmak yeğdir." demiş.

WikiLeaks'te yazdığına göre bir öykü hikayecisi: Ben yani biz düşündük taşındık; demiş, biz dediği de derginin yayın yönetmeni, derginin demirbaş yazarı, derginin demirbaş eleştirmeni imiş, madem yılın şairi, yılın öykücüsü, yılın denemecisi, yılın eleştirmeni, yılın akademisyeni bize verildi oldu olacak yılın dergisi ödü-

lünü de biz alalım demiş. Biri, ne kadar ayıp, bu ne aç gözlülük demiş; diğeri, ödül istemek ne kadar ayıp size yakışmıyor demiş, öteki, yahu siz zaten yılın dergisi ödülünü almıştınız demiş; beriki, fazla ödül göz çıkarmaz demiş ve ödülleri zula yapmış gitmiş.

Bu arada dünyabizim diye bir internet sitesi var, en çok ziyaret edilen kültür sitesidir, bu yıl elektronik yayıncılık ödülü ona verilsin demiş adı WikiLeaks'te mahfuz biri. Adı WikiLeaks'te yazan diğeri ise dünyabizim sitesi olmaz, çünkü dünya bizim demiş.

Ben WikiLeaks'in yalancısıyım. İnanmayana site orda; ben de buradayım. Tabii WikiLeaks'in tikiledekileri bu kadar değil. Elimdeki sayfalarda milletvekili aday adaylarına ait öyle belgeler var ki, yer yerinden oynayacak. Ne zaman? Önümüzdeki sayıda.

SİYASETİ İÇİNDE TUTAMAZSIN, ÇÜNKÜ...

b*ktan bir iş.

Şöyle ki: bir adam var, bıyıklı/bıyıksız, kel/gür saçlı, göbekli/göbeksiz; hatta adam bile değil kadın veya yetişkin bile değil çocuk. şimdi bu kişinin "kaka"sı geliyor. Acil bırakması lazım. Hela, yok. Ağaç yok. Orman deminki cümleden ötürü zaten yok. N'apıyor bu kişi? Çömeliyor biraz yere, ayakkabılarının topuklarına gelmeyecek şekilde bırakıyor. bu bırakmadan sebep dışkı diyoruz.

Siyaset böyle bir şey işte. Nerede ne yapacağını bilmek, bilemiyorsan da idareten bir yol/yöntem bulmak, bulamasan da topuklarını, paçalarını kirletmemek.
bu açıklamadan yola çıkarak siyaseti sınıflandırabiliriz:

Kötü siyaset:yukarıda sözü geçen kim olduğu önemsiz kişi (tabiî ki bu kurum da olabilir) kakasını yaptıktan sonra o bölgeden uzaklaşmaz, başlar kakasıyla oynamaya. ne bileyim içinde boncuk falan arar. bir çubuk alır bir tarafını batırır kakasına diğer tarafını yay gibi bükerek şılops diye yoldan geçen birinin yüzüne doğru yapıştırır. yoldan geçen o kimse bundan rahatsız olursa bu işe kötü siyaset, halk arasında da pis siyaset denilir.

İğrenç siyaset:yukarıda kişi çubuk kullanmadan parmaklarını kakasına batırır, heykel falan yaparsa; ne bileyim tadına bakmakla kalmayıp atm kuyruğundaki emeklilere zorla tattırmaya kalkışırsa veya tattırmaya kalkışmadan milletin orasına burasına falan sürerse bu harekete iğrenç siyaset denir. halk arasında "b*k sürmek" dediğimiz olaydır. Kınamaya alışkınlar ise "çamur atmak" derler.

İyi siyaset:kişi mecburen kaka yaptığı için gider bir yerlerden tohum bulur. Bu tohumları seçerken kakasını yaptığı anki mevsime göre ve en verimlisinden seçer. Gider sonra bunları kakasına eker ve kakadaki otu, böceği yüksek oranda besleyen maddeler yüzünden daha o akşam orada çiçekler, nebatat falan filizlenir. Yoldan geçenlerin gözüne güzel görünür, ne bileyim eğilip çiçeği koklayan bile olur. Kim yaptıysa çok iyi yapmış diye diyen olur. İşte bu da iyi siyaset.

Çok iyi siyaset:hani duyarsınız; "adam çok iyi siyaset yapıyor hocam". Ben baktım bu çok iyi siyaset yapanların yalnız olmadığını gördüm. çok iyi siyaset yapacaksan yukarıdaki örneği birçok yerde aynı an ve anlarda organize olarak yapacaksın ya da bir bölgede direkman orman filizlendireceksin.

Evet, siyaset yapmak zorunda olduğumuz bir şey. Asla içimizde tutamayız. Tutmaya kalkışırsak; bağırsaklarımız, içimiz düğümlenir, rengimiz solar, sürekli gaz kaçırıp insanları rahatsız ederiz ve sonunda şişer mevta oluruz. siyasetten uzak duramayız. Çok b*ktan bir şey, ama doğal. Zararsız yani. Sadece kötü, iğrenç, pis vs. olmak üzere menfi şekilde sıfatlandırılan siyaset yapmamak kaydıyla.

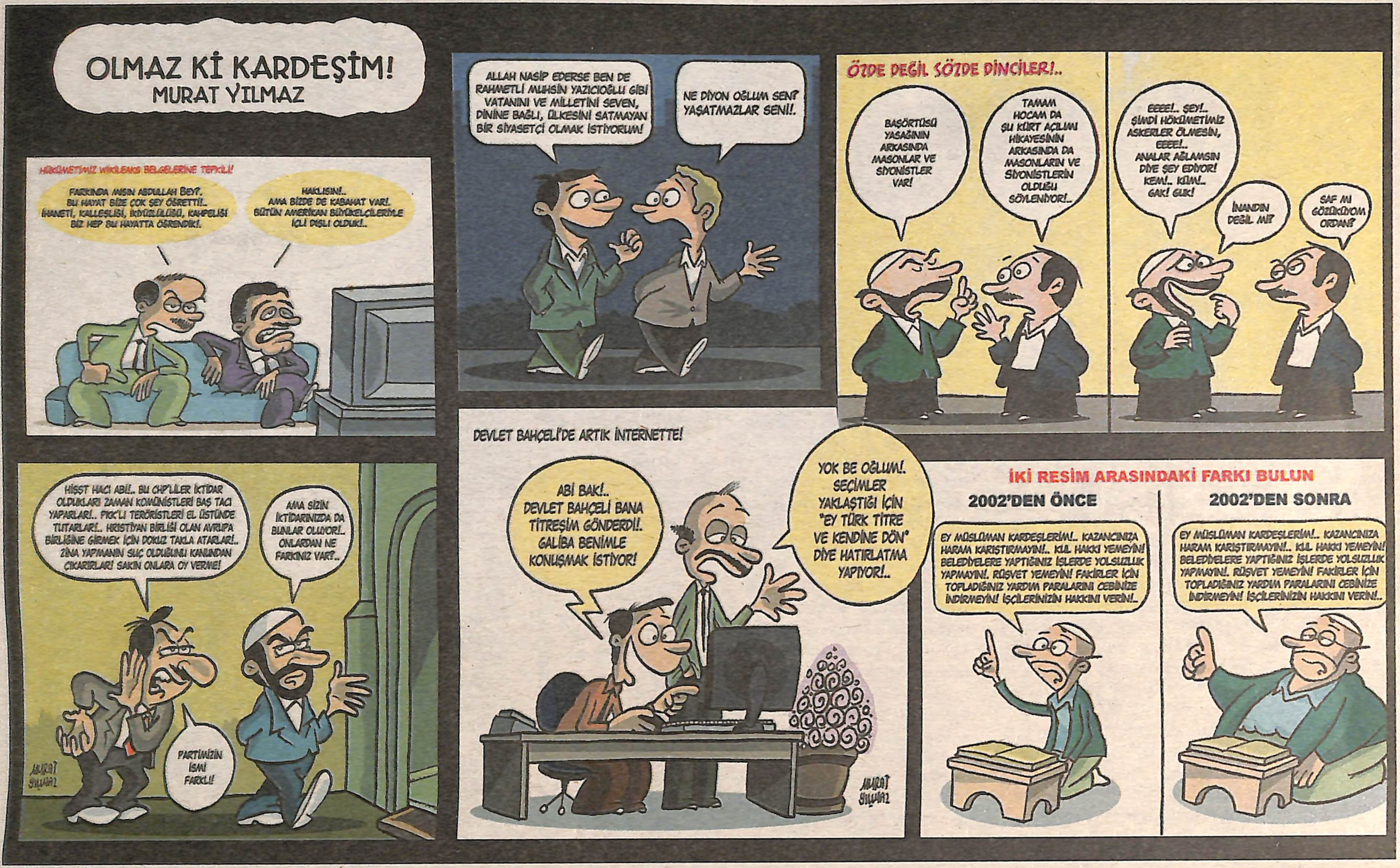

Türkler'de Arge

bülent akyürek

Malum, tüm sektör ve kurumlarda Araştırma Geliştirme birimleri kuruldu. Batı'dan getirilen bu ünitenin amacı bir iş kurarken akıllı adımlar atmak, bir de kurulan işyerini daha kârlı hale getirmek. E, oturduğu yerden parayı götürme hayalleri kurmamış Türk yoktur sanıyorum.

İnanın, bir elinde çay öteki elinde sigara tüttürüp gözlerini uzaklara diken insanımız mutlaka o saniyelerde ya kral olmuştur, ya başbakan...

-Yav Nusret abi, kahveye çok borç birikti, ev sahibi her akşam kapıya geliyor. Artık bir iş yapsak diyorum.

-Sen daha kâğıt sayamıyon olum la, ne iş yapacan?

-Bakarız be abi.

-Paran var mı?

-Eşe dosta saldırır ayarlarız bir şeyler.

-Hangi semtte düşünüyon?

-Hiç önemli değil.

-Bakkal mı? Adi şirket mi, ne kuracan?

-Tükkan açmışken büyük oynayalım abi, boğulursak büyük denizde boğulalım.

-Boğulmak için tezgâh kurup vergi ödemene gerek yok, ben seni iki dakikada kahvenin lavabosunda boğarım, merak etme sen.

-Valla Nusret Abi, benimle ciddi düşünmeyeceksen ikimiz de daha fazla çirkinleşmeden bu ortaklık bitsin.

-Haydaaa... La bi gi, katil etme sabah sabah.

-Tamam Nusret Abi gidiyorum...

-Git.

-Nusret Abi, biraz bozukluğun var mı? Eve giderken çekirdek çitlerim...

Özallı yıllardan beri televizyon ve gazeteler sık sık kurumsallaşmaktan bahsetti. O gün bugündür, profesyonel çalışmak, kurumsallaşmak gibi toplantılar yapılıp durur memleketimizde.

-Evet, beyler ilk toplantımız hayırlı olsun. Bu firmanın kurumsallaşması lâzım. İlk iş olarak Kâzım Efendi bundan böyle telefonlara sen değil Gamzesu hanım cevap verecek.

-Vallah çok eyyi dediniz Haluk Ağabey.

-Başka fikri olan?

-Efendim, kurumsallaşmak için dörtlü tabildot taleb ediyorum. Bir de Cumartesi yarım gün, Pazar tatil olsun.

-Harika... Başka fikri olan?

-Şöyle sehpaların üstüne Anadolu Jet, Atlas dergileri serpiştirelim, kapı zilimiz ding-dong deyi çalsın, bir de şeyi unutmamak gerek emmm....

-Sermet Abi, siz de bir şeyler ekleyeceksiniz galiba?

-Ben diyorum ki Birbirimize Bey ve Hanım diye hitap edelim, daha kurumsal görünmek için temel şart budur...

ERTESİ SABAH RESTORANTTA:

-Küllükleri toplar mısınız Mahur Bey...

-Elbette... Müjgan Hanım tuvaleti temizlemiş, diyor ki Gülsude Hanım bulaşıkları durulasın.

Batılılar, rızkın Allah'tan geldiğine tam olarak inanmazlar, bu sebeple tüm işlerine sadece fazla emek harcayıp, kendilerine güvenerek başlarlar. Başarısız olunca intihara sürüklenir. Zengin olan ise kibre kapılıp kafayı çizer. Bizde öyle değildir bu işler:

-Abi ben kararımı verdim, internet Cafe açacağız. Ayran filan da satarız, yengen evde pohaça-gözleme yapar, onlardan da gider bi şekilde...

-Arge yapıp gelecem dedin, bu mu la şimdi senin Arge? Felsefen yok olum senin! Kafanda oturtamamışsın meseleyi: Ne demek "Bi şekilde..."

İKİ AY SONRA:

-Felsefeyi kurdum üstat. New Age bir yükselişe dair bütün primitif saptamaların süzgecinden arkaik çıkarımsamalar yaparak transatlantiğimi geliştirdim, değerlerin dönüşümü hususunda...

-Neyinde?

-Husus üstadım husus...

-Hadi kardeşim yürü git, daha ilk cümleni dinlerken başım ağrıdı. Vazgeçtim felsefeden adam gibi anlat şimdi.

-İki seneye kalmaz malı götürürüz abi, şöyle iki parti mal çaktık mı var ya, ihya oluruz vallahi.

-Hah şöyle. Tane tane anlat şimdi dinliyorum bıyıklı eniğim...

Heyecanla "Ya Allah" diye kurduğumuz işler kısa zamanda elimizde patlar ama Türkler, içlerindeki girişimci ruhu kaybetmemekte direnirler.

-Aslında kurduğumuz iş fena değildi, ekmek yedirirdi lâkin, küresel kriz kırdı belimi. Sermayem zayıftı, halamdan aldığım bileziklerle almıştım köfte arabasını, kriz ansızın bastırınca yıkıldım, bu arada altın fiyatları alıp başını gitti, şu borcu ödersem, perakendeyi bırakıp köftenin imalatını yapacağım çözdüm meseleyi...

-Nükhet Hanım, kapının arkasındaki odunu uzatır mısınız bana, Niyazi'nin kafasını yaracağım... Olum, bir köftecinin Dovn Conss borsasıyla ne işi var? Yıkıl karşımdan, görmek istemiyorum seni.

Hoplamalar, zıplamalar, zenginlik hayalleri derken gençlik çürür, yaş kırkı geçer, aile büyükleri başımıza ekşir:

-Ah benim mal oğlum, orda burada sürtme "Tez elden sikortalı bi işe gir dedim diynemedin ki!" Sakın bir daha bilezik isteyim deme, onlar benim kefen param, senin yüzünden belediye gömecek mevtamızı yoksa...

-Anam, garip çilekeş, vefakâr anam... Köfte üretimi diyorum, sana TOKİ'den ev alacam söz, bak iki seneye kalmaz Allah çarpsın.

-Kes... Diynemek istemiyom seni, git şu çekmeceden BenGay'ı getir sırtıma sür, kulunçlarım soğuk almış, çok ağrıyor...

-Sahibim yok ki, gençlerin önünü açın biraz, içimdeki girişimci ruhunu kuruttunuz gen yaşta, iyi ki evlenmemişim sana güvenip...

-La havle, oğlum bana mı güvenip evlenecektin, getir şu BenGay'ı...

Ya Allah, Bismillah diye başlıyoruz işe... Bence en güzelini ediyoruz. Müslüman, nasip kısmete inanır Arge'ye değil elhamdülillah... Hayırlı işler, bol kazançlar olsun hepinize...

HEVHEVE
Yazan Çizen: Ebru Zeynep Yetimakmaz
"HAREM" DENDİĞİNDE AKLINA İLK GELEN DEĞİL !! VARSA İKİNCİSİ...
KIZLAAR BIRAKIN ÇENE ÇALMAYI BU DEVİRDE OKUYANI OĞLANLAR DA ALMIYO BAK
KILIÇDAR-OĞLU DURAN MERDİVENİ ÇALIŞTIRMIŞ!
YOK YAV!
ORHAN PAMUK MU ARİF PAMUK MU?
MISIR FETHEDİLDİ Mİ ACABA? TWİT-TERDA İCAD EDİLMEDİ Kİ HAY AKSİ
BENCE OSMAN tPAMUKOĞLU
İFRAZATIN TABİATI: İFRAZ EDİLMİŞ MADDENİN İLGİLİ ORGANLA MÜNASEBETİ.
ŞUNLARA BAK ELLERİ DERSTE AKILLARI SİLAHTA
TÜRKÜZ TÜRK!
MİRCEA ELİADE OKUMALISIN
HAYAT MAKUL BİR İNSANDAN ZİYADE FÜTÜRİST BİR ŞAİRE BENZER
RÜYADA AĞAÇ BOL RIZKA İŞARETMİŞ
YAKINDA PSİKOLOJİ DİYE BİR İLİM ÇIKACAKMIŞ. HEPİMİZİ KEHRİBARDAN DÖKÜLMÜŞ İÇİNDEN IŞIKLI, GARİP MUMYALARA BENZETECEKMİŞ.
PEKMEZE SU KATMAYALAR.
BU PSİKOLOJİ CİNNÎ BİR ŞEY HERHAL
Ö
K
Ü
Z
KIZLAAAR SİZ MANYAKSINIZ!
EVEET!
HADİ EVRİM DERSİ
ŞAK! ŞAK!
ŞEMMAME ŞEMMAMEE ŞEMMAME VİKEY.. LOKMAME LOKMAMME
di riri ri diri ri.. ri.. di rii
OOO
YES!!
HUŞ
UTANMA KIZ
NACL
YA Bİ GİT ALLASEN
kültür alışverişi falan

Ga Ga Aa aa
Mamma ma ma maa
u la Laa
bad romance
u la la
MATRAK OYUNU NE DEMEK?
KARŞIDAKİNE DEĞEN HER TOPUZ DARBESİ BİR PUAN, BAŞA DEĞERSE 2 PUAN BELALTINA PUAN YOK.
FARUK GÜNİNDİNİNKİ NOLUYOR?
ÇEŞMEDEN BOY ABDESTİ Mİ ALIYORSUN SEN?
AŞIKLARIN ZEVKİ MALİK OLMAKTA DEĞİL MEMLUK OLMAKTADIR.
BİR ÇETİN BİLMECE SORSAM?
RI RI DI RI RI DI RI RIM DI RI
Yeah!
YAT HADİ!
NE GÖRDÜN ??
İZMİRİ İSTİYORUM
gece
GAVUR DEMEMEK LAZIM
HİZMET ORDA DOGDU
KIZ MİLLETİ İŞTE, 40 SAATTE ANCA HAZIRLANIRLAR. PEH!
gündüz
BENİM İDEALLERİM VAR
DÜĞÜNÜM BİR STATTA OLSUN
fosss..
ÇARMIH CEZASI BARBARLARIN BULDUĞU GREKLERİN
VE ROMALILARIN ONLARDAN ALDIĞI İNSANLIK TARİHİNDE UYGULANMIŞ EN ACIMASIZ ÖLDÜRME YÖNTEMİ. TEMBELLİK DAHA ACIMASIZ BİR ÖLÜM HİÇ ACIMA YOK.
BU HAYAT ŞEYTANİ BİR HAYAT
BU MEKTUPTA SİHİRLİ BİR RAYİA VAR.
O HAZİN TABLO
valide sultan
seçilmişler
BEN YAZDIM
SEVDALILAR ESKİ DEVİRLERDE GÜNDE EN AZ 2 KERE MEKTUPLAŞIRMIŞ.
YENİ MEKTUP ALDIM BADEM BIYIKLIDAN GÖZLETME YOLLARI GEL DEYİ YAZMIŞ

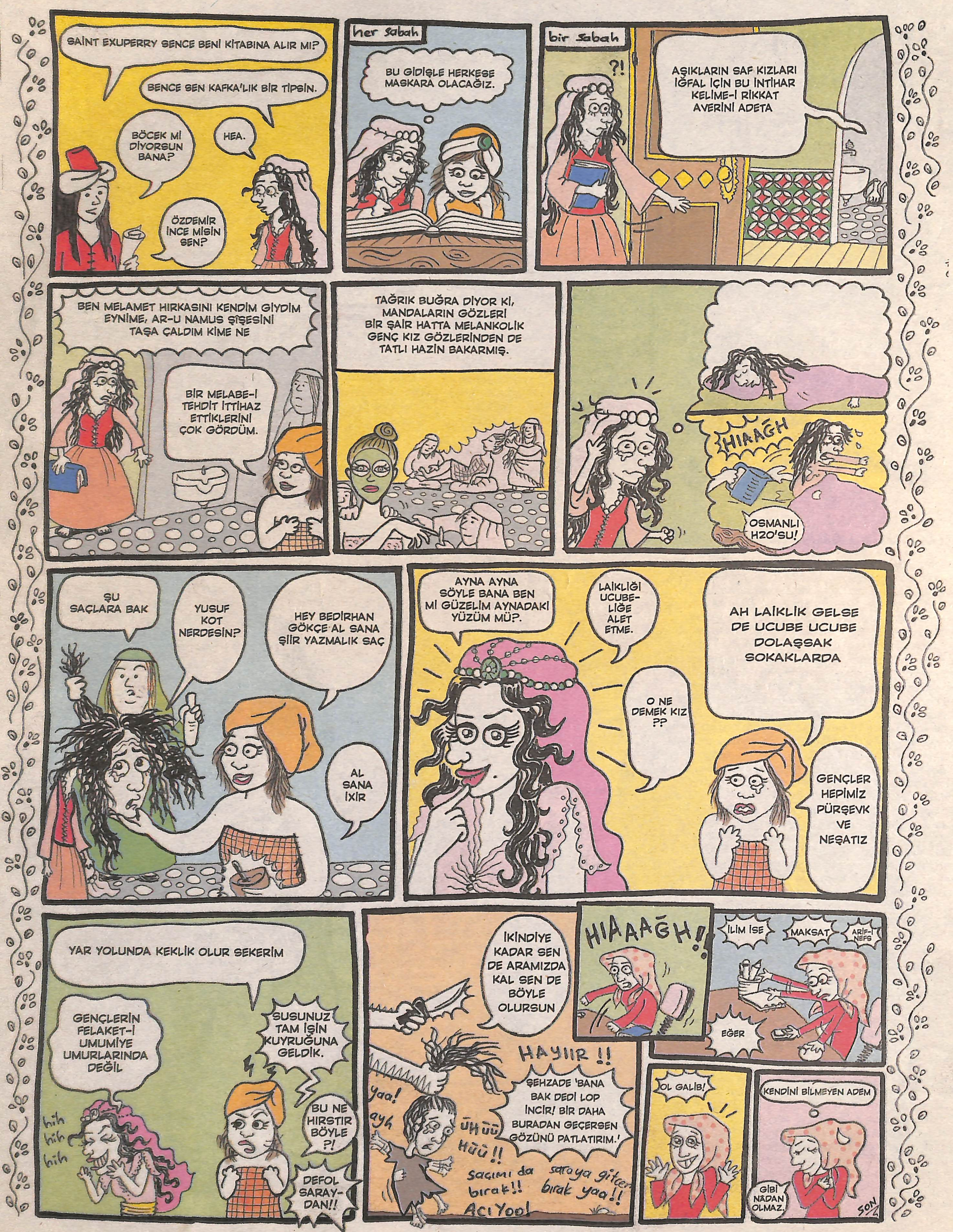
SAINT EXUPERRY SENCE BENİ KİTABINA ALIR MI?
BENCE SEN KAFKA'LIK BİR TİPSİN.
BÖCEK Mİ DİYORSUN BANA?
HEA.
ÖZDEMİR İNCE MİSİN SEN?
her sabah
BU GİDİŞLE HERKESE MASKARA OLACAĞIZ.
bir sabah
?!
AŞIKLARIN SAF KIZLARI İĞFAL İÇİN BU İNTİHAR KELİME-İ RİKKAT AVERİNİ ADETA
BEN MELAMET HIRKASINI KENDİM GİYDİM EYNİME, AR-U NAMUS ŞİŞESİNİ TAŞA ÇALDIM KİME NE
BİR MELABE-İ TEHDİT İTTİHAZ ETTİKLERİNİ ÇOK GÖRDÜM.
TAĞRIK BUĞRA DİYOR Kİ, MANDALARIN GÖZLERİ BİR ŞAİR HATTA MELANKOLİK GENÇ KIZ GÖZLERİNDEN DE TATLI HAZİN BAKARMIŞ.
HIAAĞH
OSMANLI H2O'SU!
ŞU SAÇLARA BAK
YUSUF KOT NERDESİN?
HEY BEDİRHAN GÖKÇE AL SANA ŞİİR YAZMALIK SAÇ
AL SANA İXİR
AYNA AYNA SÖYLE BANA BEN Mİ GÜZELİM AYNADAKİ YÜZÜM MÜ?.
LAİKLİĞİ UCUBE-LİĞE ALET ETME.
O NE DEMEK KIZ ??
AH LAİKLİK GELSE DE UCUBE UCUBE DOLAŞSAK SOKAKLARDA
GENÇLER HEPİMİZ PÜRŞEVK VE NEŞATIZ
YAR YOLUNDA KEKLİK OLUR SEKERİM
GENÇLERİN FELAKET-İ UMUMİYE UMURLARINDA DEĞİL
SUSUNUZ TAM İŞİN KUYRUĞUNA GELDİK.
hih hih hih
BU NE HIRSTIR BÖYLE ?!
DEFOL SARAY-DAN!!
İKİNDİYE KADAR SEN DE ARAMIZDA KAL SEN DE BÖYLE OLURSUN
HAYIIR !!
ŞEHZADE 'BANA BAK DEDİ LOP İNCİR! BİR DAHA BURADAN GEÇERSEN GÖZÜNÜ PATLATIRIM.'
yaa!
ayh
ÜHÜÜ HÜÜ !!
saçımı da bırak!!
saraya gitcen bırak yaa!!
ACIYOO!
HIAAAĞH!!
İLİM İSE
MAKSAT
ARİF-İ NEFS
EĞER
OL GALİB!
KENDİNİ BİLMEYEN ADEM
GİBİ NÂDAN OLMAZ.
SON

Muammaya Mahkum Bir Divan Şairi

ÇAMÛRÎ

Zuhurberk Silikhayta

Hayatı Mematı ve Bilcümle Hezeyenatı

Bizim divan şiiri geleneğinde, dönemin şairlerinin kısa biyografilerinin ve örnek şiirlerinin verildiği tezkireler önemli bir yer tutar. Bu tezkireler içerisinde, tek bir şair için yazılmış olan ama büyük bir talihsizlik sonucu orijinali 1832'deki büyük Sinop yangınında müellifi ile birlikte yok olan bir tanesi vardır ki, alanında tek olması açısından son derece önemlidir. (Teknik olarak bu eser bir biyografidir ama müellifi ısrarla tezkire demektedir.) Bu tezkire, Sinoplu Kezzabzâde Abuzeddin Çelebi'nin kaleme aldığı "Letâif-i Çamûrî" adlı eserdir. Eserin büyük yangından bir gece evvel istinsahı tamamlanan nüshası bu gün eldedir. Sinop Cehl-i Mümtaz kütüphanesinde bulunan bu nüshanın son sayfasına düşülen haşiyeden anlaşıldığına göre, Kezzabzâde Abuzeddin Çelebi eserini istinsah etmesi için bir müstensih arar ve bulduğu üç kişi arasında bir müsabaka düzenler. Buna göre üç aday, Mushaf-ı Şerif'in tamamını kendi seçecekleri küçük bir nesneye hatt edeceklerdir. En küçük nesneye bu hattı işleyen galip gelecektir ve Letâif-i Çamûrî'yi istinsah edecektir. Bunlardan birincisi olan Müneffirzâde Mahir, orta boy bir mushafın tek sayfasına tüm mushafı sığdırır. İkincisi olan Ermeni Yalop Yalluşyan, bir cam bardağa mushafın tamamını işler. Üçüncü aday Yahudi Garam Abraham ise bütün mushafı bir pirinç tanesine sığdırdığını iddia eder. Dönemin teknolojisiyle, pirinç tanesindeki şeylerin okunması mümkün olmadığından, Garam Abraham'ın iddiasının aksi ispat edilemez ve görev ona tevdi edilir.

Bu hikayeyi, Boyabatî Nevfel Efendi de "Der Ehl-i Harâbat-i Boyabat" adlı eserinde zikreder. O eserde, üzerine mushaf yazılan pirinç tanesinin cahil bir köylü tarafından çalınıp, ürünün bol olması umuduyla tarlaya ekilerek heba edildiği de anlatılmaktadır. İstinsahın bittiği günün hemen akabinde çıkan yangında orijinal nüshanın ve müellifinin ortadan kaybolmasının bir yahudi oyunu olduğu tahmin edilmektedir ancak sırrı hala çözülememiştir..

Bu hadiseyi başka bir yazıya konu etmek üzere şimdi Çamûrî'ye dönelim. Asıl adı Mübarek olan Çamûrî, II. İbrahim dönemi divan şairlerindendir. Aslında mürettep bir divanı yoktur ancak divan şiirinin bütün inceliklerine vakıftır. Kaynaklarda, Çamûrî'nin doğum yeri hakkında ihtilaf vardır. Kezzabzâde, onun Boyabat'ın Şıkıdım köyünden olduğunu söylerken, diğer kaynaklarda Harput, Urumiye, Cebelitarık ve Sivastopol doğumlu olduğuna dair kayıtlar vardır. İlk anda birden fazla Çamûrî mahlaslı şair olabileceği düşüncesi akla gelmekle beraber, bütün kaynakların, onun yaşadığı dönem ve şiirleri üzerinde müttefik oldukları göz önüne alınırsa, doğum yerindeki ihtilafı başka şeye yormak gerektiği sonucu ortaya çıkar. Bu konudaki tercih okuyucunundur..

Çamûrî hakkındaki en eski kayda, Çemişgezekli Bustan Efendi'nin "Kısâs-ı Hergelât vü Menşe-i Gâlât" adlı eserinde rastlanmaktadır. 1756 tarihli bu eserde Çamûrî için; "ebyât-ı fâsihâneleri bîmisl ü bahâ olmağla durûb-ı emsâl-i Türkî'nin menbâ-ı hâkîkîsidir" denmektedir. Bu yüzden onun Nâbî ekolünden olduğu söylenebilir. Bu görüşü destekleyen en önemli gösterge, Nâbî'nin "görmüşüz" redifli gazeline yazdığı nazîredir. O nazîrenin matla' beyti şöyledir:

Kaynatânın hem azârın hem şamârın görmüşüz

Biz bu avrattan beter bir tek çomârın görmüşüz

Ancak bir başka kaynakta (İdris-i Pötürgevi'nin "Hezeyânât-ı Afîfe" adlı eseri) onun Nedim gibi bir aşk-şarap-kadın şairi olduğundan bahisle, "eş'âr-ı memdûhu mîzâc-ı şûhundandır" kaydı vardır. Gerçekten de Çamûrî şuh bir şairdir. Şuhluğu o raddededir ki, "ehl-i şebâbın ahlâkına kast ü ehl-i zühdü aşk ile mest" ettiği için şiir yazması yasaklanmış ve dönemin şeyhülislamı Bînûr Müselles Efendi'nin fetvasıyla katlinin vacib olduğuna hükmedilmiştir. Ancak Müselles Efendi için yazdığı bir methiye sayesinde katl olunmaktan kurtulmuştur. Rivayetlere göre şiir yazmasının yasaklanmasına sebep olan gazel şudur:

Aya bunca varun hepsü senün mü

Şarab u sagarın hepsü senün mü

Gerdanında lebler seyyare gezer

Bunca busedarın hepsü senün mü

Leblerin kirazdur ruyın şeftali

Dal ü berg ü barun hepsü senün mü

Bir camuz çekmekle şikest olmayan

Turra-i tarrarın hepsü senün mü

Ardından bakdıkta üreğim hoplar

Bu dolgun şalvarun hepsü senün mü

Heman oynama şıkıdım şıkıdım

Tarkânî etvarun hepsü senün mü

Sor Çamûrî sinede dügme söken

Daş-veş çifte narun hepsü senün

Çamûrî'nin hayatı ve tahsili hakkında kaynaklarda fazlaca malumat olmamakla birlikte, manzumatında geçen Arapça ve Farsça kelimelerden hareketle, iyi bir medrese eğitimi aldığı söylenebilir. Ayrıca, "öküz" redifli kasidesinde geçen "anadut, kaşağı, yular, tezek, boyunduruk, üvendire, nodul (bu kelime fodul da olabilir, tam okuyamadık), kaygana" gibi kelimeler, onun medreseden sonra rençberliğe döndüğünü göstermektedir. Bu da demektir ki eğitimini yarıda bırakmış ve köyüne dönmüştür. Köyün ağasının kızına abayı yakmış ve o kızı bir başka ağanın oğluna verecekleri duyunca karasevdaya tutulmuş olsa gerektir. İhtimal ki, "öküz" redifli kasidesi, ağaya bir hicviyyedir. Kasidenin ilk beyti şöyledir:

Pençe-i kahrında olmaz feleğin lerzan öküz

Tayr eden güya ki bağ-ı eşcarda tarzan öküz

Bu iki ağadan birinin ölümüne düştüğü tarih kıt'ası da meşhurdur. Kaynaklarda hangi ağa olduğu konusuna açıklık getirecek bir malumat yoktur. Bahsi geçen tarih kıt'ası şöyledir:

Sanmanuz kim Rüstem-âsâ âlemin merdi gitdi

Ehl-i aşkın hem-zebânı hem de hem-derdi gitdi

Vakt erişti ey Çamûrî söyle bir târih hemân

Hamdilillah ol pezeveng aga geberdi gitdi

Çamûrî mahlasını almasının ilginç bir öyküsü olmalı ancak bu konuda da kaynaklarda her hangi bir malumata rastlayamadık. Yalnızca, bir kıt'asından bu mahlası kendisinin aldığını öğrenebiliyoruz. Farklı kaynaklarda, aynı devirde Şıkıdım köyünde Çamur Kezban adlı bir ebenin bulunduğuna ve köyde yaşadıklarını "başarılı bir doğumun 23 altın kuralı" adlı eserinde anlattığına, bununla kalmayıp gazeller de yazdığına dair kayıtlara rastlıyoruz. Çamûrî'nin bu hatunla bir gönül ilişkisi olduğu düşünülebilir. Ancak az evvel sözü edilen ağanın, Kezban adlı bir kızı olduğuna dair bir işaret bulamadık. Haliyle mahlasının hikayesi hala mechul..

Nev-sühân ü nev-beyândan şi'r-i mahsûs eyledim

Hatm-i mushâfın peşinden hatm-i kâmûs eyledim

Sanma çirkeften müvellid ism-i bî-mislim benim

Ben Çamûrî mahlasın gendüm tehallûs eyledüm

Sanatı hakkında söylenecek çok şey varsa da, onu diğerlerinden ayıran bir kaç noktayla iktifa edelim. Çamûrî, bu günkü terimlerle ifade edecek olursak, rasyonalist, romantik, neoklasik ve heteredoks bir sanat anlayışına sahiptir. Gazellerinde rindane, kasidelerinde hikemi, kıt'a ve sair manzumlarında ise kafasına göre takılan bir üslubu vardır. Aruza hakimdir ancak bunu hiç belli etmez. Kafiye ve redifleri ise son derece başarılıdır. Dünyaya bir örneği daha gelmez.

Son olarak başına çok ciddi bir iş açan muammasına ve ardından gelişen olaylara bakalım.. Meşhur muamma beyti şöyledir:

Tayr ider hem it'am olunur bir nesnedür

Arif isen bil bu yeşilce nesne nedür

Bu muammanın cevabını kimse bilemeyince hadise Sultan II. İbrahim'e kadar gider. Sultan derhal saraya avdetini ferman buyurur ve saraya getirildiğinde aralarında şöyle bir mükaleme cereyan eder:

Sultan eydür: Bre nedür bu muammanın cevabu?

Çamûrî eydür: Hıyar sultanum..

Sultan eydür: Bre gavat, sensün hıyar, tiz cevabı viresün.

Çamûrî eydür: Haşa sultanum, hıyar diye size dimedüm, muammanın cevabu hıyardürür..

Sultan eydür: Bre istihza mı idersün benimle, hiç hıyar didüğün tayr ider mi?

Çamûrî: İder sultanum, tayyarenin ardına rabtolundukta ol nesne olur bir hıyar-ı tayyar..

Sultan eydür: Bre tayyare icad olundu mu?

Çamûrî eydür: Saye-i alinizde o dahi benüm işüm değüldür sultanım, ferman buyurasız heman icad ideler..

Sultan eydür: Bre sen bir puştluk tasarlamaktasın. Tayyare icad olunursa, onun ardında evvel cihan sultanı rabt olsa sezadır. Sen bana hıyarlık mı atfedersin bre densüz.. Tiz urun kellesünü!.

Bu mukaleme Çamûrî'nin sonu olmuş ve edebiyat dünyamız büyük bir dehadan bir hıyar yüzünden mahrum kalmıştır. Hıyarlığın kimde olduğu okuyucunun takdirindedir..

Fehmetmeyenler için önemli not: Yazıda geçen isimler, Nabi ve Nedim hariç, tamamiyle hayalidir. Yazarın adı dahil. Şahıs isimleri hayali olunca doğal olarak eser isimleri ve hadiseler de hayalidir. Mesuliyet kabul etmem, ona göre..

NEFRETİM EVEREST

ahmet altay
nefretimeverest.com
iyotsuz@nefretimeverest.com

Mesaj Noktası

Bir şeyin kıymeti elde olmayınca daha iyi anlaşılır. Cafcaf'ın değişen formatı ve yayım zamanı buna iyi bir örnek. Marifet iltifata tabidir; her ne olursa olsun bu dergi önemlidir ve desteklenmelidir. Umarım destek ve ilgisiz kalmaz ve ilerleyen zamanlarda haftalık yayınlanan bir mizah dergisi olur.. Herkese selam ve dua ile..

Bunlara çok gülüyom! **Kaynatma Noktası**

1- Hal hatır sormayan hayırsızlara,
2- Kalem tutmaktan aciz çakma yazarlara,
3- Ardına bakmayıp başka ardlara takılanlara,
4- Ticareti tacirliğe dönüştürenlere,
5- Düşünmeyi düşünde bile göremeyenlere,
6- Sanal iletişimi gerçekliğe tercih edenlere,
7- Özgürlüğünün farkında olmayan şapşallara,
8- Beğenme özürlü, kendini beğenmişlere,
9- İşi gücü başkalarına tezek atmak olanlara,
10- Askerlik süresini dile pelesenk edenlere,
11- Askerlik anılarını kanırttıranlara,
12- Alınteri kokusunu bilmeyen tembellere..

* Yeni bir ses, yeni bir soluk olma yolundaki dergimizde daha önce nelere dokandırmışız!
Kısa bir özet:

Ben 20. yüzyılı çok severim... Hani doğduğum yüzyıl olduğundan kelle diil, gayet insanlığı sarıp sarmaladığından... Dünya bu yüzyılda birbirini de kucaklamış: olimpiyatlar; dünya şampiyonaları; festivaller; fuarlar; sempozyumlar; yarışmalar, birbirini de boğazlamış: iki dünya savaşı... Dünyanın en dip ve en tip (doruk) yaptığı yüzyıl... Bu yüzyılın sanatı sinema benim sanatım, bayılırım sinemaya... Beni en çok etkileyen karikatür bu yüzyılın zenginliklerinden... Bu iki sanatın şahika yaptığı bir tat: Çizgi film 80. Yaş gününü kutluyor... Bu yüzyılda yapılmış, tüm dünyayı kucaklayan, ulus bilincinden uzak anıtlar... Meçhul asker anıtı beni çok duygulandırır mesela... Bu bağlamda özgürlük heykelini de eklemek isterdim, lakin o da çok Amerikancık be kardeşim... Hatta kapitalist düzenin karikatürsel simgesi olmuş durumda... İstanbul bir kültür başkenti olma yolunda ilerlerken böyle derin mesaja sahip bir anıtının olmaması çok acı... Beşiktaş'taki Aynalı; Cumhuriyet, demokrasi, sivil dayanışma, tüm güzellikler ve bilumum sevgi anıtı (kim koydu bunun adını ya) hariç bittabi!

Yıl milattan önce 4000 küsür... Sümerliler yazıyı bulur... Adamlar kâğıdı da bulurlar, lakin çivi yazısıyla yazdıklarından kâğıtlar sürekli parçalanır... Vazcayarlar... Dağlara taşlara yazmaya karar verirler... Örneğin ilk dağa yazılan yazı "Her Mezopotamyalı asker doğar" olduğu iddia edilir... Hemi de kireç tozuynan... "Leyn öyleyse sonradan niye askere alıyorsunuz?" der bir kefal... Daha Açık öğretim keşfedilmemiştir... Tecil mecil hak getredir... Haliyle Hamurabi onu hamur gibi yoğurur...
Bu olay karşısında insanlar duyarsız kalmazlar... O dönenim muhalif medyasından aykırı sesler duyulmaya başlar:
"Sağdıcım, bak ben çok komik bişe yazdım: 'Kralımız çok hödük' "
"Vayy muhalif mizah ha!"
"Bunu Lidyalılara versem bana para verirler mi sence"
"Dış mihraklardan besleniyor diye adını çıkarırlar sadece"
Böylece muhalif mizah, telif, dış mihraklar klişeleri yavaş yavaş yerine oturur...

* Diini Mizah yoktur!... Ee 'İlahi Komedya' ne?

Oğuz Aral'ın Avanak Avni ile Uğur Gürsoy'un Fırat'ı torun çocukları...
(ikisinin de banyo sevmemesi tesadüf mü? Ya da mahallede ona sert davranan kendinden büyük arkadaşlarının olması...)
Sürahi Hanım ile Dilber Hala kuzen...
(giyim kuşam üslup tavır)
Atilla Atalay'ın Sıdıkası ile Yılmaz Erdoğan'ın Lütfiyesi aynı varoşa bakan pencere kızları...

Maldivler'e ilk insan ne zaman uçmuştur diye sorsam? Cevap olarak üç bin küsur yıl önce desem...
Mesnevi'yi okuyorum... Eser'in 1000. beyitinde enteresan bişii var... Mevlana'nın bu hikâyesi bilindik;
Hz. Süleyman'a dair bir hikâye ki Hz. Süleyman'ın filmi çekilse sinema tarihinin gelmiş geçmiş en iyi efektlerine sahip filmi olur derim hep... Düşünsenize, cinlere rüzgâra ve hayvanlara hükmeden bir kralın filmi... Bir gün yanına bir adam gelir nefes nefese (dudakları morarmış, yüzü sararmış): "Yüce kralım Sulümanım, Be be ben, sasa sa sanırsam Azrail'i gördüm... Ba ba bana bi tuhaf bakıyordu" der... Hz Süleyman bu adamın haline acır, adam gerçekten korkmuştur ve yardımcı olmak ister... Adam, rüzgâra hükmetmesini ve onu uçurmasını ister... Süleyman Nebi, rüzgâra emreder ve adamı Hindistan'ın güneyinde bir adaya yollar... Bu

ada ya Sri Lanka ya da Maldivler olabilir... Ama Kudüs'e göre Sri Lanka Hindistan'ın öbür tarafında kalıyor... Haliyle Maldivler olma olasılığı çok yüksek... Hz Süleyman Azrail'i çağırır ve niye o adama öfkeyle baktığını sorar, Azrail "Öfkeyle bakmadım şaşkınlıkla baktım, Allah onun canını almam için beni Hindistan'ın güneyine yollamıştı... Burada görünce şaşırdım" der...
Kıssadan hisse: Maldivlere ilk uçan adam Hz Süleyman döneminde uçmuştur...

Ayın Filmi: Star Trek 2009
* Eeee Spock'ın Annesi Türbanlıymış
- Sayın Spock'ın annesi bu başörtüsünde kulak gözükmeli mi gözükmemeli mi sorununa siz ne diyorsunuz?
Spock'ın Annesi: Turist Ömer gönderdi diil mi seni?

* Kır düğünü ile Kıro düğünü arasındaki kalın fark silahtır...
Havaya silah atılırsa kır düğünü, olur sana kıro düğünü...

Kitaplarla dolu bir duvar, bilgedir, erdemlidir, sofistikedir
DVD'li bir duvar, ukaladır, enerjiktir,
Tabak çanak bardaklı bir duvar kadındır,
Fotoğraflı bir duvar yaşlıdır,
Posterle dolu bir duvar gençtir,
Tablolarla dolu bir duvar zengindir,
Kilimli duvar doğudur,
Nemli duvar kuzeydir,
Işıklı duvar batıdır,
Sazlı duvar âşıktır,
Sözlü duvar anarşisttir,
İdam mangasının önündeki duvar kanlıdır,
Mahkeme duvarı ciddidir,
Berlin'de bir duvar utançtır,
Kudüs'te bir duvar ağlamaklıdır,
Benim duvarım mı:
İşte size Gülme Duvarı!

Batı - Doğu
* Batı bir batında bir, Doğu olabildiğince doğurgan...
* Batı Batmaya Mahkûm, Doğu doğmaya gebe...
* Doğunun daha doğusu Batı, Batının daha doğrusu Doğu!

Bi "Mani"niz yoksa:
"Kahkaha erdemli olmanı engelliyorsa,
Sırıtmak yavşak yapıyorsa seni,
Gülme Duvarına gelmelisin
Buradan gülümsemelisin"
Bayburtlu Zihni (sinir)

Kavuklu Arkası
Orta Oyununu oynadım hem de kavuklu arkası'nı...
Orta Oyununda bana çok absürt gelen bişii var...
İtfaiyeciler yangına giderken şu şarkıya söylerler:
"Yangın olur biz yangına gideriz"
Bu ne ya? Yangına şarkı söyleyerek giden dünyadaki tek itfaiyeciler
onlardır herhalde...

Eski açık hava sinemalarında kirece boyanmış duvarlarda filmler oynatılırdı...
Böyle paslı bi yağmur suyu izi olurdu yer yer...
Ve hep komedi filmleri oynardı...
Onlar birer Gülme Duvarı olabilir mi?

* Çağlayan Akıcı - Mecidiyeköy Akıcı - Boğaz köprüsü Akıcı
Püfür püfür vapura binmek Akılcı...

* 'İki nokta üst üste'yi sevmem: Gevezedir
Üç nokta yan yanayı severim: Diyeceğim var diyemiyorum, sen beni
anladın der...

'İki nokta üst üste' de bir nokta diğerine yukardan bakar...
Üç nokta yan yana da noktalar arası bir dayanışma vardır...
Tek nokta yalnızlığı simgeler... Nadiren kullanmam belki de ondandır...

-2009 yılı içinde çıkan cafcaf
Dt Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@hotmail.com
Kalın Saalıcanan

Daha internet sitesi bile olmayan partiler varmış!

Bir partiye oy verecekseniz önce sitesine bakın arkadaşlar. Tasarımı iyi mi, partinin kendini iyi ifade etmesine imkan sağlıyor mu? Resmi mi yoksa cezbedici mi... Bakmadan karar vermeyin... İnternet sitesi olmayan partileri ne yapacağız? Sahi ne yapmalı?

Sitesi olanlar:
AKP - Adalet ve Kalkınma Partisi
BBP - Büyük Birlik Partisi
BCP - Bağımsız Cumhuriyet Partisi
BDP - Barış ve Demokrasi Partisi
BTP - Bağımsız Türkiye Partisi
CDP - Cumhuriyetçi Demokrasi Partisi
CHP - Cumhuriyet Halk Partisi
DP - Demokrat Parti
DSP - Demokratik Sol Parti
EP - Eşitlik Partisi
EHP - Emekçi Hareket Partisi
EMEP - Emek Partisi
GP- Genç Parti
HP - Hür Parti
HAK-PAR - Hak ve Özgürlükler Partisi
Hak ve Hakikat Partisi
HEPAR - Hak ve Eşitlik Partisi
HYP - Halkın Yükselişi Partisi
İP - İşçi Partisi
Halkın Sesi Partisi - HAS Parti
LDP - Liberal Demokrat Parti
LTP - Lider Türkiye Partisi
MHP - Milliyetçi Hareket Partisi
MMP - Milliyetçi Muhafazakar Parti
MP - Millet Partisi
ÖDP - Özgürlük Dayanışma Partisi
SADP - Sağduyu Partisi
SHP - Sosyaldemokrat Halk Partisi
SP - Saadet Partisi
TP - Türkiye Partisi
TKP - Türkiye Komünist Partisi
UMP - Ulusal Muhtariyet Partisi
VP - Vatanseverler Partisi
YP - Yurt Partisi
YDP - Yüce Diriliş Partisi
YTP - Yeni Türkiye Partisi

Sitesi olmayan partiler:
Emekçi Hareket Partisi
Sosyal Demokrat Halk Partisi
Vatanseverler Partisi
Genç Parti
Yeni Türkiye Partisi
Ulusal Muhtariyet Partisi
Sağduyu Partisi
Eşitlik Partisi
Cumhuriyetçi Demokrasi Partisi
HP - Hür Parti
LTP - Lider Türkiye Partisi
UMP - Ulusal Muhtariyet Partisi

Sitesi var ama seyrek güncellenenler:

YDP - Yüce Diriliş Partisi
Hak ve Hakikat Partisi

Gökhan Gökçek teker teker baktı ya sayın okur düşünsene..

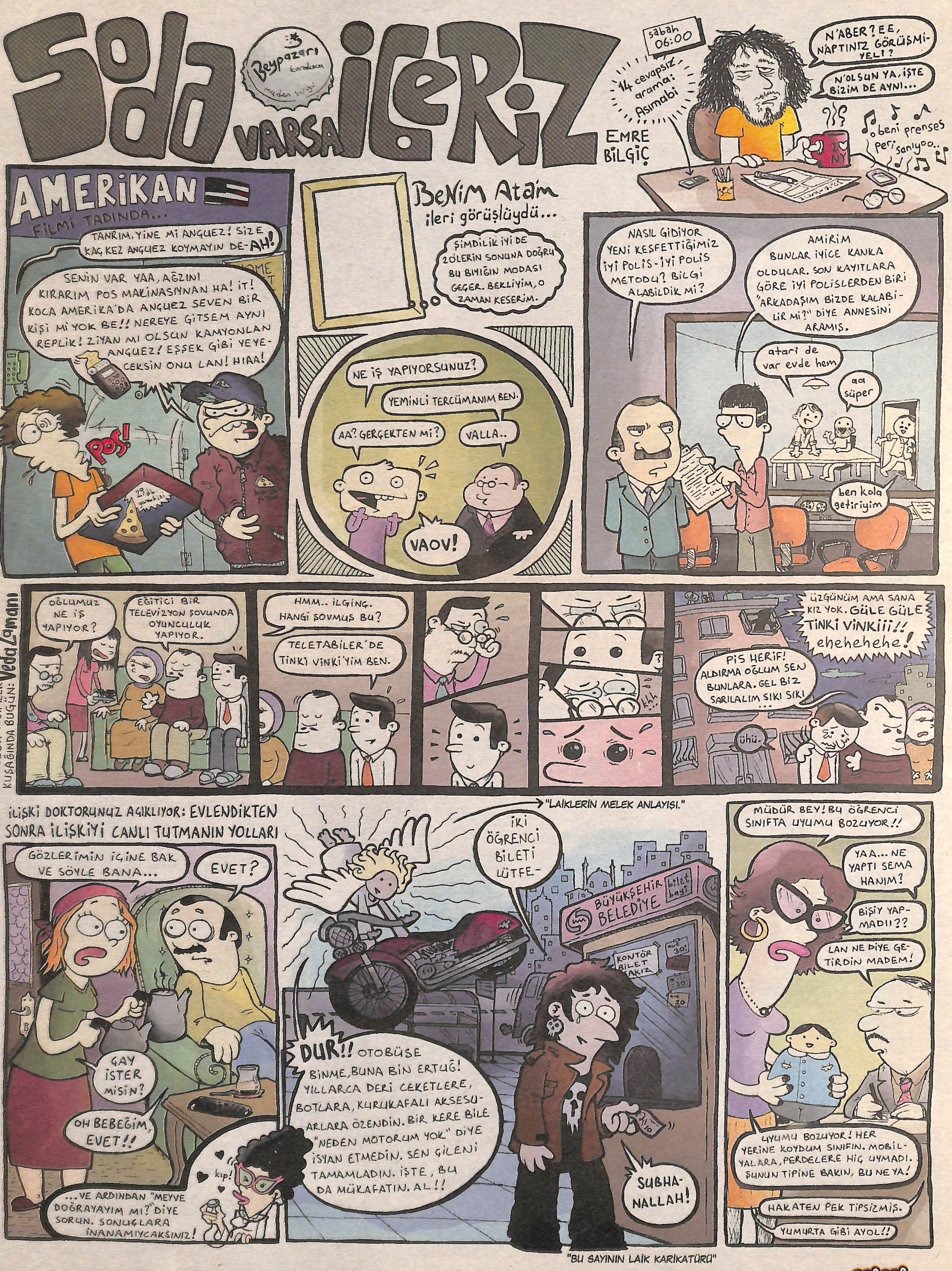
Soda varsa içeriz
Beypazarı
EMRE BİLGİÇ
sabah 06:00
14 cevapsız arama: Asımabi
N'ABER? EE, NAPTINIZ GÖRÜŞMİYELİ?
N'OLSUN YA, İŞTE BİZİM DE AYNI...
beni prenses peri sanıyoo..
AMERİKAN FİLMİ TADINDA...
TANRIM, YİNE Mİ ANGUEZ! SİZE KAÇ KEZ ANGUEZ KOYMAYIN DE-AH!
SENİN VAR YAA, AĞZINI KIRARIM POS MAKİNASIYNAN HA! İT! KOCA AMERİKA'DA ANGUEZ SEVEN BİR KİŞİ Mİ YOK BE!! NEREYE GİTSEM AYNI REPLİK! ZİYAN MI OLSUN KAMYONLAN ANGUEZ! EŞŞEK GİBİ YEYECEKSİN ONU LAN! HIAA!
POS!
Benim Atam ileri görüşlüydü...
ŞİMDİLİK İYİ DE 20'LERİN SONUNA DOĞRU BU BIYIĞIN MODASI GEÇER. BEKLİYİM, O ZAMAN KESERİM.
NE İŞ YAPIYORSUNUZ?
YEMİNLİ TERCÜMANIM BEN.
AA? GERÇEKTEN Mİ?
VALLA..
VAOV!
NASIL GİDİYOR YENİ KEŞFETTİĞİMİZ İYİ POLİS-İYİ POLİS METODU? BİLGİ ALABİLDİK Mİ?
AMİRİM BUNLAR İYİCE KANKA OLDULAR. SON KAYITLARA GÖRE İYİ POLİSLERDEN BİRİ "ARKADAŞIM BİZDE KALABİLİR Mİ?" DİYE ANNESİNİ ARAMIŞ.
atari de var evde hem
aa süper
ben kola getiriyim
ARABESK FİLMLER KUŞAĞINDA BUGÜN: Veda Zamanı
OĞLUMUZ NE İŞ YAPIYOR?
EĞİTİCİ BİR TELEVİZYON ŞOVUNDA OYUNCULUK YAPIYOR.
HMM.. ILGINÇ. HANGİ ŞOVMUŞ BU?
TELETABİLER'DE TİNKİ VİNKİ'YİM BEN.
ÜZGÜNÜM AMA SANA KIZ YOK. GÜLE GÜLE TİNKİ VİNKİİİ!! ehehehehe!
PİS HERİF! ALDIRMA OĞLUM SEN BUNLARA. GEL BİZ SARILALIM SIKI SIKI...
ühü.
İLİŞKİ DOKTORUNUZ AÇIKLIYOR: EVLENDİKTEN SONRA İLİŞKİYİ CANLI TUTMANIN YOLLARI
GÖZLERİMİN İÇİNE BAK VE SÖYLE BANA...
EVET?
ÇAY İSTER MİSİN?
OH BEBEĞİM, EVET!!
...VE ARDINDAN "MEYVE DOĞRAYAYIM MI?" DİYE SORUN. SONUÇLARA İNANAMIYCAKSINIZ!
kıp!
"LAİKLERİN MELEK ANLAYIŞI."
İKİ ÖĞRENCİ BİLETİ LÜTFE-
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE
bilet bayi
KONTÖR BİLET ÇAKIZ
DUR!! OTOBÜSE BİNME, BUNA BİN ERTUĞ! YILLARCA DERİ CEKETLERE, BOTLARA, KURUKAFALI AKSESUARLARA ÖZENDİN. BİR KERE BİLE "NEDEN MOTORUM YOK" DİYE İSYAN ETMEDİN. SEN ÇİLENİ TAMAMLADIN. İŞTE, BU DA MÜKAFATIN. AL!!
SUBHANALLAH!
"BU SAYININ LAİK KARİKATÜRÜ"
MÜDÜR BEY! BU ÖĞRENCİ SINIFTA UYUMU BOZUYOR!!
YAA... NE YAPTI SEMA HANIM?
BİŞİY YAPMADIII??
LAN NE DİYE GETİRDİN MADEM!
UYUMU BOZUYOR! HER YERİNE KOYDUM SINIFIN. MOBİLYALARA, PERDELERE HİÇ UYMADI. ŞUNUN TİPİNE BAKIN, BU NE YA!
HAKATEN PEK TİPSİZMİŞ.
YUMURTA GİBİ AYOL!!

KIZ ÖĞRENCİ EVİ
EMRE BİLGİÇ
1
Bulaşıklar gününde yıkanmalıdır! Aksi takdirde sonuçları tehlikelidir!
HÜEERRRV!
NE ARA BU KADAR BİRİKTİ YA BUNLAAR!
2
Tüp/Doğalgaz vs. kız başına kurcalanmaz!
Frsssss...
3
Her birey ayda en az 1 defa makarna-pilav-patates, vb... pratik şeyler yerine zahmetli yemek yapmakla yükümlüdür.
EE? MAKARNA BU?
EVET AMA ÇOK BAŞKA, BAMBAŞKA Bİ MAKARNA.
NELER ÇEKTİM BUNU YAPARKEN BİLİYO MUSUN SEN?
hıh.
4
Para olsa bile, kira her ay zamanında yatırılmamalıdır. Adrenalin için bu şarttır.
beş
Faturalar her ay zamanında YATIRILMALIDIR!
ÇAY YAPALIM MI?
GAZ KESİK.
PFF... BARİ BULAŞIĞI YIKAYIM. ÜFF..
SULAR YOK.
VALLA? YYES! NÖBETİM KAYNADI! TV İZLİYCEM!
KLANK!
yaa...
6
Ders ile batak arasında yaşanan ikilemlerde batak lehine oy kullanılır. (vize-final dönemlerinde geçersizdir.)
SE7EN
"Beş dakka daha" diye bir şey YOKTUR!
ene mene ...
7 Beş dakka daha diye bişey yoktur!
öeğh... ğğ.. beş... dağkka..
DİDİDİDİİT! DİDİDİDİİT!
09:00
8
Ders ve film izlemek arasında yaşanan ikilemlerde film lehine oy kullanılır. (vize-final döneminde geçersizdir.)
WHAYYY SOO SİRİYISS!! ...
9
Çarpılma emareleri görülene kadar dedikodu yapmak serbesttir. (günahı boynunuza hacı...)
GÖRÜZÖKÖALI O KUZ YAĞ! TAM BÜ KAĞŞAR! ABTAL... ĞĞĞ.. ÖÖÜ. Bİ DE ŞEY..
DUR AMA ARTIK, LÜTFEN YAA!
10
Çıkarken kapıyı çektiğinden emin ol!
7
Burda bi yerdeydi ...
...VE ANAHTARINI ALMAYI UNUTMA!..

MÜELLEFE-İ KULUB

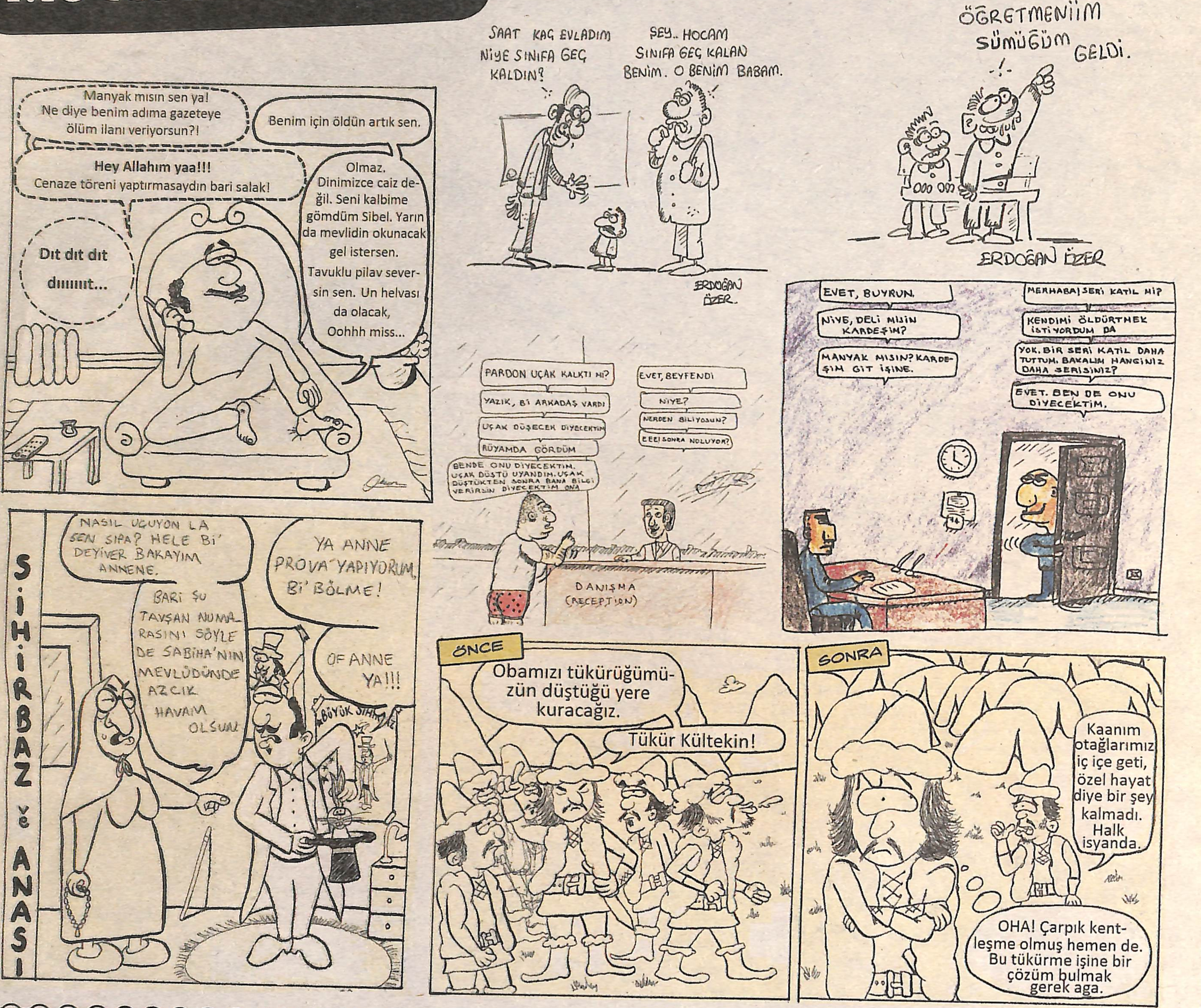

(39. sayfadan devam)
mayı becerebiliyorum, hatta konuşarak bir şeyler anlatmaya çalıştığım zaman bile genellikle anlatmak istediğim şeyi anlatmayı beceremiyorum, bu açıdan kendimde bu iş için yetenek olduğunu sanıyorum ama ben hiçbir şey anlatmamak için konuşurken bile lafı fazla uzatamıyorum. Mesela seçim propagandası için bir programa davet edildim diyelim. Bana soracaklar; üniversitelerde türban sorunu var hala, siz bu sorunu çözecek misiniz diye. İşte bu konuda büyüklerim kadar mahir olabilmeyi çok isterdim, onlar böyle bir soruya sümerlerden girip, nişantaşı modaevlerinden çıkarak bir sürü şey sıralayabiliyor ve hiçbir şey söylememeyi başarabiliyorlar. Bu konuda aday adaylık süresine kadar kendimi geliştirmem gerek. Lütfen tavsiyenizi esirgemeyin.

4- efendim bir de yeri gelmişken, sorulan sorulardan alakasız cevaplar bulmak konusunda da tavsiyelere ihtiyacım var. Mesela yaptığım araştırmalara göre ülkedeki her sorunun soru hali için bir ilke ve inkilap cevap olarak tescillenmiş. Ben, ne kadar sonucu garanti de olsa her soruya Türkiye laiktir laik kalacak demeyeyim de daha farklı bir şeyler bulayım diyorum. Birilerini taklit etmemek için özgün olmam gerek diye düşünüyorum, siz ne dersiniz? Velev ki avrupa birliği meselesinde tavrınız ne diyecekler; hemen çağrışım fabrikamı çalıştırıp sorunun ilk kelimesinden cevap türetsem, ve mesela desem ki; Avrupa'da kupa kaldırmadan dönmeyeceğiz. Acaba çok saçma olur mu? Nereden dönmeyeceksiniz filan derler mi? Genelde demiyorlar. Ama derlerse, dönemeyenler dönülmeyen dönüşlerin dönülmeyişlerini asla unutmazlar filan desem, yerler mi? Genelde yiyorlar.

5- Efendim bir de sevgili devlet büyüklerimiz öfke bir hitabet sanatıdır savından hareketle artık meydanlarda sürekli olarak bağırıp duruyor ve hep birbirlerine ayar veriyorlar. (ayar vermek ifadesini eşsiz bilgi kaynağımız internet sözlüklerinden öğrendim. Görüşemediğimiz süreçte kendimi kültür konusunda ne denli (denli kelimesini de bir kitabın arka kapağında okudum. (panatez içinde parantez açmayı ise kendim icad ettim)) geliştirdiğimi görmenizi istifram ediyorum.) Bu yöntemin işe yararlığı konusunda şüphem olmamakla birlikte, bir şeyleri yanlış anlamış olabilirim diyerekten bu konuda da açıklayıcı bir kaç cümle bekliyorum sizden. Zira sıkışık minibüste bir tane topkapı verir misiniz birader dediğim bir adamın, uzattığım parayı ıkına sıkına alıp uzatması karşısında geleceğim adına bir deney ve tecrübe amacıyla minibüsteki insanları etkilemek gayesiyle hitabet gücümü öfke ile süsleyerek göstermek istediğim için, adam ve minibüsteki dört yeğeni tarafından minibüsten indirilerek epeyce bir tartaklandım. Üstelik minibüstekiler ve daha fenası şöförü de öyle ablak ablak tartaklanışımı seyretti. Daha fenası, aynı minibüse, aynı adamlarla binerek eve gitmek zorunda kaldım. Çok aşağılandım efendim. Bu konuda da bir kaç kelem istihza ediyorum.

6- Şu partiden aday olup da seçilemezsem, bir sonraki seçime bu partiden girebileceğimi biliyorum. Ama takdir edersiniz ki seçimlerimiz ayda bir kez yapılmıyor, yani şu partiden seçime girip de seçilemezsem, bu partiden aday olmak için epeyce bir zaman beklemem gerekiyor. Ama benim artık beklemeye tahammülüm yok. Sayısalın bize vurmayacağı açık, yıllardır en fazla üç tutturdum. At görünce kusacağım geliyor. Bir amcamız dayımız da yok bizi vatanımıza milliyetimize hizmet edebilmemiz için bir yerlere sıkıştırıversin. Tek seçeneğim meclise kapak atmak. Ama partilere de pek güven olmuyor. Tek başına iktidarız diyorlar barajı geçemiyorlar. Ben bu soruna kendimce bir çözüm buldum ve size bunu sormak istiyorum. İki partiden aynı anda seçime girme şansım var mıdır? Hangisi kazanırsa oradan seçilmiş olayım diye düşünüyorum. Hatta mümkünse üç partiden de aday olabilirim, benim için sakıncası yok.

Acele cevap bekliyor, saygılarımı sunuyorum.

Cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi Üç Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**46 / Mart 2011
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Rumeysa Temiz **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.
Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız.

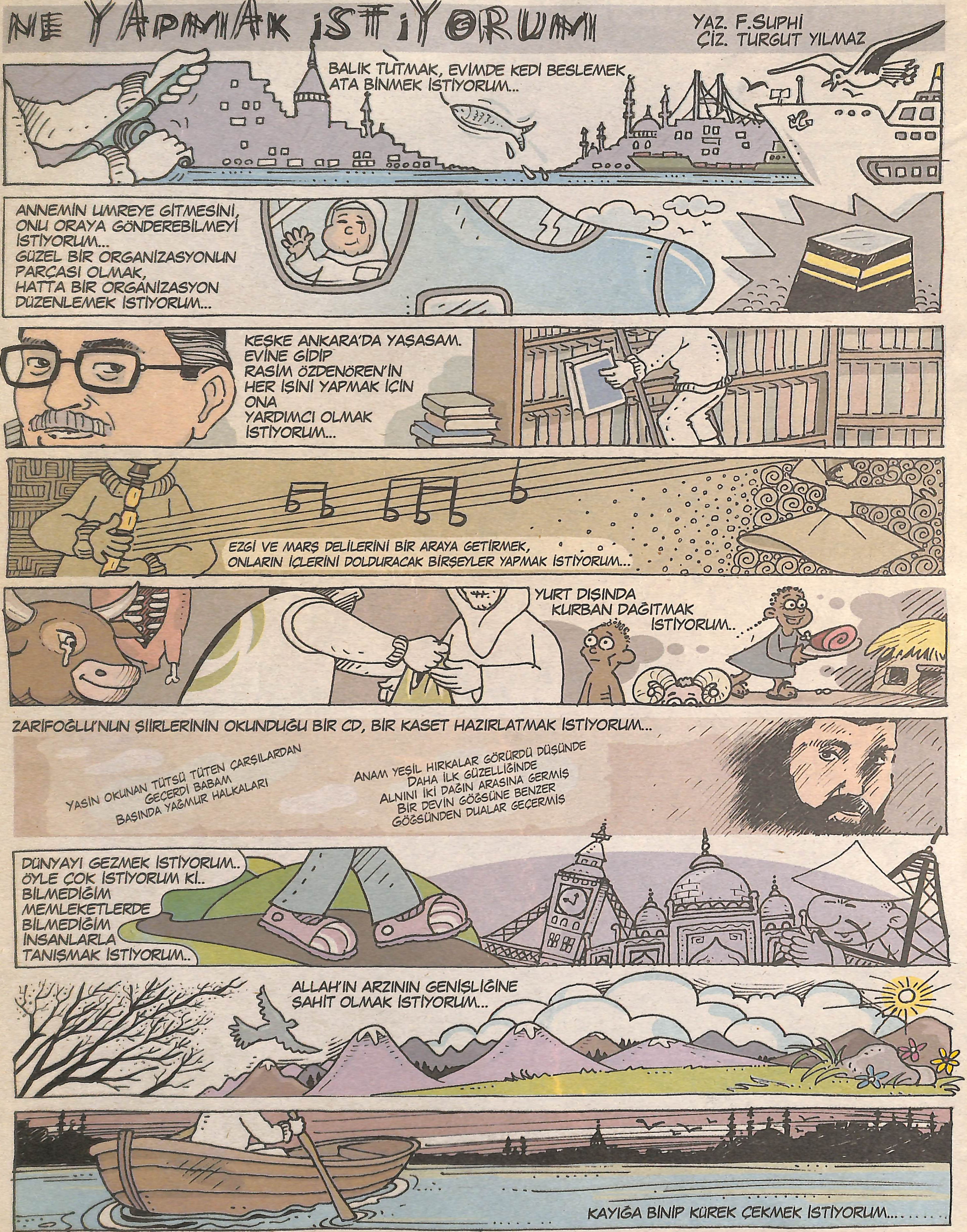
NE YAPMAK İSTİYORUM
YAZ. F.SUPHİ
ÇİZ. TURGUT YILMAZ
BALIK TUTMAK, EVİMDE KEDİ BESLEMEK, ATA BİNMEK İSTİYORUM...
ANNEMİN UMREYE GİTMESİNİ, ONU ORAYA GÖNDEREBİLMEYİ İSTİYORUM... GÜZEL BİR ORGANİZASYONUN PARÇASI OLMAK, HATTA BİR ORGANİZASYON DÜZENLEMEK İSTİYORUM...
KEŞKE ANKARA'DA YAŞASAM. EVİNE GİDİP RASİM ÖZDENÖREN'İN HER İŞİNİ YAPMAK İÇİN ONA YARDIMCI OLMAK İSTİYORUM...
EZGİ VE MARŞ DELİLERİNİ BİR ARAYA GETİRMEK, ONLARIN İÇLERİNİ DOLDURACAK BİRŞEYLER YAPMAK İSTİYORUM...
YURT DIŞINDA KURBAN DAĞITMAK İSTİYORUM..
ZARİFOĞLU'NUN ŞİİRLERİNİN OKUNDUĞU BİR CD, BİR KASET HAZIRLATMAK İSTİYORUM...
YASİN OKUNAN TÜTSÜ TÜTEN ÇARŞILARDAN
GEÇERDİ BABAM
BAŞINDA YAĞMUR HALKALARI
ANAM YEŞİL HIRKALAR GÖRÜRDÜ DÜŞÜNDE
DAHA İLK GÜZELLİĞİNDE
ALNINI İKİ DAĞIN ARASINA GERMİŞ
BİR DEVİN GÖĞSÜNE BENZER
GÖĞSÜNDEN DUALAR GEÇERMİŞ
DÜNYAYI GEZMEK İSTİYORUM.. ÖYLE ÇOK İSTİYORUM Kİ.. BİLMEDİĞİM MEMLEKETLERDE BİLMEDİĞİM İNSANLARLA TANIŞMAK İSTİYORUM..
ALLAH'IN ARZININ GENİŞLİĞİNE ŞAHİT OLMAK İSTİYORUM...
KAYIĞA BİNİP KÜREK ÇEKMEK İSTİYORUM......